www.malankaralibrary.com

കർത്തൃപ്രാർത്ഥന

നീസിയൻ ഭാഷ്യം

പരിഭാഷകൻ
ഫാ. ജേക്കബ് ഞായല്ലൂർ

കോട്ടയം
1981

www.malankaralibrary.com

അവതാരിക

ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ച 'സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ' എന്ന അതിവിശിഷ്ടമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പലരും ഭാഷ്യമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്; ഇന്നും എഴുതുന്നുണ്ട്. അലക്സാണ്ഡ്രിയായിലെ ക്ലെമൻറ്, ഒറിജെൻ, യറുശലേമിലെ സിറിൽ, യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്റ്റോം, തിയോദർ മൊപ്സുവേസ്റ്റിയാ എന്നിവരുടെയെല്ലാം ഭാഷ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ അടിവേരുകൾ പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. പഴയതും പുതിയതുമായ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ച ധ്യാനിച്ച് അവയുടെ ചൈതന്യത്തിൽ ലയിച്ച പിതാക്കന്മാരുടെ ഭാഷ്യങ്ങൾക്ക് സവിശേഷമായ ഒരു പൂജ്യതയും വശ്യശക്തിയുമുണ്ട്. തികഞ്ഞൊരു താത്ത്വിക ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും മിസ്റ്റിക്കുമായ ഗ്രിഗറി നീസായുടെ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനാഭാഷ്യം ആദിമ സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തയുടെ വിലയുററ ഒരു സംഭാവനയാണ്. ഇതിൻെറ ലളിതസുന്ദരമായ മലയാളവിവർത്തനമാണ് 'കർത്തൃപ്രാർത്ഥന—ഒരു നീസിയൻ ഭാഷ്യം.'

പ്രായോഗികമായ സാന്മാർഗ്ഗ ചിന്തകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പലതും കർത്തൃപ്രാർത്ഥനാഭാഷ്യത്തിൽ ഗ്രിഗറി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചു് പ്രസംഗങ്ങളായാണ് ഭാഷ്യം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഒന്നാം പ്രഭാഷണം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പല കാര്യങ്ങളിൽ വ്യഗ്രനായ മനുഷ്യൻ പ്രാർത്ഥനയെന്ന സർവപ്രധാനമായ കാര്യം മാത്രം അവഗണിക്കുന്നു. നാം അർപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന ഏതു വിധമായിരിക്കണം എന്നും ഇവിടെ ചർച്ചയുണ്ട്. 'നാശമില്ലാത്തവനും നല്ലവനും ധാർമികനുമായവനെ നാം പിതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നെങ്കിൽ ആ ബന്ധം യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു നമ്മുടെ ജീവിതം കൊണ്ടു് നാം തെളിയിക്കണം' എന്നു രണ്ടാം പ്രഭാഷണം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരുവൻെറ ജീവിതത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും ദൈവനാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും മഹത്വപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് മൂന്നാം പ്രഭാഷണം നിർദേശിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഇഷ്ടമല്ല ദൈവേഷ്ടത്തിനുള്ള തുറന്ന മനസ്സാണ് പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതെന്ന് നാലാം പ്രഭാഷണത്തിൽ വായിക്കാം. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയും ജീവിതവും തമ്മിലുണ്ടാകേണ്ട അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണ് അഞ്ചാം പ്രഭാഷണത്തിൻെറ മുഖ്യപ്രമേയം. മനുഷ്യന് ദൈവത്തോടും സഹജീവികളോടും ഉള്ള ബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്ന കർത്തൃ-

www.malankaralibrary.com

പ്രാർത്ഥന വെറും മുഖസ്തുതിയോ അധരപൂജയോ അല്ല. അത് ജീവിതസ്പർശിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വിശുദ്ധ ഗ്രിഗറിയുടെ ഭാഷ്യത്തിൽ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹ്യവുമായ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകാവുന്ന വികലതകളേപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.'

ഗ്രിഗറിയുടെ ഭാഷ്യത്തിൽ ഒറിജെൻെറ സ്വാധീനം തെളിഞ്ഞു കാണാം. എങ്കിലും സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹം ബലി കഴിച്ചിട്ടില്ല. 'ഞങ്ങൾക്ക ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്ന ഞങ്ങൾക്ക തരണമേ' എന്ന പ്രാർത്ഥന ഒറിജെൻ കുർബാനയെപ്പററി മനസ്സിലാക്കമ്പോൾ ഗ്രിഗറി അനുദിനാഹാരത്തെപ്പററിയാണ് മനസ്സിലാക്കുക.

കപ്പദോച്ചിയൻ പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുവനായ ഗ്രിഗറി നീസാ 335ൽ വിശുദ്ധരുടേതായ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജാതനായി. പിതാവായ ബേസിലും സഹോദരങ്ങളായ ബേസിൽ, പീററർ, മക്രീനാ എന്നിവരും വിശുദ്ധരാണ്. സഹോദരനായ ബേസിൽമെത്രാൻ 371ൽ ഇദ്ദേഹത്തെ നീസായിലെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ആര്യൻ പാഷണ്ഡികൾ മൂലം കുറേ നാൾ വിപ്രവാസത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. 380ൽ സെബാസ്റ്റോയുടെ ആർച്ച് ബിഷപ്പായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 394ൽ ദിവംഗതനായി.

കപ്പദോച്ചിയൻ പിതാക്കന്മാരിൽ ഏററം കൂടുതൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഇദ്ദേഹമാണ്. ആഴമാർന്ന ചിന്തയുടെ ഉടമയായ ഇദ്ദേഹത്തിന് സമകാലീന ചിന്തയെ തുറന്ന മനസ്സോടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഗ്രിഗറിയുടെ കൃതികളെ താത്ത്വികം, ഭാഷ്യം, ആധ്യാത്മികം, പ്രസംഗപരം, കത്തുകൾ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചായി തിരിക്കാം. എവുണോമിയസിനെതിരേ, അപ്പോളിനാരിയൂസിനെതിരേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പററി, ത്രിത്വസംബന്ധമായവ എന്നിവ ഒന്നാമത്തെ ഗണത്തിൽപ്പെടും. മനുഷ്യസൃഷ്ടി, മോശയുടെ ജീവചരിത്രം, സങ്കീർത്തനം, സഭാപ്രസംഗകൻ, പഞ്ചഗ്രന്ഥം, ഉത്തമഗീതം, കർത്തൃപ്രാർത്ഥന, അഷ്ടസൗഭാഗ്യങ്ങൾ, കോറിന്തോസുകാർക്കുള്ള ലേഖനം എന്നിവയാണ് ഭാഷ്യകൃതികൾ. കന്യാത്വം, സന്യാസജീവിത പൂർണത, മക്രീനായുടെ ചരിത്രം എന്നിവ സന്യാസജീവിതത്തെപ്പററിയാണ്. ഇതിനും പുറമെ ആരാധനാക്രമപ്രസംഗങ്ങൾ, ചരിത്രപ്രസംഗങ്ങൾ, മതബോധന പ്രസംഗങ്ങൾ എന്നിവയുണ്ട്.

ഒറിജെനു ശേഷം ഉടലെടുത്ത ഏററം വലിയ മിസ്റ്റിക്കൽ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഗ്രിഗറി നീസായാണെന്നു് നിസ്സംശയം പറയാം. വിശ്വാസരഹസ്യങ്ങൾ ആഴമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്

www.malankaralibrary.com

വ്യാപകമായ രീതിയിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുറന്ന സൗമനസ്യം കാട്ടി. ഉത്തമഗീതത്തിലെ വധുവിനോടാണ് അദ്ദേഹം തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ ഉപമിക്കുന്നത്; എന്നാൽ വഴിപിഴച്ച പേഗൻ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ മിസ്രേമിലെ വന്ധ്യയായ രാജകുമാരിയോടും. പ്ളേറ്റോ, പ്ളോറ്റീനസ് എന്നിവരും ഗ്രിഗറിയെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിൻെറ ഏകത്വവും ത്രിത്വവും വിവരിക്കുന്നിടത്തും പ്ളേറ്റോയുടെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാനാണ് ഗ്രിഗറി തിടുക്കം കൂട്ടുന്നത്. ഒറിജെൻെറ ആരാധകനായിരുന്നെങ്കിലും ''ഒറിജെനിസം'' എന്ന അബദ്ധോപദേശം ഗ്രിഗറി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ആത്മാക്കളുടെ മുൻസ്ഥിതി, ഭൗമികജീവിതം, ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ആത്മാവിൻെറ തടവറ എന്നീ ആശയങ്ങൾ ഗ്രിഗറിയിലില്ല. എന്നാൽ നരകത്തിലെ നിത്യപീഡ, കാലാന്ത്യം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ഗ്രിഗറി ഒറിജെൻെറ കാല്പാടുകളെ പിൻതുടർന്നു എന്നു വേണം കരുതുവാൻ. ഒറിജെൻെറ 'അപ്പോകറ്റാസ്റ്റസിസ്'' അപ്പാടെ ഗ്രിഗറി സ്വീകരിച്ചു എന്നും ഇതിനർത്ഥമില്ല. അന്ത്യത്തോടുകൂടി രക്ഷാകര ചരിത്രം അതിൻെറ പൂർണതയിലെത്തുമെന്നും സമസ്തജീവികളും ഒന്നിച്ചു ദൈവത്തിനൊരു കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം പാടുമെന്നും തിന്മയുടെ ഉറവിടംതന്നെ സുഖപ്പെടുത്തപ്പെടുമെന്നും ഗ്രിഗറി പറയുന്നു.

ജി. കണിയാരകത്ത്, ജി. ചേടിയത്ത്
(പത്രാധിപസമിതി)

www.malankaralibrary.com

ഉള്ളടക്കം

പേജ്

1.	അവതാരിക	iii
2.	പ്രഭാഷണം ഒന്നു്	1
3.	പ്രഭാഷണം രണ്ടു്	20
4.	പ്രഭാഷണം മൂന്നു്	35
5.	പ്രഭാഷണം നാലു്	50
6.	പ്രഭാഷണം അഞ്ചു്	66
7.	കുറിപ്പുകൾ	83

www.malankaralibrary.com

കർത്തൃപ്രാർത്ഥന

പ്രഭാഷണം ഒന്ന്

ദൈവവചനം പ്രാർത്ഥനയുടെ ശാസ്ത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അർഹരായ ശിഷ്യന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ നേടുന്നവിധം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു് താല്പര്യപൂർവം അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ പ്രാർത്ഥന ഏതു രൂപത്തിലായിരിക്കണമെന്ന ഈ ശാസ്ത്രം അവർക്കു ലഭിച്ചു. വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനോടു അല്പം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയാണു്. എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല, പ്രത്യുത പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചാണു ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിനു് പ്രബോധനം ആവശ്യമുള്ളതു്. ഒട്ടേറെപ്പേർ ഈ ആവശ്യകത ശരിക്കു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകയില്ല. സത്യത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്ന പരിശുദ്ധവും ദൈവികവുമായ ചുമതല ഉപേക്ഷിക്കുകയാണു്. ശ്ലീഹാ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ ഒന്നാമതായി പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം സ്ഥിരതയുള്ളവരായിരിക്കണം. രണ്ടാമതായി, കർത്താവിനു നാം അർപ്പിക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥന ഏതു രീതിയിലുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു നിർദേശിക്കുന്ന ദൈവികസ്വരം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നാം കേൾക്കണം. മനുഷ്യർ ഐഹികജീവിതത്തിൽ മറ്റെല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയുള്ളവരാണെന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ചിലർ ഇക്കാര്യങ്ങളിലും ചിലർ അക്കാര്യ

www.malankaralibrary.com

ങ്ങളിലും ശ്രദ്ധാലുക്കളാണ്. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയെന്ന നല്ലകാര്യത്തിൽ ആരും തീക്ഷ്ണത കാണിക്കുന്നില്ല.

വ്യാപാരി അതിരാവിലെതന്നെ എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. മററു കടക്കാർക്കു മുമ്പായി കച്ചവടസാധനങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ ഒന്നാമതായി തന്റെ സാധനങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് സംലഭ്യമാക്കാനും അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. വാങ്ങുന്ന ആളും അപ്രകാരം തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സാധനം മറെറാരു വ്യക്തി വാങ്ങുന്നതിന്റെ ഫലമായി നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു അയാൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അതിനാൽ അയാൾ പള്ളിയിൽ പോകാതെ ചന്തയിലേയ്ക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടു പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധാലുക്കളാണ്. തങ്ങളുടെ അയൽക്കാർക്കു മുമ്പുതന്നെ എത്തേണ്ട സ്ഥലത്ത് എത്തുവാൻ അവർ ജാഗ്രതയുള്ളവരുമാണ്. അങ്ങനെ അവർക്കു താൽപര്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ സമയം അപഹരിക്കുന്നു. അതു വ്യാപാരത്തിനുള്ള സമയമായി മാറുന്നു.

കരകൗശല വിദഗ്ദ്ധൻ, പ്രഭാഷകൻ, കോടതി കയറുന്ന ആൾ, ന്യായാധിപൻ—ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും അന്നേരമന്നേരമുള്ള തങ്ങളുടെ ജോലികൾക്കുവേണ്ടി ശക്തി മുഴുവനുംതന്നെ വിനിയോഗിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയെന്ന കാര്യം അവർ മുഴുവനായും വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിനു തങ്ങൾ നൽകുന്ന സമയം മററു ജോലികൾക്കുള്ള സമയത്തിൽ നിന്നുള്ള അപഹരണമാണെന്നാണ് അവർ കരുതുന്നത്. താൻ ചെയ്യുന്ന ജോലിയിൽ ദൈവികസഹായം ഒട്ടും ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് കരകൗശലവിദഗ്ദ്ധർ വിചാരിക്കുന്നത്. തന്മൂലം അയാൾ പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. തനിക്കു കൈകൾ നൽകിയ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കാതെ തന്റെ കൈകളിൽ അയാൾ സകല പ്രതീക്ഷകളും നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുപോലെ ശ്രദ്ധാപൂർവം പ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കുന്നവൻ തനിക്കു

www.malankaralibrary.com

പ്രഭാഷണശക്തി നൽകിയ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നില്ല. താൻ സ്വയം ഉൽഭൂതനായി എന്നപോലെ അയാൾ തൻെറയും തൻെറ ശിഷ്യരുടെയും പഠനപദ്ധതികളിൽ മുഴകിക്കഴിയുകയാണ്. ദൈവത്തിൻെറ പ്രവൃത്തിമൂലം തനിക്കു നന്മ കൈവരുമെന്നു അയാൾ തന്മൂലം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയേക്കാൾ അയാൾക്കു കാര്യപ്പെട്ടതു് പഠനമാണ്. മററു തൊഴിലുകളെക്കുറിച്ചും ഇതുതന്നെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കഴിയും. ഭൗതികവും ലൗകികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ മനസ്സ് ശ്രദ്ധ നിക്ഷേപിക്കുന്നതുമൂലം ആത്മാവിനു കൂടുതൽ നല്ലതും സ്വർഗീയവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ മുഴകുവാൻ കഴിയാതെപോകുന്നു. ജീവിതം പാപം നിറഞ്ഞതാകുകയാണ്. തൽഫലമായി പാപം എന്നും വളരുകയും മാനുഷികമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കയറിപ്പററുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവത്തെ മറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അനുവർത്തിക്കേണ്ട നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി മനുഷ്യൻ പ്രാത്ഥനയെ കണക്കാക്കാതെപോകുന്നു. വ്യാപാരത്തോടൊപ്പം അത്യാഗ്രഹവും മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.[2] അത്യാഗ്രഹമാകട്ടെ വിഗ്രഹാരാധനയാണ്.

കർഷകൻ തൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായിട്ടല്ല കൃഷി ചെയ്യുന്നതു്. അവനു കൂടുതൽ ധനവും ലാഭവും വേണം. അതിനാൽ മററുള്ളവരെ മുതലെടുത്തുകൊണ്ടു് തൻെറ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുകയായി. അങ്ങനെ തൻെറ ജോലിയിൽ പാപത്തിനു അവൻ പ്രവേശനം നൽകുന്നു. അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കളുടെ അതിർത്തികളെക്കുറിച്ചു് സമാധാനം കാണാൻ പ്രയാസമുള്ള തർക്കങ്ങൾ വളർത്തുകയായി. ഇവരെല്ലാം അത്യാഗ്രഹമെന്ന ഒരേ രോഗത്താൽ പീഡിതരാണ്. ഇങ്ങനെ ശത്രുത, ദ്വേഷ്യത, കൈയേററം എന്നിവയിലാരംഭിച്ചു് രക്തച്ചൊരിച്ചിലിലും കൊലപാതകത്തിലും അവസാനിക്കാ

www.malankaralibrary.com

നിടയാകുന്നു. കോടതിയിലെത്തുന്ന വിവാദങ്ങൾ പലവിധ പാപങ്ങൾക്കും കാരണമാകുകയും അനീതിയ്ക്ക് കളമൊരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി ന്യായാധിപൻ, പ്രതിഫലം നൽകുന്ന ഭാഗത്തേയ്ക്ക് മനഃപൂർവം നീതിയുടെ ത്രാസ്സിനെ താഴ്ത്തുന്നു. അതുമല്ലെങ്കിൽ സത്യത്തെ വളച്ചൊടിക്കുന്നവരുടെ വിദഗ്ദ്ധവാദങ്ങൾക്കടിപ്പെട്ട് അതറിയാതെ ന്യായരഹിതമായി വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മനുഷ്യജീവിതവുമായി ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ പാപങ്ങൾ കുഴഞ്ഞുകിടക്കുന്നുവെന്ന് വിവരിക്കാൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക? തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു ദൈവസഹായം മനുഷ്യർ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ കാരണം.

ജോലിക്കു മുൻപു പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായാൽ ആത്മാവിൽ പാപം കയറിപ്പററുകയില്ല. കാരണം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ പിശാചിന്റെ കെണികൾ വിഫലമാകും. വിവാദപ്രശ്നങ്ങൾ നീതിയ്ക്കനുസൃതമായി തീരുമാനിക്കപ്പെടും. പാപം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് പ്രാർത്ഥന കർഷകനെ പ്രതിനിവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ചെറുതുണ്ടു് ഭൂമിയിൽനിന്നുപോലും അവന്റെ പ്രയത്നത്തിനു കൂടുതൽ ഫലം കിട്ടും. കൂടുതൽ ലഭിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി പാപം അവനിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. ഈ തത്വം എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ്. യാത്രക്കാരൻ, പര്യടനത്തിനുവേണ്ടിയോ, വിവാഹത്തിനുവേണ്ടിയോ ഒരുങ്ങുന്ന വ്യക്തി, ഇങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും ഇതു ബാധകമാണ്. ഒരുവനെന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുനിയുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അതു നിർവഹിക്കുന്നപക്ഷം ആ സംരംഭം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും; പാപത്തിൽനിന്ന് അവൻ മാറിനിൽക്കും. അവനെ എതിർക്കുന്നതും ആത്മാവിനെ പാപത്തിലേയ്ക്ക് വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും അപ്പോൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല. മറിച്ച്, ഒരുവൻ ദൈവത്തെ വിട്ട

www.malankaralibrary.com

കന്നു് തന്റെ കൃത്യങ്ങൾക്കു മാത്രം ശ്രദ്ധ നൽകുന്നെങ്കിൽ അവൻ തീർച്ചയായും ദൈവത്തിനെതിരാണു്. കാരണം അവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു് അകന്നു നിൽക്കുകയാണു്. പ്രാത്ഥന വഴി ദൈവത്തോടു് ഐക്യപ്പെടാത്ത വ്യക്തി ദൈവത്തിൽനിന്നു് അകന്നവനാണു്. അതിനാൽ നാം എപ്പോഴും ക്ഷീണംതോന്നാതെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു്4 പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലം ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യമാണു്. ദൈവത്തോടുകൂടെ നിൽക്കുന്നവൻ ശത്രുവിൽനിന്നു അകന്നവനാണു്. പ്രാർത്ഥന മുഖേന നാം നമ്മുടെ ചാരിത്ര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു; വികാരക്ഷോഭങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു; വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തെ അകററുന്നു. പ്രാത്ഥന ഉപദ്രവങ്ങളെ മറക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു; അസൂയയെ കീഴടക്കുന്നു; അനീതിയെ തോൽപ്പിക്കുകയും പാപത്തിനു് പരിഹാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥന വഴി ശാരീരിക സൗഖ്യവും, സന്തോഷപ്രദമായ ഭവനവും, സുശക്തവും ക്രമീകൃതവുമായ സമൂഹവും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സുശക്തമാക്കും. യുദ്ധത്തിൽ ജയവും, സമാധാനത്തിൽ സുരക്ഷിതത്വവും അതു നൽകും. അതു ശത്രുക്കളെ രഞ്ജിപ്പിക്കുകയും മിത്രങ്ങളെ കാത്തുപുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥന കന്യാത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും വൈവാഹികജീവിതത്തിലെ വിശ്വസ്തതയുടെ ഉറപ്പും ആണു്. യാത്രികനെ അതു സംരക്ഷിക്കും, ഉറങ്ങുന്നവനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കും, ഉറക്കമിളച്ചിരിക്കുന്നവനു ധൈര്യം നൽകും. കൃഷകനു് നല്ലൊരു വിളവും നാവികനു് സുരക്ഷിതമായ തുറമുഖവും പ്രാർത്ഥന പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥന നിങ്ങളുടെ അഭിഭാഷകനാണു്. കാരാഗൃഹത്തിലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കതു മോചനകാരണമാകും. ക്ഷീണിതനെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു ഉന്മേഷവും ദുഃഖത്തിലെങ്കിൽ സമാശ്വാസവും നൽകും. പ്രാർത്ഥന സന്തോഷചിത്തരുടെ ആഹ്ലാദവും

www.malankaralibrary.com

പീഡിതരുടെ സമാശ്വാസവുമാണ്. അതു ദമ്പതികളുടെ വിവാഹ കിരീടമാണ്,[5] ജന്മദിനത്തിൻെറ സന്തോഷത്തിമിപ്പാണ്, മരണത്തിൽ നമ്മെ പൊതിയുന്ന കച്ചയുമാണ്.

ദൈവത്തോടുള്ള ഗാഢമായ സമ്പർക്കവും അദൃശ്യമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനവുമത്രേ പ്രാർത്ഥന. നമ്മുടെ ആന്തരിക ദാഹത്തെ അതു ശമിപ്പിക്കുകയും, നമ്മെ മാലാഖമാർക്ക് തുല്യരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു മുഖേന നന്മ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നു; തിന്മ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; പാപികൾ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള വസ്തുക്കളുടെ അസ്വാദനവും വരാനിരിക്കുന്നവയുടെ അന്തസ്സത്തയും ആണ് പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥന യോനാസ്സിന് തിമിംഗലത്തെ ഒരു വീടാക്കി മാററി. മരണവക്ത്രത്തിൽനിന്ന് എസക്കിയായെ അതു ജീവനിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു. മൂന്നു ബാലന്മാർക്ക് അഗ്നിജ്വാലകളെ അതു കുളിർമ്മ നൽകുന്ന മാരുതനാക്കി മാററി. പ്രാർത്ഥന മുഖേന യിസ്രായേൽക്കാർ അമാലേക്യരുടെമേൽ വിജയം നേടി. പ്രാർത്ഥന നിമിത്തം അദൃശ്യമായ ഒരു വാൾ ഒരു രാത്രികൊണ്ട് 185000 അസീറിയാക്കാരെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു[6]. ഈ ജീവിതത്തിലെ വിലയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാത്ഥനയെക്കാൾ വിലയുള്ള യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന മററനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു മാത്രം പ്രതിപാദിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ എൻെറ ആഗ്രഹം. പക്ഷേ, മുൻ പ്രസ്താവിച്ചവയോടു അല്പം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹം മൂലം എത്രമാത്രം വിവിധ നന്മകൾ നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രാർത്ഥനയും കൃതജ്ഞതാപ്രകടനവും വഴി നമ്മുടെ ഉപകർത്താവിനു ആ ദാനങ്ങൾക്കു പ്രതിപകരം നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും നാം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പ്രാർത്ഥനയും കൃതജ്ഞതാപ്രകടനവും വഴി ദൈവവുമായി നമ്മുടെ ജീവിതം മുഴുവനും അനുസ്യൂതമായ

www.malankaralibrary.com

ഐക്യത്തിൽ ചെലവഴിച്ചാലും തക്കതായ പ്രതിപകരം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ നാം വിദൂരസ്ഥരായിരിക്കും. അനുഗ്രഹദാതാവിനു പ്രതിപകരം നൽകാൻ നാം ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നുതന്നെയായിരിക്കും അപ്പോഴത്തേയും നില.

സമയത്തെ ഭൂതം, ഭാവി, വർത്തമാനം എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ചു നാം അളക്കുന്നു. ഇവ മൂന്നിലും കർത്താവു നമുക്കു ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്നു. വർത്തമാനകാലത്തെ പരിഗണിച്ചു നോക്കൂ! അവിടുന്നു മുഖേനയാണു നാം ജീവിക്കുന്നത്. ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, അവിടുന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുൻപ് നിങ്ങളില്ലായിരുന്നുവെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം സഫലമാകുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയുടെ അടിസ്ഥാനം അവിടുന്നാണ്. നിങ്ങളുടെ ജനനംതന്നെ അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നുള്ള ദാനം ആയിട്ടാണു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജനിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേറൊരു ദാനം അവിടുന്നു നൽകി. വി. ശ്ലീഹാ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അവിടുന്നിൽ ജീവിക്കുകയും ചരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു തന്നെ. ഭാവിയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതീക്ഷയും ആ ദൈവികപ്രവൃത്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞത നൽകിയാലും, വർത്തമാനകാലത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുതന്നെ പ്രതിപകരമായി അതു മതിയാകയില്ല. ഭാവിയേയും ഭൂതകാലത്തേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവിടത്തേയ്ക്കു നൽകേണ്ടതു നൽകുവാൻ നിങ്ങൾ മാർഗം കണ്ടെത്തുകയില്ല.

ശരിയായ രീതിയിൽ അവിടത്തേയ്ക്കു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ലെങ്കിലും ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കു ദിവസത്തിൻെറ ഒരു ചെറിയ ഭാഗമെങ്കിലും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ചു ഈ നല്ല

www.malankaralibrary.com

നിയോഗം നാം കാണിക്കുന്നില്ല, ദിവസം മുഴുവൻ അർപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

എന്റെ പാദത്തിൻ കീഴിൽ ഭൂമിയെ വിരിച്ചൊരുക്കിയതു് ആരാണു്? ആരുടെ ജ്ഞാനമാണു് വെള്ളം ലഭ്യമാക്കിയതു്? വാനമേലാപ്പു് ആരുടെ കരകൗശലമാണു്? പ്രകാശനാളംപോലെ ആരു് സൂര്യനെ എനിക്കുമുമ്പേ വഹിക്കുന്നു? മലഞ്ചെരിവുകളിൽനിന്നു് അരുവികൾ ഉത്ഭവിക്കുവാൻ ആരാണു കാരണം? നദികൾക്കു അവയുടെ തീരങ്ങൾ ആരു നൽകി? എന്റെ സേവനത്തിനു ആരു മൃഗങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി? ജീവരഹിതമായി ധൂളിയായിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു് ആരാണു് ജീവനും മനസ്സും നൽകിയതു്? ദൈവികഛായയിലേക്കു ഈ കളിമണ്ണിനെ ആരാണു രൂപപ്പെടുത്തിയതു്? ഈ ദൈവികച്ഛായ പാപംമൂലം വികൃതമായപ്പോൾ അവിടുന്നു് അതിനെ അതിന്റെ പഴയ സൗന്ദര്യത്തിലേക്കു് ഉദ്ധരിച്ചില്ലേ? പറുദീസായിൽനിന്നു ഞാൻ ബഹിഷ്കൃതനായപ്പോൾ, ജീവന്റെ വൃക്ഷം എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ ആമഗ്നനായപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ പ്രഥമസൗഭാഗ്യസ്ഥിതിയിലേക്കു, എന്നെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതു് അവിടുന്നല്ലേ? 'ഗ്രഹിക്കുന്ന യാതൊരുവനുമില്ല' എന്നു് വി. ലിഖിതം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.[9]

ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം നാം പരിഗണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ജീവിതകാലം മുഴുവനും നാം അനുസ്യൂതം നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചേനെ. എന്നാൽ, യാഥാർത്ഥ്യമെന്തു്? മനുഷ്യപ്രകൃതി ഭൗതികകാര്യങ്ങളുടെ പിന്നാലെ നെട്ടോട്ടം ഓടുകയാണു്. ഭൗതികവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയിലും പ്രതീക്ഷയിലും മുഴുകി അവയുടെ പിന്നാലെ പായുവാൻ മനുഷ്യപ്രകൃതി ആവേശംപൂണ്ടു നിൽക്കുന്നു. എവിടെങ്കിലും അല്പമായ ആദായത്തിനു സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ലഭിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവം വിശ്രമമില്ലാതെ പണിയെടുക്കുകയാണു്. ബഹുമാനം, കീർത്തി, വമ്പിച്ച ധനം,

www.malankaralibrary.com

ജഡികാസക്തിയെന്ന രോഗം, ഇവയുടെ പ്രശ്നം വരട്ടെ, മനുഷ്യപ്രകൃതി ഇവയിലെല്ലാം വർദ്ധനയാണ് ആഗ്രഹിക്കുക. എന്നാൽ ഗോചരമായവയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടവയുമായ ദൈവത്തിന്റെ നല്ല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥനയിൽ നാമുപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളെക്കുറിച്ച് കഴിവനുസരിച്ച് നമുക്ക് ഇനി പരിചിന്തനം ചെയ്യാം.

നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടണമെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതെന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 'നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പുറജാതികളെപ്പോലെ അതിഭാഷണം ചെയ്യരുത്. അതിഭാഷണംമൂലം കേൾക്കപ്പെടുമെന്നാണല്ലോ അവർ കരുതുന്നത്'.[10] ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ അർത്ഥം സുവ്യക്തമാണ്. ലളിതമായ ഭാഷയാണു ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ പഠിപ്പൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ അതിഭാഷണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം നാം ചർച്ച ചെയ്താൽ മതിയാകും. അങ്ങനെ അതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ച് വിലക്കപ്പെട്ടതു് നമുക്ക് ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കും. പൊള്ളയായ മനസ്സുള്ളവരെയും വ്യർത്ഥമായ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുന്നവരെയും അവിടുന്ന് ശകാരിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഉപയോഗശൂന്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ പരക്കംപാഞ്ഞു് തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ സംതൃപ്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഭോഷരായ ആളുകളെ ഭത്സിക്കുവാൻ ഈ പദം ക്രിസ്തുനാഥൻ ഉപയോഗിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഗ്രീക്കു സുവിശേഷത്തിൽ 'ബററലോഗിയാ' എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ലോഗോസ് എന്ന ഗ്രീക്കു വാക്കിനു് ഉപയോഗവും, അർത്ഥവുമുള്ള കാര്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വാക്ക് അഥവാ 'വചനം' എന്നാണർത്ഥം കഴമ്പില്ലാത്ത സന്തോഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വ്യർത്ഥമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ മൂലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മുഖേനയുള്ള അതിഭാഷണമാണ് ബററലോ

www.malankaralibrary.com

ഗിയാ. ഈ പദത്തിൻെറ അത്ഥം നല്ല ഗ്രീക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ ഫിലായാരിയാ (അത്ഥമില്ലാത്തതു്) എന്നോ ലേറോസ്സ് (പൊങ്ങച്ചം) എന്നോ ഫ്ളെനാഫോസ്സ് (വായാടിത്തം) എന്നോ ആണു്.

അതിനാൽ മേലുദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം എന്താണു്? ഭോഷന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ലൗകികവികാരങ്ങൾ മുഖേന ഉളവാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രാത്ഥിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കയറിപ്പററാൻ ഇടയാകരുതു്. ഉദാഹരണമായി പക്വത പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആളുകൾ തങ്ങൾ വിഭാവന ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവ്യമാണോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അവ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ തങ്ങൾ യോഗ്യരാണെന്നു് അവർ കരുതുന്നു. സമ്പൽസമൃദ്ധിയെക്കുറിച്ചും വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും എല്ലാം അവർ ദിവാസ്വപ്നത്തിൽ മുഴുകും. തങ്ങളുടെ നാമധേയം വഹിക്കുന്ന വൻനഗരങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും അവർ സ്വപ്നം കാണും. അവരുടെ ബാലിശമായ ആശയങ്ങൾക്കൊത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിലാണു് തങ്ങളെന്നു് അവർ സങ്കൽപ്പിക്കും.

ഈ ഭോഷത്തത്തിൽ ഇതിലേറെ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആളുകളും ഉണ്ടു്. പ്രകൃതിയുടെ അതിത്തികളെല്ലാം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു് ചിറകുകളിൽ പറക്കുകയോ താരകങ്ങളെപ്പോലെ പ്രശോഭിക്കുകയോ പർവതങ്ങളെ കൈയിൽ എടുത്തു് അമ്മാനമാടുകയോ അവർ ചെയ്യും. ആകാശത്തിൽക്കൂടി അവർ സഞ്ചരിക്കും. വയസ്സുകാലത്തു് വീണ്ടും യൗവനം പ്രാപിച്ചു് അനേകമനേകം സംവത്സരങ്ങൾ അവർ ജീവിച്ചിരിക്കും. ഉറക്കെഴുമ്പില്ലാത്ത മനസ്സുകളിൽ പിന്നെയും പിന്നെയും അനേകമനേകം ഭാവനയുടെ കുമിളകൾ പൊന്തിവരും. ഒരു ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നയാൾ അതിൽനിന്നു് ഉളവാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിഗണിക്കാതെ അപഹാസ്യമായ ഭാവനകളിൽ മുഴുകുന്നുവെന്നു് വിചാരിക്കുക. ഉപയോഗപ്രദമായ കാര്യം ചെയ്യേണ്ട സമയം ഇങ്ങനെയുള്ള പകൽ

www.malankaralibrary.com

ക്കിനാവുകളിൽ ചെലവഴിച്ച് അവൻ തന്നെത്തന്നെ വിഡ്ഢിയാക്കുകയാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ ഒരുവൻ തന്റെ ആത്മാവിനു് നേട്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കാതെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നുവെന്നു് വിചാരിക്കുക. തന്റെ മനസ്സിന്റെ വികാരപരമായ അവ്യക്തതകളോട്ടു് ദൈവം യോജിച്ചുപോകണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണു് അവൻ. അവൻ തീർച്ചയായും ബററലോഗോസുകാരൻ അഥവാ കഴമ്പില്ലാത്ത അമിതഭാഷണക്കാരനാണു്. തന്റെ തലതിരിഞ്ഞ ആശയങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പെരുമാറുന്ന ഒരാളാകണം ദൈവമെന്നാണു് അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്.

ഒരുദാഹരണം പറയാം. പ്രാർത്ഥനയിൽക്കൂടി ഒരുവൻ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നു. താൻ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മഹോന്നതമായ സ്ഥാനത്തെ ആദരിക്കാതെ വെറും താണനിലവാരത്തിലുള്ള അപേക്ഷകൾ മാത്രംകൊണ്ടു അവൻ അവിടുത്തെ രാജകീയ പ്രാഭവത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു. സമ്പത്തും ബഹുമതിയും വിതരണം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ച ഒരു രാജാവിനെ സമീപിച്ച പാവപ്പെട്ടവനും വിദ്യാഹീനനുമായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കഥ ഇതാ. അയാൾക്കു് ലോകത്തിൽ ഏററവും വിലപ്പെട്ടതായി തോന്നിയതു് മൺപാത്രങ്ങളാണു്. രാജാവിന്റെ സ്ഥിതിക്കനുയോജ്യമായ അപേക്ഷ അയാൾ നടത്തിയില്ല. താനാഗ്രഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു് ഒരു പാത്രംമെനഞ്ഞെടുത്തു് നൽകുവാനാണയാൾ അപേക്ഷിച്ചതു്. ഇപ്രകാരംതന്നെ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് ശരിയായി അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ദാതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു് തന്നെത്തന്നെ ഉയർത്തുകയല്ല, നേരേമറിച്ച് തന്റെ തന്നെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ലൗകികവും നികൃഷ്ടവുമായ തലത്തിലേയ്ക്കു് ദൈവികശക്തി ഇറങ്ങിവരണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുകയാണു്. ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലും കാണുന്ന ദൈവത്തിനു്

www.malankaralibrary.com

ശിക്ഷണമില്ലാത്ത അഭിലാഷങ്ങളാണ് അവൻ സമർപ്പിക്കുക. തൻെറ മനസ്സിൻെറ വഷളായ നീക്കങ്ങളെ മാററി സുഖപ്പെടുത്തണമെന്നല്ല, പ്രത്യുത, അവയെ കൂടുതൽ വഷളാക്കണം; മലിനമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ ദൈവസഹായംമൂലം സഫലമാകണം, എന്നാണ് അവനഭിലഷിക്കുക. എന്നെ ഒരുവൻ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് എൻെറ ഹൃദയം അവനെ ദ്വേഷിക്കുന്നു. ഞാൻ നിലവിളിച്ചുതന്നെ പറയുന്നു. 'അവനെ തകർക്കുക. എൻെറ വികാരം നിന്നിലുളവാകട്ടെ. എൻെറ ദുഷ്ടത നിന്നിലേക്കും പകരട്ടെ. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ പോരാടുന്നവരിൽ ഒരുവനു് തൻെറ എതിരാളിയോടുള്ള തീക്ഷ്ണമായ കോപത്തിൽ പങ്കുചേരാതെ ഒരു മൂന്നാമനു് ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെയാണ് ഒരുവൻ തൻെറ ശത്രുവിനെ അമർത്തുവാൻ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുമ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ. തൻെറ കോപവികാരങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുവാൻ അവനപ്പോൾ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുകയാണ്. അതിൻെറ അർത്ഥം ദൈവം വികാരാധീനനാകണമെന്നും, മാനുഷികരീതിയിൽ പെരുമാറി, തൻെറ സ്വാഭാവിക നന്മയിൽ നിന്നു് വ്യതിചലിച്ചു്, മൃഗീയമായ ക്രൂരതയോടെ വർത്തിക്കണമെന്നുമാണ്.

കീർത്തിയുടെയും ജഡഭോഗത്തിൻെറയും പിന്നാലെ പരക്കംപായുന്നവൻെറ പെരുമാററം ഇങ്ങനെയാണ്. വ്യവഹാരം ജയിക്കാൻ പാടുപെടുന്നവരും, കളികളിൽ കിരീടമണിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും, നാടകലോകത്തിൽ പേരും പെരുമയും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും, യൗവനത്തിൻെറ ഭ്രാന്തുപിടിച്ച വികാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയവരും ഒക്കെ ഇങ്ങനെയാണ് പെരുമാറുന്നതു്. തങ്ങളെ അടിമകളാക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രോഗങ്ങളിൽനിന്നു് വിമോചിക്കുവാനല്ല, നേരെമറിച്ചു് ആ രോഗങ്ങളെ പൂർണതയുള്ളവയാക്കണമെന്നാണ് അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതു് ലഭിക്കാത്ത

www.malankaralibrary.com

പക്ഷം അതു് ഒരു നാശമായി അവരിൽ ഓരോരുത്തനും കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യും. അർത്ഥശൂന്യമായ അതിഭാഷണം മുഖേന ഈ മാനസിക രോഗത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ അവർ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുന്നു. പരസ്പര വിരുദ്ധതയിലേക്കു ദൈവം നീങ്ങണം. ദൈവികശക്തി ക്രൂരതയും, സ്നേഹസമന്വിതമായ കരുണയും ആയി വിഭജിക്കപ്പെടണം. ഇതാണവരുടെ ആഗ്രഹം. തങ്ങളോടു ദൈവം ശാന്തതയും കരുണയുമുള്ളവനായിരിക്കണം, അതേസമയം തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോടു ദയാരഹിതനും പകയുള്ളവനും ആയിരിക്കണം. ഓ, വായാടികളുടെ ഭോഷത്തം! ദൈവം നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോടു കഠിന്യമുള്ളവനാണെങ്കിൽ നിങ്ങളോടു ദയയുള്ളവനായിരിക്കയില്ല. ദൈവം നിങ്ങളോടു കരുണ കാണിക്കണമെന്നു നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മററുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ അവിടത്തേക്കു പക കാണിക്കാനൊക്കുമോ?

വിവാദതൽപരരായവർ ഈ വാദം മുൻകൂട്ടി കണ്ടു തങ്ങളുടെ പകയെ സാധൂകരിക്കാൻ പ്രവചനങ്ങളിൽ നിന്നും മററുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ചികഞ്ഞു പെറുക്കിക്കൊണ്ടു വരും. തൻെറ ശത്രുക്കൾ നശിക്കുന്നതിനും ലജ്ജിതരാകുന്നതിനും ദാവീദപ്രവാചകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 'തൻെറ ശത്രുക്കളോടു ദൈവം പകരം വീട്ടണമെന്നു യിരെമ്യാവു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.[12] തൻെറ ശത്രുക്കൾക്കു സന്താനരഹിതമായ ഗർഭപാത്രവും പാൽ ചുരത്താത്ത സ്തനങ്ങളും നൽകണമെന്നു് ഹോശായ അപേക്ഷിക്കുന്നു.[13] വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു് അനവധി വാചകങ്ങൾ നിരത്തിവച്ചു തൻെറ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായി ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും ദൈവത്തിൻെറ കരുണ തങ്ങളുടെ പകയിൽ സഹകരിക്കണമെന്നും അവർ തെളിയിക്കാൻ നോക്കും. ഈ വായാടികളെ നിലയ്ക്കുനിറുത്താൻ നാം ഈ വിഷയം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കാൻപോകയാണു്.

www.malankaralibrary.com

പരിശുദ്ധാത്മപ്രചോദിതരായ വിശുദ്ധരുടെ സൂക്തങ്ങൾ പിൻതലമുറകളുടെ പഠനത്തിനുവേണ്ടി വേദപുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു് നാം വായിക്കുന്നുണ്ടു്. അവയിലൊന്നുംതന്നെ തിന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ലക്ഷ്യമാകട്ടെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെമേൽ ആധിപത്യം ചെലുത്തുന്ന തിന്മയെ തിരുത്തുകവഴി ആളുകൾ ഉൽപ്രേക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതുമാത്രമായിരുന്നു. രോഗികളോ, ദരിദ്രരോ ഇല്ലാതിരിക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ അങ്ങനെയുള്ളവരെയെല്ലാം ഉന്മൂലനം ചെയ്യണമെന്നല്ലല്ലോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്; നേരെമറിച്ചു അവരുടെ രോഗവും ദാരിദ്ര്യവും മാറണമെന്നു മാത്രമാണു്. ഇതുപോലെതന്നെയാണു വിശുദ്ധരുടെ കാര്യത്തിലും നാം കാണുന്നതു്. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു പൂർണ്ണവിരുദ്ധമായതിനെ ഇല്ലാതാക്കണമെന്നു മാത്രമാണവർ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ശരിയായ അറിവില്ലാത്തവരാകട്ടെ വിശുദ്ധർ മററുള്ളവരോടു കോപവും പകയും വച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നെന്നു കരുതുകയാണു്.

സങ്കീർത്തകൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'പാപികൾ ഭൂമിയിൽ അവസാനിക്കട്ടെ[14]. ദുഷ്ടന്മാർ ഇല്ലാതെയാകട്ടെ' പാപവും അനീതിയും നശിക്കണമെന്നു മാത്രമാണു് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. കാരണം, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യൻെറ ശത്രുവല്ല. പക്ഷേ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ കലർന്നുപോയ തിന്മകൾ ശത്രുക്കളെപ്പോലെ മനുഷ്യമനസ്സിൽ അണിനിരക്കുന്നു. തിന്മ ഇല്ലാതാകണമെന്നു ദാവീദു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ഏതോ തിന്മയാണെന്നു് അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. നന്മയുടെ സാദൃശ്യം എങ്ങനെ തിന്മയാകും?[15] അതിനാൽ തൻെറ ശത്രുക്കളുടെമേൽ നാശവും ലജ്ജയും ഇറങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യജീവിതത്തിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ അദൃശ്യനായ ആ ദുഷ്ടൻെറ (പിശാചിൻെറ) പക്കൽനിന്നെത്തുന്ന ശത്രുവ്യൂഹത്തെ അദ്ദേഹം നമുക്കു കാണിച്ചുതരികയാണു്. വി. പൗലോസ് ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കു

www.malankaralibrary.com

ന്നുണ്ടു്[16]. 'എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ യുദ്ധം ശരീരത്തോടും രക്തത്തോടുമല്ല, പ്രഭുത്വങ്ങളോടും, അധികാരികളോടും, അന്ധകാരമയമായ ഈ ലോകത്തെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നവരോടും ആകാശത്തിൻകീഴുള്ള ദുരാത്മാക്കളോടുമാകുന്നു.' കോപാവേശത്തിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ജഡമോഹങ്ങൾക്കുള്ള ആകർഷണങ്ങൾ, അസൂയയ്ക്കും വിദ്വേഷത്തിനും അഹങ്കാരത്തിനുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ നാനാതരത്തിൽ മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽ വീഴിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പിശാചു ഗൂഢാലോചനകൾ നടത്തുന്നുണ്ടു്. ദാവീദു തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ആത്മാവിനെതിരായി ചതിവോടെ ആക്രമണം നടത്തുന്ന ഇവയെ ഇല്ലാതാക്കാനും ലജ്ജിപ്പിക്കാനുമാണു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്.

യുദ്ധത്തിൽ തോൽവിയടഞ്ഞവൻ ലജ്ജിക്കും, വിജയിച്ചവനു മഹത്വവുമുണ്ടാകും. ശത്രു അപ്പോഴും ഇല്ലാതാകുന്നില്ല. 'എന്റെ ആത്മാവിനെ പിൻതുടരുന്നവർക്കു ലജ്ജയും അപമാനവും വരട്ടെ' എന്നു ദാവീദു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു്.[17] തനിക്കു സാമ്പത്തികനഷ്ടം ഉളവാക്കാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്നവർക്കോ, രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവർക്കോ തന്നെ ശാരീരികമായി ഉപദ്രവിക്കാൻ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നവർക്കോ, എതിരായി ശാപവാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഉച്ചരിക്കുന്നില്ല. തന്റെ ആത്മാവിനെതിരായി ദുഷ്ടോദ്ദേശ്യമുള്ളവരെയാണു് അദ്ദേഹം ഭർത്സിക്കുന്നതു്. ദൈവവുമായുള്ള തെറ്റിപ്പിരിയലല്ലാതെ ആത്മാവിനെതിരായ ദുഷ്ടോദ്ദേശ്യം മറ്റെന്താണു്? ദുർവികാരങ്ങൾ അടിപ്പെടുത്തിയ ഒരു മനസ്സുമുഖേനയല്ലാതെ ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിൽനിന്നകററുക സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവസ്വഭാവം വികാരരാഹിത്യമുള്ളതാണു്.സദാ ദോഷവികാരങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നവൻ ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തിൽനിന്നു വിലക്കപ്പെട്ടവനാണു്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാണു് സങ്കീർത്തകൻ

www.malankaralibrary.com

തൻെറ ശത്രുക്കളുടെ നാശത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ളു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശത്രുക്കളുടെമേലുള്ള വിജയത്തിനുവേണ്ടിതന്നെ. ഈ ശത്രുക്കളാകട്ടെ ദുർവികാരങ്ങളുമാണു്. ദൈവത്തോടുള്ള തീക്ഷ്ണസ്നേഹം നിമിത്തം യെരെമിയാ ഇപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്തു. അന്നത്തെ രാജാവും അയാളുടെ പ്രജകളും കടുത്ത വിഗ്രഹാരാധനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വന്തം പീഡകളെപ്പററി അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചില്ല. ദൈവത്തെ വിട്ടകന്നവർക്കെതിരായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് അവരിൽ വിവേകമുണ്ടാകാനും അങ്ങനെ പൊതുനന്മ സാധിക്കാനും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇങ്ങനെതന്നെ ഹോശയാ ദീർഘദർശിയുടെ കാര്യവും. അന്നത്തെ യിസ്രായേൽക്കാരുടെയിടയിൽ തിന്മ സർവത്ര നടമാടിയിരുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യർക്ക് സന്താനരാഹിത്യം സംഭവിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ തിന്മ ആളുകളുടെയിടയിൽ ഉളവായി വികസിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. 'കർത്താവേ, അവർക്കു ശിശുരഹിതമായ ഗർഭപാത്രവും വററിപ്പോയ സ്തനങ്ങളും നൽകണമെ.' വിശുദ്ധരുടേതായി ഇതുപോലുള്ള വാചകങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു് അവർ മനുഷ്യരുടെ നാശമല്ല, തിന്മയുടെ നാശമാണു് ആഗ്രഹിച്ചതെന്നത്രേ.[18] ദൈവം മരണത്തെ സൃഷ്ടിച്ചില്ല. നിങ്ങൾ ഇതു കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? മരണം ദൈവത്തിനു് അന്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു് അറിയാവുന്ന വിശുദ്ധൻ എങ്ങനെ തൻെറ ശത്രുക്കളുടെ മരണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും? ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ നാശത്തിൽ ഒരു വിശുദ്ധനും സന്തോഷിക്കുകയില്ല. തന്നോടു ശത്രുതയുള്ളവർക്കെതിരായി കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തെ ഇളക്കിവിടാമെന്നു വ്യാമോഹിച്ചുകൊണ്ടു് അതിഭാഷണം ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവം മാനുഷികദുരിതത്തിൽ സന്തോഷിക്കുവാനാണു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്.

ഭാഗ്യവാന്മാരായ ചിലർക്കു പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി ഉദ്യോഗങ്ങൾ, ബഹുമതികൾ, സമ്പത്തു്,

www.malankaralibrary.com

എന്നിവയെല്ലാം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവർ ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അതിനാൽ ഈവക കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽനിന്ന് താങ്കൾ എന്തിനു ഞങ്ങളെ വിലക്കുന്നു? എന്നിങ്ങനെ ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം.

നമ്മുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവനിശ്ചയമനുസരിച്ചാണ്. നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതം ദൈവം ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്. മുൻപ്രസ്താവിച്ച വിധത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുടെ വിജയത്തിനു മററുകാരണങ്ങളുമുണ്ട്. നമ്മയെന്ന വിധത്തിൽ ഇവ ആവശ്യപ്പെട്ടവർക്ക് ദൈവം ഇവ നൽകിയിട്ടില്ലെന്നല്ല ധരിക്കേണ്ടത്. ബലഹീനരുടെ വിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുത്താനാണ് ഇങ്ങനെ അവിടുന്നു പ്രവർത്തിച്ചത്. ദൈവം തങ്ങളുടെ നിസ്സാരപ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുന്നതു ദൈവത്തിനനുയോജ്യമായ ഉന്നതനിലയിലുള്ള ദാനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാണെന്നു അവർ അനുഭവത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചുകൊള്ളും. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യമെടുക്കുക. കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കു കുഞ്ഞുങ്ങൾ അമ്മമാരുടെ മാർവിൽ പററിപ്പിടിച്ചു കിടക്കും. അവർ മുല കുടിക്കും. വളർന്നു സംസാരിക്കാറാകുമ്പോൾ അവർക്കു മുലകുടി വെറുപ്പുണ്ടാകുന്നു. കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ പോലുള്ള മററുകാര്യങ്ങളാണ് അവർക്ക് വേണ്ടത്. അവ അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. അവർ കുറച്ചുകൂടി വളർന്നുകഴിയുമ്പോൾ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ഒന്നും അവർക്ക് വേണ്ട. പ്രായം തികഞ്ഞവരുടെ ആവശ്യങ്ങളാണു മാതാപിതാക്കളുടെ മുമ്പിൽ അവർ നിരത്തിവയ്ക്കുക.

മനുഷ്യനും ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും ഇതുപോലെ കാണാം. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യർ തൻെറ പക്കലേക്കു തിരിയണമെന്നുള്ളതിനാൽ അവൻെറ ചെറിയ ആഗ്രഹങ്ങൾ അവിടുന്നു സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവനു വലിയ കാര്യങ്ങളിൽ ആഗ്രഹം ജനിച്ച് തൻെറ പക്കലേക്കു വരണം. ദൈവപരിപാലനയിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ താണസ്ഥിതി

www.malankaralibrary.com

യിൽനിന്നുയർന്ന കീർത്തിയും ആദരവും നേടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ കാമ്യമായി കരുതപ്പെടുന്ന സമ്പത്തുകളോ വലിയ ഉദ്യോഗമോ ഒക്കെ നേടുന്നു. ഇവയുടെയൊക്കെ ലക്ഷ്യം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കണം. അവരിൽ ദൃശ്യമായ ദൈവസ്നേഹം അവിടുത്തെ ശക്തി കാണിക്കണം. അങ്ങനെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ലഭിച്ച അവൻ കൂടുതൽ പൂർണവും കൂടുതൽ മഹത്തുമായ കാര്യങ്ങൾ പിതാവിനോടപേക്ഷിക്കണം. ആ കാര്യങ്ങളാകട്ടെ ആത്മാവിനു പ്രയോജനപ്രദമായവയാണ്.

നിത്യമായവയെക്കാളുപരി അനിത്യമായവസ്തുവേണ്ടി, സ്വർഗ്ഗീയ നന്മയെക്കാളുപരി ലൗകിക നന്മകൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തെ സമീപിക്കുക കേവലം ബാലിശമാണ്. ഏററം ഉന്നതമായവയെക്കാൾ താണതലത്തിലുള്ളവ ആവശ്യപ്പെടുക, സ്വർഗരാജ്യം നൽകുന്നവനിൽനിന്നു നിന്ദായോഗ്യമായ ലൗകിക മേന്മ ആവശ്യപ്പെടുക, എന്നാണു മുൻ പ്രസ്താവിച്ചതിനർത്ഥം. എടുക്കപ്പെട്ടുപോകാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ നൽകുന്ന ദൈവത്തോടു എടുക്കപ്പെട്ടുപോകുന്ന നിസ്സാര കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുക എന്നാണതിനർത്ഥം. ലൗകിക കാര്യങ്ങളാകട്ടെ അല്പകാലത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയൂ. അവയുടെ ഉപയോഗം അപകടങ്ങൾ പതിയിരിക്കുന്നതുമാണ്. 'പുറജാതികളെപ്പോലെ' എന്ന പദംകൊണ്ടു ഈദൃശ അപേക്ഷകളുടെ അർത്ഥരാഹിത്യം അവിടുന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. വരാനിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരുടെയും നരകവിധിയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാത്തവരുടെയും പ്രത്യേകതകളാണ്—ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമായവയിൽ കൂടുതൽ താത്പര്യമുണ്ടായിരിക്കുക. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൽ നാം പ്രത്യാശിക്കുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാത്തതിനാൽ അവർ കന്നുകാലികളെപ്പോലെയാണ്. ഈ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമേ അവക്കു ചിന്തയുള്ളൂ. വായും

www.malankaralibrary.com

വയറും ശരീരത്തിൻെറ മററാവശ്യങ്ങളും ജീവിതത്തിൻെറ ആഡംബരങ്ങളുമാണവക്കു പ്രധാനം. മററുള്ളവരേക്കാരം വിലമതിക്കപ്പെടണം, പണപ്പൊക്കകാക്കു മീതെ ഇരിക്കണം, എന്നൊക്കെയാണു് അവരുടെ ആഗ്രഹം. ഈ ലോകത്തിൻെറ വഞ്ചനകളിൽ കുടുങ്ങി ക്കിടക്കയാണവർ. വരാനിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു്, പറുദീസായെക്കുറിച്ചു്, സ്വർഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു് തങ്ങളോടു പറയുന്നവനെ വിഡ്ഢിയെന്നാണു് അവർ കരുതുക. ഭാവിജീവിതത്തിൽ പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരുടെ ലക്ഷണമാണല്ലോ ഈ ജീവിതത്തോടുള്ള അമിതബന്ധം. അതിനാലാണു് സന്തോഷങ്ങരം നിറവേററുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ 'പുറജാതികളെപ്പോലെ'യാണെന്നു വി. ലിഖിതം പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. ഈ കഴമ്പില്ലാത്ത കാര്യങ്ങരം തുടരെത്തുടരെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവ തങ്ങരംക്കു് യോജ്യമല്ലെങ്കിലും ദൈവം സാധിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നവർ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു. 'അതിഭാഷണത്താൽ തങ്ങരം കേരംക്കപ്പെടുമെന്നാണവർ കരുതുന്നതെ'ന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതേവരെ ചർച്ച ചെയ്തവയിൽനിന്നു് നാമറിയേണ്ടതു നാം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണു് നാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടതെന്നു അടുത്ത പ്രാവശ്യം നമുക്കു പരിഗണിക്കാം. മഹത്വവും അധികാരവും എന്നും എന്നേക്കുമുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടെ കൃപയാൽതന്നെ. ആമേൻ.

www.malankaralibrary.com

പ്രഭാഷണം രണ്ട്

സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ!

സീനായ് മലമുകളിൽവച്ചു[19] ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദൈവികരഹസ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു യിസ്രായേൽക്കാരെ ആനീതരാക്കുന്നതിനു്,[20] മഹാനായ മോശെ ഉദ്യുക്തനായി. പക്ഷേ, ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറായില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ജനം ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയും വെള്ളം തളിപ്പുംമുഖേന ശുദ്ധീകൃതരാകണമെന്നു് മോശെ കൽപിച്ചു. എന്നിട്ടും ദൈവികശക്തിയുടെ ആവിഷ്കരണം നേരിടുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ദൈവികശക്തിയുടെ എല്ലാ പ്രത്യക്ഷീകരണവേളയിലും അഗ്നിയും, അന്ധകാരവും, പുകയും, കുഴൽവിളികളും ഉണ്ടായപ്പോൾ അവരെല്ലാവരും നിലംപതിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അതിനാൽ, ദൈവികമായ വെളിപ്പെടലുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ശക്തിയാൽ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനു തങ്ങൾ പ്രാപ്തരല്ലെന്നു് അവർ ഗ്രഹിച്ചു. അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു് ദൈവതിരുമനസ്സു് തങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കുവാൻ നിയമദാതാവായ മോശെയോടപേക്ഷിച്ചു.

നമ്മുടെ നിയമദാതാവായ യേശുമിശിഹാ ദൈവികമായ അനുഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു് നമ്മെ നയിക്കുമ്പോൾ അന്ധകാരാവൃതവും, അഗ്നിമൂലം എരിയുന്നതുമായ സീനായ്മലയെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. കുഴൽവിളി മുഖേന അർത്ഥമില്ലാത്ത ശബ്ദങ്ങളാൽ ഭയവും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവിടുന്നു് ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല. മൂന്നു ദിവസത്തെ ചാരിത്ര്യവ്രതാനുഷ്ഠാനം നിമിത്തം അവിടുന്നു് നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നില്ല. ചെളി കഴുകിക്കളയുന്ന വെള്ളം മുഖേനയും അവിടുന്നു് നമ്മെ ശുദ്ധരാക്കുന്നില്ല. സമൂഹത്തെ മുഴുവനും മലയുടെ താഴ്വാരത്തു് നിർത്തിയിട്ടു് ഒരാൾ മാത്രം അതിന്റെ മുകളിൽ എത്തിയാൽ മതി

www.malankaralibrary.com

യെന്നു് അവിടുന്നു് പറയുന്നില്ല. ഒന്നാമതായി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തെ പരിപൂർണമായി മറയ്ക്കുന്ന അന്ധകാരംകൊണ്ടു മൂടിയ പർവ്വതത്തിന്റെ ഉച്ചിയിലേയ്ക്കു് അവിടുന്നു് നമ്മെ നയിക്കുന്നില്ല. പർവതത്തിന്റെ മുകളിലേയ്ക്കുല്ല. മറിച്ചു് നന്മയാൽ മനുഷ്യർക്കു് അവിടുന്നു പ്രാപ്യമാക്കിയ സ്വർഗത്തിലേയ്ക്കാണു് നയിക്കുന്നതു്. രണ്ടാമതായി, ദൈവികശക്തിയുടെ ഒരു വീക്ഷണമല്ല; മറിച്ചു് അതിലൊരു പങ്കാണു് അവിടുന്നു നൽകുന്നതു്. ദൈവികപ്രകൃതിയോടുള്ള ബന്ധത്തിലേയ്ക്കു് അവിടുന്നു നമ്മെ നയിക്കുന്നു. കൂടാതെ സ്വർഗീയമഹത്ത്വം അന്ധകാരത്തിൽ അവിടുന്നു് ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. ആ മഹത്ത്വത്തെക്കുറിച്ചു് ധ്യാനിക്കുവാൻ ആളുകൾക്കു പ്രയാസമായിത്തീരും. അവിടുത്തെ പ്രബോധനത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലത്തായ പ്രകാശം വഴി അന്ധകാരത്തെ അവിടുന്നു് നിശ്ശേഷം മാററുകയും ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർക്കു് ആ മഹത്ത്വം പ്രഭാപൂരിതമായി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തളിക്കാനുള്ള ജലം അരുവികളിൽ നിന്നല്ല അവിടുന്നു് നമുക്കു നൽകുന്നതു്. പ്രത്യുത, അതു നമ്മിൽത്തന്നെ ഉറവെടുക്കുകയാണു്. നമ്മുടെ കണ്ണുനീരോ, തിന്മ മുഖേന ഉളവായ ഏതെങ്കിലും മാലിന്യമേശാത്ത മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശുദ്ധതയോ ആയി നമുക്കതിനെ വീക്ഷിക്കാം. ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലുള്ള നിയമാനുസൃതമായ സംഗമത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരിക്കാനുള്ള ചാരിത്ര്യത്തിന്റെ മാത്രം നിയമമല്ല അവിടുന്നു് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്. ഭൗതികവികാരങ്ങളിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുളവാകുന്നവ വർജ്ജിക്കണമെന്നും അവിടുന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രാർത്ഥനയിൽക്കൂടി അവിടുന്നു നമ്മെ ദൈവസന്നിധിയിലേയ്ക്കു് ആനയിക്കുന്നു. ചില വാക്കുകളുടെ വെറും ഉച്ചാരണമല്ല അവിടുന്നു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. മറിച്ചു് മഹത്തായ ഒരു ജീവിതരീതി മുഖേന ദൈവസന്നിധിയിലേയ്ക്കുള്ള ആരോഹണം ആണു് അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ ശക്തിയോടുകൂടി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു്.

www.malankaralibrary.com

ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെതന്നെ വാക്കുകളിൽനിന്നു് ദൈവികനിയമത്തെക്കുറിച്ചു് നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. 'നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ' എന്നാണു് അവിടുന്നു പറയുന്നതു്, 'നിങ്ങൾ ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമ്പോൾ' എന്നല്ല[21] പ്രാർത്ഥനയിൽക്കൂടി ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രതിജ്ഞയോടുകൂടിയുള്ള വാഗ്ദാനം നടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യത്യാസം എന്താണു്? ദൈവസേവനത്തിനു് എന്തെങ്കിലും അർപ്പിക്കാമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനമാണു് പ്രതിജ്ഞ (എവുക്കേ). പ്രാർത്ഥനയാകട്ടെ (പ്രൊസെവുക്കേ) നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ ദൈവത്തിനു് സമർപ്പിക്കുകയാണു്. അതിനാൽ നമുക്കു് ഉപകാരപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു ദൈവത്തെ സമീപിക്കുവാൻ നമുക്കു് ആത്മധൈര്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനു[22] ആദ്യംതന്നെ ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുക്കയാണു് വേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ നാം നമ്മുടെ ഭാഗം നിർവഹിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്നവ അതിനു പകരമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം യോഗ്യരാണെന്നുള്ള ഉറപ്പു് നമുക്കുണ്ടാകും.

അതിനാൽ പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.[23] 'എന്റെ അധരങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ച പ്രതിജ്ഞ നിന്നോടു ഞാൻ നിറവേററും.' വീണ്ടും, 'നിങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനു് അതു നൽകുകയും ചെയ്യുക.'[24] വേദപുസ്തകത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിജ്ഞയുടെ അർത്ഥം നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. കൃതജ്ഞതാഫലമായ അർപ്പണത്തിനുള്ള വാഗ്ദാനമാണു് പ്രതിജ്ഞ. ആ വാഗ്ദാനം നിറവേററിയശേഷം നാം ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതു പ്രാർത്ഥന. ദൈവത്തിനു് സ്വീകാര്യമായ ഒരുപഹാരം നൽകാതെ ദൈവത്തോടു നാം യാതൊന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൂടാതെന്നു് ഈ ഭാഗങ്ങൾ നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ആദ്യം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം, പിന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. ആദ്യം വിത്തുവിതയ്ക്കൽ;

www.malankaralibrary.com

ഫലം പുറപ്പെടുന്നതു് പിന്നീടു്; അതുപോലെയാണി വിടെയും. ആദ്യം നാം പ്രതിജ്ഞയുടെ വിത്തു വിതയ്ക്കുക. ഈ വിതയിൽനിന്നു വളർന്നുവന്നതിന്റെ ഫലം കൊയ്യുക. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പകരം ദൈവാനുഗ്രഹം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. പ്രതിജ്ഞ മുഖേനയും സമർപ്പണം മുഖേനയും ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനു് നാം തയ്യാറെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിടുത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തിനു് ഉറപ്പുപോരാ.

മുൻപു പ്രസ്താവിച്ച കാര്യം നിർവഹിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നു് സങ്കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു് നമ്മുടെ കർത്താവു് ശിഷ്യന്മാരോടു് അരുളിച്ചെയ്തതു്. 'നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറയുക', 'സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ'—25 'ഒരു മാടപ്രാവിനെപ്പോലെ ആരു് എനിക്കു ചിറകുകൾ നൽകും' എന്നു മഹാനായ ദാവീദു് സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ ഒരിടത്തു് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. 26 ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു് ഞാനും ധൈര്യമായി ഇങ്ങനെതന്നെ പറയും. ഈ മഹത്തായ വാക്കുകളുടെ ശൃംഗത്തിൽ പറന്നെത്തുവാൻ ആരു് എനിക്കു ചിറകുകൾ നൽകും? ഞാനപ്പോൾ ഈ ഭൂമിയെ വിട്ടു് അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കു് പറന്നുയരും. വായുവില്ലാത്ത മനോഹരസ്ഥാനത്തു ഞാൻ ചെന്നെത്തും. പിന്നെ; നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഞാൻ ചെന്നെത്തി അവയുടെ ക്രമമായ നിരകൾ വീക്ഷിക്കും. പക്ഷേ, അവിടേയും ഞാൻ നിൽക്കുകയില്ല. അവയേയും പിന്നിട്ടുകൊണ്ടു് ചലനവും മാററവുമുള്ള എല്ലാത്തിനും ഞാനന്യനായിത്തീരും. എന്നിട്ടു് സ്വന്തം ശക്തിയാൽ അസ്തിത്വമുള്ള,എല്ലാവസ്തുക്കൾക്കും അസ്തിത്വം നൽകുകയും അവയെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, അചഞ്ചലശക്തിയെ ഞാൻ ആശ്ലേഷിക്കും. എല്ലാം ദൈവതിരുമനസ്സിനെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ ആദ്യമെതന്നെ എന്റെ മനസ്സു് ചലനത്തിനും മാററത്തിനും വിധേയമായ സകലതിൽനിന്നും വിട്ടുമാറണം. എന്നിട്ടു് നിഷ്പ

www.malankaralibrary.com

ന്ദമായി ശാന്തമായി; ആധ്യാത്മിക വിശ്രമത്തിൽ കഴിയേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ മാററമില്ലാത്ത ദൈവത്തോടു സാദൃശ്യം ഉണ്ടാകണം. പിന്നീടു ഏററം സുപരിചിതമായ വാക്കുപയോഗിച്ച് 'പിതാവേ' എന്നു സംബോധന ചെയ്യണം.

ഈ വാക്കുച്ചരിക്കാൻ ഒരുവന് ഏതുപ്രകാരമുള്ള അരൂപി, ഏതുപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസം, ഏതുപ്രകാരമുള്ള ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷി ആണുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്? ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുവാൻ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന നാമങ്ങളിൽനിന്നു് അവിടുത്തെ കഴിവുള്ളവിധം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരുവൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ അവിടുത്തെ അവാച്യമായ മഹത്വം ഗ്രഹിക്കണമെന്നും സങ്കൽപ്പിക്കുക. ദൈവപ്രകൃതി, അതു് അതിൽത്തന്നെ പരിപൂർണമായ നന്മയും, പരിശുദ്ധിയും, ആനന്ദവും, ശക്തിയും, മഹത്വവും, പവിത്രതയും നിത്യതയുമാണെന്നു അവൻ ഗ്രഹിക്കും. ഇവയും വി. ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ അവൻെറതന്നെ ധ്യാനങ്ങളിൽനിന്നോ ദൈവപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചു അവൻ ചിന്തിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളിൽവച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പദം ഉച്ചരിക്കുന്നതിനോ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സത്തയെ 'പിതാവേ;' എന്നു വിളിക്കുവാനോ അവൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ? അവനു് എന്തെങ്കിലും ഗ്രാഹ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവത്തെ പിതാവു് എന്നു സംബോധന ചെയ്യുവാൻ തുനിയുകയില്ലെന്നു് വ്യക്തമാണു്. കാരണം ദൈവത്തിൽ കാണുന്നവയല്ല, അവൻ തന്നിൽ കാണുക. ദുഷ്ടമനസ്സിൻെറ പിതാവാകുവാൻ സത്താപരമായിത്തന്നെ നന്മയായ ദൈവത്തിനു അസാധ്യമാണു്. അശുദ്ധജീവിതമുള്ള ഒരുവൻെറ പിതാവാകുവാൻ പരിശുദ്ധനായ അവിടുത്തേയ്ക്കു് സാധ്യമല്ല. സ്ഥിരതയില്ലാതെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാററത്തിനു് വിധേയനാകുന്ന ഒരുവൻെറ പിതാവാകുവാൻ മാററമില്ലാത്ത അവിടുത്തേയ്ക്കു് കഴിയുകയില്ല. പാപം മരണത്തിനു അടിപ്പെടുത്തിയ ഒരു പുത്രൻെറ പിതാ

www.malankaralibrary.com

വാകുക ജീവന്റെ പിതാവായ അവിടുത്തേയ്ക്കു് നിവൃത്തിയില്ല. പരിപൂർണ്ണ പരിശുദ്ധി തന്നെയായ അവിടുത്തേയ്ക്കു അവിഹിതമോഹങ്ങൾമൂലം തങ്ങളെത്തന്നെ അപമാനിതരാക്കിയവരുടെ പിതാവാകാൻ സാധ്യമല്ല. സ്വാർത്ഥതയുടെ പിന്നാലെ പായുന്നവന്റെ പിതാവാകുക ദാനങ്ങൾ വർഷിക്കുന്ന അവിടുത്തേയ്ക്കു പററില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഏതെങ്കിലും തിന്മയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരുടെ പിതാവാകുക ദൈവത്തിനു നിവൃത്തിയുള്ള കാര്യമല്ല. അതിനാൽ ഒരുവൻ സ്വയം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തന്റെ മനസ്സാക്ഷി നികൃഷ്ടമായ പാടുകളും വ്രണങ്ങളുംകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, താൻ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണെന്നു് കാണുന്നപക്ഷം; ആ തിന്മകളിൽനിന്നു ശുദ്ധീകൃതനാകാതെ താൻ ദൈവിക കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനാണെന്നു് കരുതുക സാധ്യമല്ല. നീതിരഹിതനും അശുദ്ധനുമായവൻ നീതിയും ശുദ്ധതയും ഉള്ളവനെ പിതാവേ എന്നു വിളിക്കുക അസാധ്യം. അവന്റെതന്നെ ദുഷ്ടതയുടെ പിതാവെന്നു് ദൈവത്തെ വിളിക്കുക എന്നാണു് അതിന്റെ അർത്ഥം. അതു അഹങ്കാരവും പരിഹാസവും തുളുമ്പുന്ന നിലപാടാണു്. കാരണം, പിതാവു് എന്ന വാക്കു് തൻമൂലം അസ്തിത്വമുള്ള ഒന്നിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അതിനാൽ തിന്മയെക്കുറിച്ചു് മനസ്സാക്ഷി കുററപ്പെടുത്തുന്ന ഒരുവൻ ദൈവത്തെ പിതാവു് എന്നു വിളിക്കുന്നപക്ഷം ദൈവം അവന്റെ ദുഷ്ടതയുടെ കാരണവും; ഉറവിടവുമാണെന്നു തറപ്പിച്ചു പറയുകയാണു്. വെളിച്ചത്തിനു ഇരുട്ടുമായി ബന്ധമില്ലെന്നു ശ്ലീഹാ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.[27] വെളിച്ചം വെളിച്ചത്തോടും, ധർമ്മം ധാർമ്മികമായതിനോടും, സൗന്ദര്യം സൗന്ദര്യമുള്ളതിനോടും, നാശമില്ലായ്മ സംശയമില്ലാത്തതിനോടുമാണു് ബന്ധപ്പെടുക. നല്ല മരത്തിനു ചീത്തഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.[28] വി. ഗ്രന്ഥം പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ 'ഹൃദയമാന്ദ്യം ഉള്ളവനും കള്ളം

www.malankaralibrary.com

പറയുന്നവനും'[29] പ്രാർത്ഥനയിലെ ഈ വാക്ക ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുനിയുന്നുവെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പിതാവിനെയല്ല താൻ വിളിക്കുന്നതെന്നു് അവൻ ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറിച്ചു് കള്ളംപറയുന്നവനും എല്ലാ കള്ളത്തിൻെറയും പിതാവും പാപം തന്നെയും എല്ലാ പാപത്തിൻെറയും പിതാവുമായ[30] നരകത്തിലുള്ളവനെയാണു് താൻ പിതാവെന്നു് വിളിക്കുന്നതെന്നു് അവൻ ഗ്രഹിക്കണം. അതിനാൽ ദുരാശകൾക്കു വിധേയരായവരെ ശ്ലീഹാ 'കോപത്തിൻെറ മക്കളെന്നു'' വിളിക്കുന്നു[31] ശരിയായ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു് വീണുപോയവനെ 'നാശത്തിൻെറ പുത്രനെന്നും'[32] 'മടിയും സ്ത്രൈണസ്വഭാവവും ഉള്ളവനെ വിട്ടകന്നുപോകുന്ന കന്യകകളുടെ മകനെന്നുമാണു്'' [33] വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതു്. അതുപോലെ ശുദ്ധമായ മനഃസാക്ഷിയോടു കൂടിയവരെ 'വെളിച്ചത്തിൻെറ മക്കളെന്നും പകലിൻെറ മക്കളെന്നും' പറയുന്നു[34] ദൈവികമായ ശക്തി ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആഗ്രഹിച്ചു പരിശ്രമിക്കുന്നവർ ശക്തിയുടെ മക്കളെന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു.[35]

അതിനാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു് ദൈവത്തെ പിതാവെന്നു് വിളിക്കുവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഏററവും മഹത്തായ ജീവിതം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുകമാത്രമാണെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. കാരണം, വഞ്ചിക്കുവാൻ, നാം അല്ലാത്തതു് നാം ആണെന്നു പറയുവാൻ നമുക്കുപയോഗിക്കാൻ അർഹതയില്ലാത്ത ഒരു നാമം ഉപയോഗിക്കാൻ സത്യംതന്നെയായവൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. നാശമില്ലാത്തവനും, നല്ലവനും ധാർമ്മികനുമായവനെ പിതാവു് എന്നു നാം വിളിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ബന്ധം യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു് നമ്മുടെ ജീവിതംകൊണ്ടു നാം തെളിയിക്കണം. നമുക്കു് എന്തുമാത്രം തയ്യാറെടുപ്പു് ആവശ്യമാണെന്നും ഏതുവിധത്തിലുള്ള ജീവിതമാണു നയിക്കേണ്ടതെന്നും അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ? ദൈവത്തെ

"പിതാവ്" എന്ന് വിളിക്കാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി അത്ര പരിശുദ്ധമാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി എത്രയോ ഉജ്ജ്വലത്തായിരിക്കണം! സമ്പത്തിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് അമിതാഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ലോകത്തിന്റെ ചതിവുകളിൽ നിങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കീർത്തി ആഗ്രഹിക്കുകയോ ജഡമോഹങ്ങളുടെ അടിമകളായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം കാണുകയും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന എന്താണെന്ന് ശരിക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന അവിടുന്ന് എന്തു വിചാരിക്കുമെന്നാണ് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്? എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ളവനോട് ദൈവം ഇപ്രകാരം പറയുമെന്നാണ്. 'വഷളായ ജീവിതമുള്ള നീ പരിശുദ്ധിയുടെ ഉടയവനെ പിതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നുവോ? നിന്റെ ആ വാക്കു മുഖേന എന്തിനു പരിശുദ്ധമായ നാമം നീ മലിനമാക്കുന്നു? എന്തിനു നീ കാപട്യപൂർവം ഈ വാക്കുപയോഗിച്ചു പരിശുദ്ധമായ ദൈവസ്വഭാവത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു? നീ എന്റെ പുത്രനായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ സത്ഗുണങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ വിളങ്ങിയേനെ, എന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപം നിന്നിൽ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ എനിക്കുള്ളവയ്ക്കു തനി വിരുദ്ധമാണ്. 'ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും തമ്മിൽ എന്തുബന്ധം'?[36] മരണത്തിനു ജീവിതവുമായി എന്തുബന്ധം? പരിശുദ്ധിയും അശുദ്ധിയും തമ്മിൽ എങ്ങനെ മൈത്രി ഉളവാകും? നന്മകളുടെ ദാതാവ് ദുരാഗ്രഹിയിൽനിന്നു വളരെയകലെയാണ്. ദയാപൂർണനായവനും ക്രൂരനായവനും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം സാധ്യമല്ല. തിന്മകളുടെ പിതാവ് വേറൊരാളാണ്. കാരണം എന്റെ മക്കൾ അവരുടെ പിതാവിനാൽ മനോജ്ഞരാക്കപ്പെടുന്നു. ദയാപൂർണനും പരിശുദ്ധനും ആയവന്റെ മകൻ ദയയുള്ളവനും ശുദ്ധതയുള്ളവനും ആയിരിക്കും. ദുഷിച്ചതു ദുഷിച്ചാ

www.malankaralibrary.com

അതിനോടു് ബന്ധപ്പെടുകയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ നല്ല തിൽനിന്നു നല്ലതും, നീതിയുള്ളതിൽനിന്നു് നീതിയു ള്ളതും പുറപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നിന്നെ സംബന്ധിച്ചാ ണെങ്കിൽ നീ എവിടെ നിന്നാണെന്നു് എനിക്കറി ഞ്ഞുകൂടാ. അതിനാൽ ഒരുവൻ തന്റെ ജീവിതത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു മുൻപു് ഈ പ്രാർത്ഥന ഉപയോ ഗിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതും ദൈവത്തെ തന്റെ പി താവായി സംബോധന ചെയ്യുന്നതും അപകടപൂർണ്ണ മാണു്.

വീണ്ടും നമുക്കു പ്രാർത്ഥനയുടെ വാക്കുകൾതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ പലപ്രാവശ്യം ആകുമ്പോൾ നിഗൂഢമായ ചില അർത്ഥങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിച്ചേക്കാം. 'സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാ വേ' ഒരുവൻ ഉത്തമമായ ജീവിതംവഴി ദൈവപ്രീതി സമ്പാദിക്കുമെന്നുള്ളതു് മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ഈ വാക്കുകൾ ഗഹന മായ ഒരർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. നമുക്കു കൈവിട്ടുപോയ പിതൃഭൂമിയെ ക്കുറിച്ചു, നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ശ്രേഷ്ഠമായ ജന്മാവ കാശത്തെക്കുറിച്ചു്, ഈ വാക്കുകൾ നമ്മെ അനുസ്മരി പ്പിക്കുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനം വിട്ടുകന്നു കേവലം പന്നിയുടെ നിലവാരത്തിൽ ജീവിച്ച യുവാ വിന്റെ ഉപമവഴി ദൈവവചനം മനുഷ്യരുടെ നികൃ ഷ്ടസ്ഥിതി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ നിന്നുള്ള ആ യുവാവിന്റെ പോക്കും അതിനുശേഷ മുള്ള നാശോന്മുഖമായ ജീവിതവും ആ ഉപമ കാണി ച്ചുതരുന്നു. തന്റെ വർത്തമാനകാലത്തെ ദയനീയ സ്ഥിതി പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുകയും തന്നിലേയ്ക്കു തന്നെ പ്രവേശിച്ചു് അനുതാപവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പു. ആ ഉപമയിലെ മനുഷ്യനെ ക്രിസ്തുനാഥൻ അവന്റെ പൂർവികമായ സ ന്തോഷത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതായി ഉപമയിൽ നാം കാണുന്നില്ല. അവൻ പ്രസ്താവിച്ചതു്. 'പിതാവേ,

www.malankaralibrary.com

സ്വർഗ്ഗത്തിനും അങ്ങേയ്ക്കും മുമ്പാകെ ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി'[37] എന്നാണല്ലോ. ഈ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്കുകളോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. താൻ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു താൻ വിട്ടുപോന്നതാണെന്ന വിചാരം അവനു ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിനെതിരായ പാപത്തെക്കുറിച്ചു തന്റെ ഏററുപറച്ചിലിൽ അവൻ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ, അവന്റെ അനുതാപപ്രകടനം പിതാവിന്റെ പക്കൽ അവനു വളരെ സമ്പർക്കസാമീപ്യം ഉണ്ടാക്കി. പിതാവു് അവന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് ഓടിച്ചെന്നു് അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു. മനുഷ്യന്റെമേൽ ദൈവവചനം ചുമത്തിയിട്ടുള്ള 'നുക'ത്തെ ഇതു് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കല്പനയാകുന്ന നുകം നേരത്തെ അവന്റെമേൽ വച്ചിരുന്നു. പരിരക്ഷ നൽകുന്ന ആ നുകം കുടഞ്ഞെറിഞ്ഞു് അവൻ സ്വതന്ത്രനായി. അതിനുശേഷം വായ്മുഖേനയുള്ള നുകം അതായതു്, സുവിശേഷത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമാകുന്ന നുകം, അവന്റെമേൽ അവിടുന്നു വച്ചു. അതിനുശേഷം അവനെ പിതാവു വസ്ത്രം അണിയിച്ചു. മറെറാരു വസ്ത്രമല്ല, പ്രത്യുത, അനുസരണക്കേടുമൂലം അവനു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ആദ്യത്തെ വസ്ത്രംതന്നെ.[38] അനുസരണക്കേടു മുഖേന വിലക്കപ്പെട്ട കനി രുചിച്ചുനോക്കുകയും തന്റെതന്നെ നഗ്നത അവൻ കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ആദ്യവസ്ത്രമവനു് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. വിരലിൽ അണിയിച്ച മോതിരമാകട്ടെ, ആ മോതിരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മിനുസപ്പെടുത്തിയ രത്നത്തിലൂടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ സാദൃശ്യം മനുഷ്യനു വീണ്ടും ലഭിച്ച കാര്യമാണു് സൂചിപ്പിച്ചതു്. പാദുകം ധരിപ്പിച്ചു് അവന്റെ കാലുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവൻ പാമ്പിന്റെ തലയെ സമീപിച്ചാൽ പാമ്പു് അവന്റെ നഗ്നമായ പാദങ്ങളിൽ കടിക്കാതിരിക്കണം. പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കുള്ള ആ യുവാവിന്റെ പ്രത്യാഗമനം പിതാവിന്റെ സ്നേഹമസൃണമായ കാരുണ്യം അനുഭവിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം അവനു നൽകി.

www.malankaralibrary.com

പിതാവിനോട്ട് അവൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അവർ ഏതിനെതിരായി പാപം ചെയ്തുപോയോ ആ സ്വർഗമാണ് അവൻെറ പിതൃഭൂമി. സ്വർഗത്തിലുള്ള പിതാവിനെ വിളിക്കവാൻ നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കമ്പോരം മനോഹരമായ നമ്മുടെ പിതൃഭൂമിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ നമ്മിൽ ഉണത്തുവാൻ അവിടന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്ക തോന്നുന്നത്. ഇങ്ങനെ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച നല്ല കാര്യങ്ങരംക്ക വേണ്ടിയുള്ള ശക്തിയേറിയ ആഗ്രഹം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പിതൃഭൂമിയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണവീഥിയിൽ അവിടുന്നു നമ്മെ കൊണ്ടുചെന്നാക്കുന്നു.

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ സ്വർഗത്തിലേയ്ക്കു തിരികെ നയിക്കുന്ന മാർഗമാകട്ടെ പലായനം മുഖേന ഈ ലോകത്തിൻെറ തിന്മകളിൽനിന്ന് വിട്ടകലുകയല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ല. ദൈവവുമായുള്ള സാദൃശ്യം സമ്പാദിക്കുകയാണ് തിന്മകളിൽ ഓടിയകലുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് എനിക്ക തോന്നുന്നു. ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ നീതിയും പരിശുദ്ധിയും നന്മയും, ഇവപോലെയുള്ള മററു സത്ഗുണങ്ങളും ഉള്ളവനാകുകയെന്നാണ് അർത്ഥം. ഒരുവൻ ഈ സത്ഗുണങ്ങളുടെ സവിശേഷതകരം തൻെറ കഴിവിനൊത്ത് സ്പഷ്ടമായി ദൃശ്യമാക്കുന്നപക്ഷം അവൻ ഈ ലോകജീവിതത്തിൽനിന്ന് സ്വർഗീയജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് അതിനാൽത്തന്നെ അനായാസം പ്രവേശിക്കും. ദൈവികവും മാനുഷികവും തമ്മിലുള്ള അകലം സ്ഥലപരമല്ലാത്തതിനാൽ ശാരീരമില്ലാത്ത അറിവിൻെറ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ മണ്ണിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഭാരമാന്ന നമ്മുടെ ശരീരത്തിനു യാതൊരു യാന്ത്രികോപകരണത്തിൻെറയും ആവശ്യമില്ല. സത്ഗുണം തിന്മയിൽനിന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുവാൻ മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കും. നല്ലതു തെരഞ്ഞെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ

www.malankaralibrary.com

പ്രവർത്തനമില്ലല്ലോ? തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമാണല്ലോ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുക. അതിനാൽ സ്വർഗത്തിൽ ഉടനെതന്നെ പ്രവേശിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു അർഹത ലഭിക്കുന്നു. കാരണം, മനസ്സുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്വന്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. 'ദൈവം സ്വർഗത്തിലാകുന്നുവെന്നു'[39] സഭാപ്രസംഗിയിൽ നാം വായിക്കുന്നു. 'ദൈവത്തോടു നിങ്ങൾ ഒട്ടിച്ചേർന്നുമിരിക്കുന്നു.[40] അപ്പോൾ ദൈവം എവിടെയായിരിക്കുന്നുവോ അവിടെയാണു നിങ്ങളും എന്നു വ്യക്തം. കാരണം നിങ്ങൾ അവിടുത്തോടു സംയോജിച്ചവരാകുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തെ 'പിതാവേ' എന്നു വിളിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുനാഥൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവത്തിനു യോഗ്യമായ രീതിയിലുള്ള ഒരു ജീവിതംമുഖേന നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനോടു നാം സാദൃശപ്പെടുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല അവിടുന്നു പറയുന്നതു്. വേറൊരിക്കൽ അവിടുന്നു കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ, 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു പൂർണനായിരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പൂർണരായിരിക്കുവിൻ.'[41]

പ്രാർത്ഥനയിലെ ഈ വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം നാം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഉറപ്പേറിയ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ' എന്നു പറയുവാൻ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നാം തയ്യാറാക്കേണ്ട സമയം സമാഗതമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ദൈവത്തോടു സദൃശപ്പെടുന്നതു വഴിയാണു ദൈവസുതനായിത്തീരുക. വ്യക്തമായ സവിശേഷതകൾവഴിയാണു ആ സാദൃശ്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതും. 'തന്നെ സ്വീകരിച്ച സകലർക്കും—തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്ന സകലർക്കും ദൈവമക്കളാകുവാനുള്ള അവകാശം അവിടുന്നു നൽകി.[42] പരിപൂർണ നന്മ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ തിന്മയുടെ സ്വഭാവത്തിനും ചില

www.malankaralibrary.com

അടയാളങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്. അവയുള്ളവൻ ദൈവപുത്രനാകാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം, ദൈവപ്രകൃതിക്ക് വിരുദ്ധമായ സാദൃശ്യമാണ് അവനിൽ മുദ്രിതമായിരിക്കുന്നത്. തിന്മയായ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹം ഉണ്ടോ? അവ അസൂയ, വിദ്വേഷം, പരദൂഷണം, കാപട്യം, അത്യാഗ്രഹം, ഭോഗലിപ്സ, ഉയർച്ചയിലുള്ള ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ആവേശം ഇവയൊക്കെയാണ്. ഇവയും ഇവപോലുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും മുഖേന ശത്രുവിന്റെ മുഖം തിരിച്ചറിയാം. ഇങ്ങനെയുള്ള മാലിന്യങ്ങളുടെ പാടുകളാൽ നിറഞ്ഞ ആത്മാവുള്ള ഒരുവൻ തന്റെ പിതാവിനെ വിളിച്ചാൽ ഏതുതരത്തിലുള്ള പിതാവാണ് അവനെ കേൾക്കുക? തീർച്ചയായും അവനു് ബന്ധമുള്ളവൻ ആയിരിക്കും. അത് സ്വർഗസ്ഥനല്ല, നരകത്തിലുള്ള പിതാവായിരിക്കും. കുടുംബസ്വഭാവമുള്ളവൻ കുടുംബത്തിലുള്ള അംഗത്തെ തിരിച്ചറിയും. അതിനാൽ ദുഷ്ടനായ ഒരുവൻ തന്റെ ദുഷ്ടതയിൽ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവന്റെ പ്രാർത്ഥന പിശാചിനോടുള്ള അർത്ഥനയാണ്. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ദുഷ്ടതയെ വിട്ടുപേക്ഷിച്ച് നല്ലൊരു ജീവിതം നയിക്കുന്നപക്ഷം അവന്റെ വാക്കുകൾ നല്ലവനായ പിതാവിനോടുള്ള അർത്ഥനയാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആദ്യം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നാം പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവികബന്ധത്തിനനുയോജ്യമായ എന്തെങ്കിലും നമ്മിൽ ഉണ്ടോ എന്നു നാം ആരായണം. അങ്ങനെ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുവാൻ നമുക്ക് ധൈര്യം ഉണ്ടാകണം.

കാരണം: പിതാവേ; എന്നു വിളിക്കുവാൻ നമ്മോടു കൽപിച്ച പിതാവ് കള്ളം പ്രസ്താവിക്കുവാനല്ല നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദൈവികശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കു യോഗ്യമായ നിലയിൽ ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ സ്വർഗ്ഗീയ നഗരത്തിലേക്കു നോക്കുവാനും സ്വർഗത്തിലെ

www.malankaralibrary.com

രാജാവിനെ തൻെറ പിതാവെന്നും സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യത്തെ തൻെറ പിതൃഭൂമിയെന്നും വിളിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ട്. ഈ ഉപദേശത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? ദൈവം എവിടെയായിരിക്കുന്നുവോ, ആ ഉന്നതത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യർ ചിന്തിക്കണമെന്നുള്ളതു തന്നെ. അവിടെ ഭവനത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം ഇടണം. അവിടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ശേഖരിക്കണം. അവിടെത്തന്നെ ഹൃദയവും ആയിരിക്കണം. കാരണം, 'നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിടെയായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും.'[43] പിതാവിൻെറ സൗന്ദര്യത്തെ നാം വീക്ഷിക്കുകയും നമ്മുടെ ആത്മാവിൻെറ സൗന്ദര്യം അവിടുത്തെ സൗന്ദര്യത്തിനു അനുരൂപമാകുകയും വേണം.

'ദൈവത്തിൻ പക്കൽ മുഖപക്ഷമില്ല.'[44] എന്നാണ് വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം കറയില്ലാത്തതായിരിക്കട്ടെ. ദൈവികമായതു് അസൂയയിൽനിന്നും മോഹത്തിൻെറ കറയിൽനിന്നും വിമുക്തമാണ്. അതിനാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള മോഹങ്ങൾ നിങ്ങളെ വികൃതമാക്കാതിരിക്കട്ടെ. ദൈവികസൗന്ദര്യത്തെ മലിനമാക്കുന്ന അസൂയയും, പൊങ്ങച്ചവും അതുപോലുള്ളവയും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പരിചിതമായ ഒരു നാമം മുഖേന ദൈവത്തെ വിളിച്ചുകൊള്ളുക. സകലത്തിൻെറയും ഉടയവനായ ദൈവത്തെ പിതാവ് എന്നു സംബോധന ചെയ്യുക. ഒരു പിതാവിൻെറ നയനങ്ങളോടെ അവിടുന്നു നിങ്ങളെ വീക്ഷിക്കും. സ്വർഗ്ഗീയവസ്ത്രം അവിടുന്നു നിങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കും. മോതിരംകൊണ്ടു് അവിടുന്നു നിങ്ങളെ അലങ്കരിക്കും. ഉന്നതത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ സുവിശേഷത്തിൻെറ പാദുകങ്ങൾ അവിടുന്നു് നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ശക്തിയും മഹത്ത്വവും എന്നുമെന്നേയ്ക്കുമുള്ള ഈശോമിശിഹാവഴി സ്വർഗ്ഗീയമായ പിതൃഭൂമി അവിടുന്നു് നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ആമേൻ.

www.malankaralibrary.com

പ്രഭാഷണം മൂന്ന്

"അങ്ങയുടെ നാമം പൂജിതമാകണമേ, അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരണമേ."

'വരാനിരിക്കുന്ന നന്മകളുടെ നിഴൽ ആയിരുന്ന നിയമം'[1] ചില സത്യങ്ങളവതരിപ്പിക്കുന്നതു് അന്യാപദേശങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും വഴിയാണു്. അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു് പ്രാർത്ഥനക്കായി പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് പുരോഹിതൻ ശുചീകരണത്തിനുള്ള തളിക്കലുകൾവഴി ശുദ്ധനാക്കപ്പെടണമെന്നു് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം സ്വർണവും ചുവന്ന പട്ടും മററു മനോഹരമായ നിറങ്ങളും ഉള്ള വൈദികന്റെ സ്ഥാനവസ്ത്രം അദ്ദേഹം ധരിക്കണം. അദ്ദേഹം അരപ്പട്ട ധരിക്കണം. പതക്കം ധരിക്കണം. തലയിൽ സുഗന്ധതൈലം പൂശണം[2] വിശുദ്ധ കിരീടമായ പൊൻപട്ടം വയ്ക്കണം.

എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മിക നിയമദാതാവായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായാകട്ടെ നിയമത്തിൽ കാണുന്ന ഭൗതികമായ പ്രതീകങ്ങളെല്ലാം എടുത്തുകളയുന്നു. ഒന്നാമതായി, എല്ലാവരിൽനിന്നും വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾക്കു മാത്രം. അവിടുന്നു് ദൈവവുമായുള്ള സമ്പർക്കസൌകര്യം നൽകുന്നില്ല. പ്രത്യുത, വൈദികരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം തുല്യമായി ഈ ബഹുമതി നൽകുന്നു. രണ്ടാമതായി ചായങ്ങളും നെയ്ത്തിന്റെ വിചിത്രതയുംകൊണ്ടു് ഉളവാക്കപ്പെട്ട ബാഹ്യമായ അലങ്കാരങ്ങൾ മുഖേന അവിടുന്നു് വൈദികസൗന്ദര്യം നിർമിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ തന്റെ സ്വന്തമായ അലങ്കാരങ്ങൾ അവിടുന്നു് വൈദികനു നൽകുന്നു. മൂന്നാമതായി, അലങ്കരിച്ച ചുവന്ന വസ്ത്രം കൊണ്ടല്ല, സദ്ഗുണങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണു് അതു സാധിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാറിനെ ഭൗതികമായ സ്വർണം കൊണ്ടല്ല അവിടുന്നു് അലങ്കരിക്കുക.

www.malankaralibrary.com

പ്രത്യുത, പൂർണ്ണമായി പരിശുദ്ധമായ മനസ്സാക്ഷികൊണ്ട് സുന്ദരമാക്കുന്നു. പ്രകാശം പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന രത്നങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള മുടി അവന് അവിടുന്ന് നൽകുന്നു. അവയാകട്ടെ ശ്ളീഹായുടെ വാക്കനുസരിച്ച് 'പരിശുദ്ധ കൽപ്പനകളുടെ പ്രകാശമാണ്'. ചാരിത്ര്യമാകുന്ന വസ്ത്രംകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെ അവിടുന്ന് ആച്ഛാദനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലും അലംകൃതനാക്കിയശേഷം അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ദേവാലയത്തിന്റെ 'അദിറോണിലേക്ക്'[3], ഏററം ഉൾഭാഗത്തേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു.

ഈ ഉൾഭാഗമാകട്ടെ, കൈകളാൽ നിർമ്മിതമായതോ, ജീവനില്ലാത്തതോ അല്ല. തിന്മയ്ക്കു കടക്കാൻ കഴിയാത്തതും ദുഷ്ടവിചാരങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം അസാധ്യവുമായ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഏററം ഉൾഭാഗമാണത്. സ്വർണ്ണനിർമ്മിതമായ കിരീടം കൊണ്ടല്ല, നേരെമറിച്ച് ദൈവികചിന്തകൾകൊണ്ടാണു അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സിനെ അലങ്കരിക്കുക.[4] ആത്മാവിന്റെ ആന്തരിക സദ്ഗുണങ്ങളിൽനിന്നെടുത്ത തൈലമാണ് അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുടിയിൽ ഒഴിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിനു സമർപിക്കാനുള്ള ബലിവസ്തുവും നിഗൂഢമായ രീതിയിൽ[5] അവിടുന്നു തയ്യാറാക്കുന്നു. ആ ബലിവസ്തുവാകട്ടെ അവിടുന്നു തന്നെയാണ്. ഈ ബലി അർപിക്കുന്നതിനും കർത്താവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം തന്റെ ജഡികമനസ്സിനെ ദൈവവചനമായ ആത്മാവിന്റെ വാൾകൊണ്ടു നിഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവത്തെ അദ്ദേഹം രമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു നിന്നുകൊണ്ട് തന്റെ 'ശരീരത്തെ ജീവനുള്ളതും പരിശുദ്ധവും ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യവുമായ ബലിയായി' സമർപിക്കുന്നു.[7]

നാം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്പഷ്ടമായ അർത്ഥം ഇതല്ലെന്നും വാചകക്കസർത്തുകളാണിവയെന്നും ഒരുവൻ പറഞ്ഞേക്കാം. പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു മുൻപു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ

www.malankaralibrary.com

നിങ്ങൾ ഓർക്കുക. ഈ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിധത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്ത ശ്ലാറാകുന്നവനാണ് ധൈര്യപൂർവ്വം ദൈവത്തെ പിതാവെന്നു സംബോധന ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവൻ പൊന്മണികൾകൊണ്ടും മാതളപ്പഴങ്ങൾകൊണ്ടും അലംകൃതനാണ്. കൽപ്പനകളുടെ രശ്മികളാൽ അവന്റെ മാറ് പ്രകാശിക്കുന്നു; പിതാക്കന്മാരുടെയും പ്രവാചകരുടെയും നാമങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അവരെത്തന്നെ അവൻ തന്റെ തോളിന്മേൽ വഹിക്കുന്നു. അവരുടെ സുകൃതം തന്റെ അലങ്കാരമായി അവൻ മാററിയിരിക്കുന്നു. നീതിയുടെ കിരീടം അവന്റെ ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; സ്വർഗീയ തൈലത്താൽ അവന്റെ മുടി നനയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാവിധ ലൗകിക ചിന്തകൾക്കും അപ്രാപ്യമായ ഉൾഭാഗത്ത്, അതേ, മേലാകാശത്തിൽ അവൻ വസിക്കുന്നു.[8]

ദൈവികപദവി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരാൾ എപ്രകാരമാണു ഒരുങ്ങേണ്ടതെന്നകാര്യം വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചത്. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു നിൽക്കുന്ന വൈദികൻ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗമാണ് ഇനിയും നാം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടത്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒററനോട്ടത്തിൽ ഈ പ്രാർത്ഥനാഭാഗത്തിന്റെ അർത്ഥം സ്പഷ്ടമല്ല. അവിടുന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'അങ്ങയുടെ നാമം പൂജിതമാകണമേ,' അങ്ങേ രാജ്യം വരണമേ.' എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഇതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം? തന്റെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ശത്രുവിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട്, ബലഹീനതകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ദൈവസഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേക്കാം. കാരണം, ഒരുവശത്ത് കോപാവേശം സമചിത്തതയെ തകിടംമറിക്കുന്നു. മറുവശത്തു സ്വഭാവ

www.malankaralibrary.com

വിരുദ്ധമായ മോഹങ്ങൾ ആത്മാവിൻെറ ശക്തിയെ
ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു. വേറൊരു വഴിക്കാകട്ടെ അത്യാഗ്ര
ഹം ആത്മാവിൻെറ വ്യക്തമായ വീക്ഷണത്തെ ഇല്ലാ
താക്കുന്നു. കാപട്യം, അഹങ്കാരം, വിദ്വേഷം എന്നി
ങ്ങനെ നിരവധി ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ ശത്രുസൈന്യത്തെപ്പോ
ലെ നമ്മെ വലയംചെയ്യുകയും ആത്മാവിൻെറ ആത്യ
ന്തികലക്ഷ്യത്തെ അപകടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.
ഈ അപകടങ്ങളിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശക്തനായ
ഒരുവൻെറ സഹായം വേണമെന്നു് ഒരാൾ ഉൽക്കടമാ
യി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. ഏതു വാക്കു
കളായിരിക്കും അയാൾ അതിനു് ഉപയോഗിക്കുക?
'എന്നെ വിദ്വേഷിക്കുന്നവരിൽനിന്നു് എന്നെ രക്ഷി
ക്കണമെ!' 'എൻെറ ശത്രുക്കൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടട്ടെ.'
'അപകടത്തിൽനിന്നു് എനിക്കു് സംരക്ഷണം നൽ
കണമെ'[9]. ദാവീദ് ദീർഘദർശിയെപ്പോലെ ഇ
തും ഇതുപോലെയുമുള്ള അപേക്ഷകളുമായിരിക്കയില്ലേ
തൻെറ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു് സംരക്ഷണത്തിനും സഹാ
യത്തിനുമായി അയാൾ ഉപയോഗിക്കുക? നാം ഇ
പ്പോൾ ചർച്ചചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്വരരീതി
എന്താണു്? 'അങ്ങയുടെ നാമം പൂജിതമാകണമെ'
എന്നല്ലേ? ഞാനിങ്ങനെ പറഞ്ഞെങ്കിൽത്തന്നെയും
ദൈവതിരുനാമം പരിശുദ്ധമാകാതിരിക്കാൻ വല്ല
സാധ്യതയുമുണ്ടോ? 'അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരണമെ.'
ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറയുന്നതുപോലെ,[10] ആകാശ
ത്തെ മുഴുവൻ തൻെറ ഉള്ളംകൈയിൽ വഹിക്കുകയും
ഭൂമിയുടെ പരിമാണമെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും ആരു
ടെ ഉള്ളംകൈ വെള്ളമുളവാക്കുകയും പ്രാപഞ്ചികവും
അപ്രാപഞ്ചികവുമായ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ഉൾക്കൊ
ള്ളുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, ആ ദൈവത്തിൻെറ ശക്തി
ക്കു് കീഴ്പ്പെടാത്തതായി എന്തുണ്ടു്? അവിടുന്നു്
എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പരിപൂർണ്ണനാണു്. ദൈവതി
രുനാമം എപ്പോഴും പരിശുദ്ധമാണെങ്കിൽ, അവിടു
ത്തെ ശക്തമായ ആധിപത്യത്തിൽനിന്നു് യാതൊന്നി
നും കുതറിമാറാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാ വസ്തുക്ക

www.malankaralibrary.com

ളെയും അവിടുന്നു ഭരിക്കുകയും അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധതയോടു് എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുക അസാദ്ധ്യവുമെങ്കിൽ, 'അങ്ങയുടെ നാമം പൂജിതമാകണമെ.' 'അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരേണമെ' എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിലുള്ള സാംഗത്യമെന്തു്? പക്ഷേ, ഈ പ്രാർത്ഥനാരീതികൊണ്ടു് താഴെക്കാണുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരാശയം സൂചിപ്പിക്കാനാണു് ദൈവവചനം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തെങ്കിലും നന്മ നേടുന്ന കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യപ്രകൃതി തീരെ ദുർബ്ബലമാണു്. നേടണമെന്നു് ഉത്കണ്ഠയുള്ള കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവസഹായംമൂലം നമ്മിൽ നന്മയുളവാകണം. എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളിലുംവച്ചു് എനിക്കു ഏററം പ്രധാനമായതു് ദൈവനാമം എന്റെ ജീവിതംവഴി മഹത്വപ്പെടുകയെന്നുള്ളതാണു്. വേറൊരു വശത്തുകൂടി വീക്ഷിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ ഇതിന്റെ അർത്ഥം കൂടുതൽ വ്യക്തമായേക്കാം.

ദൈവദൂഷണം പറയുന്നവരെ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം കുററപ്പെടുത്തുന്നതു ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 'പുറജാതികളുടെയിടയിൽ എന്റെ നാമം അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നവർക്കു് ഹാ കഷ്ടം!' ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ഏതാണ്ടു് ഇപ്രകാരമാണു്: സത്യവചനം ഇതുവരെയും വിശ്വസിക്കാത്തവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യം പ്രാപിച്ചവരുടെ ജീവിതം സൂക്ഷ്മപരിശോധനക്കു് വിധേയമാക്കുന്നു. അതിനാൽ പേരിൽമാത്രം വിശ്വസ്തരായിരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ജീവിതംകൊണ്ടു് ആ പേരിനു് എതിരായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, എന്തെങ്കിലും ലാഭത്തെപ്രതി വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുകയോ മദ്യപിച്ചു മദോന്മത്തരായി പേക്കൂത്തു കാണിച്ചു തങ്ങൾക്കുതന്നെ അപമാനം വരുത്തുകയോ, പന്നി ചേറിൽ പൊതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുപോലെ ജഡമോഹങ്ങളിൽ ആമഗ്നരായി കഴിയുകയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ; പുറജാതികൾ ഇതു് ആ ദുഷ്ടമനുഷ്യരുടെ സ്വതന്ത്രമായ ചെയ്തികളായിട്ടല്ലാ, മറിച്ചു് വിശ്വാസരഹ

www.malankaralibrary.com

സ്യങ്ങൾ[12] ഈ കാര്യങ്ങളാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു കരുതും. ദൈവികരഹസ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചവർ ഇങ്ങനെ പരദൂഷണം പറയുകയോ ദുർമോഹിയും അമിതാഗ്രഹിയും ആകുകയോ ഇങ്ങനെയുള്ള തിന്മകളിൽ വീഴുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ പാപം ചെയ്യുക അയാൾക്കു അനുവദനീയമാണെന്നും അവർ പറയും. ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നവരോടാണ് ഭീഷണി തികഞ്ഞ ഈ വാചകം ദൈവവചനം പറയുന്നതു്. 'പുറജാതികളുടെയിടയിൽ എന്റെ നാമം ദൂഷിക്കുന്നവക്ക് ഹാ, കഷ്ടം!'

മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ വേറൊരു വീക്ഷണകോണിൽക്കൂടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമം ദൂഷിക്കപ്പെടരുതു്. എന്റെ ജീവിതം മുഖേന പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും മഹത്വപ്പെടുകയും ചെയ്യണം. ഇതാണു മറ്റെല്ലാത്തിനേക്കാളുപരി പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗം. ഫലത്തിൽ പ്രാർത്ഥന ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിതാണ്. ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന അവിടത്തെ ആധിപത്യത്തിന്റെ നാമം എന്നിൽ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടട്ടെ. 'മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ കാണുകയും സ്വർഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനായിട്ടുംതന്നെ[13] ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ അടിയുറച്ച സത്ഗുണങ്ങളുള്ള ഒരു നിർമലജീവിതം കാണുന്നപക്ഷം ആരാണ് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ശക്തവെന്നും അത്രമാത്രം വിവേകരഹിതനായിട്ടുള്ളതു്? പാപത്തിന്റെ എല്ലാവിധ കറകളിൽനിന്നും വിമുക്തമായി തിന്മയെക്കുറിച്ച് സംശയം നൽകാത്ത പരിശുദ്ധമായ വിവേകം മിതത്വം എന്നിവ പ്രശോഭിക്കുന്ന ജീവിതത്തെയാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവൻ വികാരങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തെ ധൈര്യപൂർവ്വം ചെറുത്തുനിൽക്കും. ജീവിതത്തിനു ആവശ്യമായവ മാത്രമേ അയാൾ അനുഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ശരീരത്തിന്റെ ആഡംബരങ്ങളിൽ അയാൾക്കു ഭ്രമമില്ല. അമിതാന

www.malankaralibrary.com

ദത്തിനും മടിയ്ക്കും, അഹന്തനിറഞ്ഞ കാപട്യത്തിനും അയാാരം കേവലം അന്യൻ മാത്രമായിരിക്കും. ഭൂമിയിൽ അയാാരം പാദങ്ങളൂന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു് അമർത്തി ചവിട്ടലല്ല; ഭൗതികലോകത്തിൻെറ ജീവിതത്തിൽ അയാാരം ആമഗ്നനല്ല. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വഞ്ചനകാംക്കൊാരം അതീതനാണു്. ശരീരത്തോടുകൂടിയവനെങ്കിലും ഭൗതികമല്ലാത്തവയുടെ പിന്നാലെയാണയാാരം പോകുന്നതു്. സദ്ഗുണസമ്പന്നതയാണു് ഏകസമ്പത്തെന്നു് അയാാരം കരുതുന്നു. ദൈവസമ്പർക്കമാണു് ഏററം ശ്രേഷ്ഠമെന്നയാാരം വിചാരിക്കുന്നു. മാനുഷികവികാരങ്ങാംക്കു് അടിമയാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ജീവിക്കുകയാണു് അവൻെറ പദവിയും ശക്തിയും. ഈ ഭൗതികജീവിതം നീണ്ടുപോകുന്നതു് അവനു് സങ്കടകരമാണു്. കടൽയാത്രക്കാരൻ കരയിൽ വേഗമെത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ വിശ്രമത്തുറമുഖത്തെത്തുവാൻ അവൻ ധൃതിപ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ജീവിതംകൊണ്ടു് ദൈവത്തെ വിളിയ്ക്കുന്ന ഒരുവനെ കാണുന്നയാാരം എങ്ങനെ ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെടുത്താതിരിക്കും? അതിനാൽ 'അങ്ങയുടെ നാമം പൂജിതമാകണമേ' എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങാം എന്നിൽ ഫലവാത്താകണമെന്നാണു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുക. അങ്ങയുടെ സഹായംമൂലം ഞാൻ കുററമില്ലാത്തവനും നീതിയും ഭക്തിയുമുള്ളവനും ആയിത്തീരട്ടെ. എല്ലാവിധ തിന്മകളിൽനിന്നും ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും സത്യം പറയുകയും നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. മിതത്വംകൊണ്ടു് പ്രശോഭിതനായും സദ്പ്രവൃത്തികളാൽ അലംകൃതനായും ജ്ഞാനവും വിവേകവും മുഖേന സൂക്ഷ്മതയുള്ളവനായും നേരായ മാർഗത്തിൽ കൂടി ഞാൻ ചരിക്കട്ടെ. ഉന്നതത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ധ്യാനിക്കുകയും ലൗകികകമായവയെ നിന്ദിക്കുകയും മാലാഖാസ്സുടുത്ത ജീവിതരീതി തെളിച്ചു കാട്ടുകയും ചെയ്യട്ടെ. 'അങ്ങയുടെ നാമം പരിശുദ്ധ

www.malankaralibrary.com

മാകപ്പെടേണമേ' എന്നുള്ള ചെറിയ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇതും ഇതുപോലുള്ളവയുമായ കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കാരണം, സത്ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമേ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ മനുഷ്യന് സാധിക്കൂ. തന്നിലുള്ള നന്മയുടെ കാരണം ദൈവികശക്തിയാണെന്ന് ആ സത്ഗുണങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

അടുത്തതായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം വരണമെന്നാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ രാജാവ് രാജാവാകണമെന്നാണോ നാം ഇതുമൂലം അർത്ഥമാക്കേണ്ടതു്? സദാ ഒരുപോലെയിരിക്കുന്നവനും വ്യതിയാനത്തിന് അതീതനുമായവനും കൂടുതൽ നല്ലതിലേക്കു വ്യതിചലിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവനുമല്ലേ അവിടുന്ന്? അപ്പോൾ ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥമെന്താണ്? സത്യത്തിന്റെ അരുവി നിഗൂഢങ്ങളായ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ആൾക്ക് ഇതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാനം എപ്രകാരമാണ്? എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും അതീതനും പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ ഭരിക്കുന്നവനുമായ പരിപൂർണതയുടെ യഥാർത്ഥശക്തി ഉണ്ട്. പക്ഷേ, ആ ശക്തി ഭരിക്കുന്നതു്, അക്രമംകൊണ്ടോ ക്രൂരമായ സ്വേച്ഛാധിപത്യംകൊണ്ടോ അല്ല. ഭീഷണിയും സമ്മർദ്ദവും മുഖേനയല്ല, ആ ശക്തി തന്റെ ഭരണീയരിൽ അനുസരണം ഉളവാക്കുന്നതു്. കഠിനഹൃദയനായ ഒരു യജമാനനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിയിൽനിന്ന് സത്ഗുണസമ്പന്നമായ ജീവിതം സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണം. സ്വതന്ത്രമായ പ്രവൃത്തി മുഖേനയായിരിക്കണം നാം നന്മ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. നന്മയായിട്ടുള്ളതെല്ലാം ജീവൻ നൽകുന്ന ശക്തിക്കു മാത്രമേ വിധേയമായിരിക്കാവൂ.

നന്മ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള കഴിവിൽനിന്ന് വഞ്ചനയ്ക്കു വിധേയമായി മനുഷ്യപ്രകൃതി വഴിതെററി. സ്വതന്ത്രന്റെ ഇച്ഛാശക്തി തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞു

www.malankaralibrary.com

പോയി, അവൻെറ ജീവിതം നികൃഷ്ടമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് അധീനമായി; അവൻെറ പ്രകൃതി ഒരായിരം രീതികളിൽ മരണവുമായി കുഴഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. കാരണം, എല്ലാ തിന്മയുടെയും ഓരോ ഭാവവും അവന് മരണത്തിലേക്കു വഴിയൊരുക്കുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യപ്രകൃതി വീണുപോയതിനുശേഷം തിന്മയുടെ ആധിപത്യത്തിനു നാം വിധേയരായി. കൊലയാളികളെപ്പോലെയും, യുദ്ധത്തിലെ ശത്രുക്കളെപ്പോലെയും നമ്മെ നേരിടുന്ന വികാരങ്ങളുടെ ആക്രമണംമൂലം നാം മരണത്തിൻെറ അടിമകളായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ ദൈവരാജ്യം നമ്മിൽ സമാഗതമാകണമെന്ന് യുക്തിപൂർവം നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കാരണം ജീവദായകമായ ശക്തി ജയിച്ച് ഭരണമേൽക്കാതെ, ദുഷ്ടതയുടെ ക്രൂരതയിൽനിന്ന് നമുക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം, ജീവദായകമായ ശക്തി അധികാരം ഏറ്റെടുക്കാതെ നാശത്തിൻെറ ദുഷ്ടാധികാരത്തെ ജയിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കയില്ല.

അതിനാൽ ദൈവരാജ്യം നമ്മുടെ പക്കലേക്കു വരണമെന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ അപേക്ഷയുടെ അർത്ഥം ഇതാണ്: മാലിന്യത്തിനു ഞാൻ അന്യനാകയും മരണത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ വിമുക്തനാകയും വേണം. ഞാൻ പാപത്തിൻെറ ചങ്ങലയിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രനാകുകയും മരണത്തിന് എൻെറമേൽ ആധിപത്യമില്ലാതാകുകയും വേണം. തിന്മയുക്രൂരതയ്ക്കു ഞാൻ അധീനനാകാതിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ എൻെറ ശത്രു എന്നെ ജയിക്കാതിരിക്കുകയും പാപം മൂലം എന്നെ അവൻെറ അടിമയാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ദയയില്ലാതെ എന്നെ ഇപ്പോഴും ഭരിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ എന്നെ വിട്ടകലുന്നതിനുവേണ്ടിയോ അവ നിശ്ശേഷം നശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ അങ്ങയുടെ രാജ്യം എൻെറ പക്കലേക്കു ആഗതമാകട്ടെ. കാരണം, 'പുക മാഞ്ഞുപോകുന്നതുപോലെ അവ മാഞ്ഞുപോകും. മെഴുക് ഉരുകിപ്പോകുന്നതുപോലെതന്നെ

www.malankaralibrary.com

അവ നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും.'[14] വായുവിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്ന പുക പിന്നീട് അതിൻെറ അസ്തിത്വം കാണിക്കുന്നില്ല. മെഴുകുകട്ടെ അഗ്നി ജ്വാലയിൽ ഉരുകിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. മെഴുക് അതിൻെറതന്നെ വസ്തുകൊണ്ട് അഗ്നിയെ പോഷിപ്പിച്ച് ഉരുകിപ്പോകുന്നതുപോലെയും പുക ഇല്ലായ്മയിലേയ്ക്കു അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുപോലെയും ദൈവരാജ്യം നമ്മിൽ വരുമ്പോൾ നമ്മുടെമേൽ ഇപ്പോൾ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നവ ഇല്ലാതാകും. ഇങ്ങനെ, വെളിച്ചം വരുമ്പോൾ അന്ധകാരം നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. ആരോഗ്യം വന്നുകഴിയുമ്പോൾ രോഗം ഇല്ലാതാകുന്നു. സകലതിനോടും നിസ്സംഗത[15] ഉളവാകുമ്പോൾ വികാരങ്ങൾ നമ്മെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയില്ല. മരണം ഇല്ലാതാകുന്നു. ജീവിതവും ജീർണതാരാഹിത്യവും നമ്മിൽ ഭരണം നടത്തുമ്പോൾ മരണത്തിനും ജീർണതയ്ക്കും നമ്മിൽ സ്ഥാനമില്ലാതാകും. അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരേണമെ,' മധുരമായ ഈ വാക്കുകൾമൂലം ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിതാണ്; എന്നോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ശത്രുവിൻെറ മുൻനിര തകർക്കപ്പെടട്ടെ. ജഡം ആത്മാവിനെതിരായി ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം അവസാനിക്കുകയും ശരീരം ആത്മാവിൻെറ ശത്രുക്കൾക്ക് സ്ഥാനം നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഓ! രാജകീയ സൈന്യം, മാലാഖമാരുടെ ഗണം, അങ്ങയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു നിൽക്കുന്ന ആയിരങ്ങൾ, പ്രത്യക്ഷമാകട്ടെ, അങ്ങനെ ആയിരം സൈനികർ ശത്രുവിൻെറ മുൻനിരയിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കട്ടെ. ശത്രു ബലവാനാണ്. ഭയങ്കരനാണ്. അതെ, അങ്ങയുടെ സഹായം കൂടാതെ ജയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവനാണ്, മനുഷ്യൻ ഏകനായി യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോഴാണത്. അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരുമ്പോൾ സങ്കടത്തിൻെറ വിങ്ങലുകളും നിശ്വാസങ്ങളും മാഞ്ഞുപോകുന്നു. അതിനുപകരം ജീവിനും സമാധാനവും സന്തോഷവും സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു.

www.malankaralibrary.com

ഒരുപക്ഷേ, വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നു് ഈ ആശയം നമുക്കു കൂടുതൽ വ്യക്തമായേക്കാം. ദൈവരാജ്യം ആഗതമാകണമെന്നു് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോഴാം അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരേണമെയെന്നുള്ളതിനു പകരം 'അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഞങ്ങളുടെമേൽ ആവസിക്കുകയും ഞങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ'[16] എന്നാണു് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പരാമർശനത്തിനു് വിടുവായന്മാർ എന്തു് മറുപടി പറയും?[17] വേദപുസ്തകഭാഷ്യത്തിനു് ഏതു കൗശലം പ്രയോഗിച്ചാണവർ ദൈവരാജ്യത്തിൻെറ മഹിമയെ അടിമത്തത്തിൻെറ ആഴത്തിലേയ്ക്കു താഴ്ത്തുക? വി. ലൂക്കാ പരിശുദ്ധാത്മാവെന്നു പറയുന്നതിനു പകരമാണു് വി. മത്തായി രാജ്യമെന്നു പറയുന്നതു്. അപ്പോഴെങ്ങനെയാണു് ദൈവത്തിൻെറ ശത്രുക്കൾ[18] അവിടത്തെ ഒരു സൃഷ്ടിയുടെ പദവിയിലേയ്ക്കു താഴ്ത്തുകയും ഭരണസ്വഭാവത്തിനു പകരം ഭരണീയരുടെ സ്ഥാനത്തു് നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്. സേവിക്കുകയാണു് സൃഷ്ടിയുടെ ധർമം. സേവനം രാജത്വമല്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് രാജത്വമുള്ളയാളാണു്.[19] അതിനാൽ അവിടന്നു് സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു് വ്യതിരക്തനാണു്. ഭരിക്കുന്നയാൾ ഭരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഭരിക്കപ്പെടാത്തവൻ ഒരു സൃഷ്ടിയുമല്ല.

സൃഷ്ടിയുടെ ധർമം സേവനം ചെയ്യുകയാണു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു് രാജത്വമാണെങ്കിൽ പ്രാത്ഥിക്കാൻ പോലും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ അവിടത്തെ രാജത്വം സ്വീകരിക്കാൻ എന്തിനാണു് വിസമ്മതിക്കുന്നതു്? മാലിന്യമുള്ളതിനെ ശുദ്ധനാക്കുന്നവനും രാജത്വത്തിൻെറ അധികാരമുള്ളവനും ആരാണെന്നുപോലും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

'അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ആവസിക്കുകയും ഞങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ,' എന്നു

www.malankaralibrary.com

വി. ലൂക്കാ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥശക്തിയും ധർമ്മവും പാപത്തെ കഴുകിക്കളയുന്നതിലാണടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ശുദ്ധമായതും മാലിന്യമേശാത്തതുമായതിനെ കഴുകേണ്ടയാവശ്യമില്ലല്ലോ. വി. പൗലോസ് പിതാവിന്റെ ഏകജാതനെക്കുറിച്ചും ഇങ്ങനെതന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'അവിടുന്നു് തന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു് ശുദ്ധീകരണമുണ്ടാക്കുകയും ഉയരങ്ങളിൽ മഹത്വത്തിന്റെ വലത്തുവശത്തു് ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.'[20] അതിനാൽ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രവൃത്തി ഒന്നുതന്നെ. പരിശുദ്ധാത്മാവു് പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുന്നു. ക്രിസ്തു ആകട്ടെ 'ശുദ്ധീകരണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.' അപ്പോൾ രണ്ടുപേരും ഒരേ പ്രവൃത്തിതന്നെ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ ശക്തിയും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കണം. കാരണം, ശക്തിയുടെ ഫലമാണു് ഓരോ പ്രവൃത്തിയും. അതിനാൽ ഒരേ പ്രവൃത്തിയും ഒരേ ശക്തിയും മാത്രമേയുള്ളവെങ്കിൽ ശക്തിയിലും പ്രവൃത്തിയിലും യാതൊരു വ്യത്യാസവും നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയാത്തവരിൽ എങ്ങനെ വിഭിന്ന പ്രകൃതി ആരോപിക്കാൻ കഴിയും? തീയുടെ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണു് ജ്വലിക്കുകയും കത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും ഒന്നുതന്നെയാണു്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവയുടെ വിഷയവും ഒന്നുതന്നെ. അതുപോലെ വിവേകിയായ ഒരുവൻ പിതാവിലും പുത്രനിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുമുള്ള സ്വഭാവത്തിനു വ്യത്യാസം കാണുകയില്ല. അവർക്കു ഒരേ പ്രവൃത്തി തന്നെയാണുള്ളതെന്നു അയാൾ വി. ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും സ്വഭാവം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതിനെ ദൈവമെന്ന പേരിൽ സംബോധന ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും യുക്തിയുക്തമായി ദൈവികമനുഷ്യർ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.[21] ഒരു ആശാരിയുടെ പുത്രനെ ബഞ്ചു് എന്നല്ല നാം വിളിക്കുന്നതു്.

www.malankaralibrary.com

സുബുദ്ധിയുള്ള ഏതൊരുവനും വീടിനെ ശില്പി ജനിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയുകയില്ല. പുത്രന്റെയും പിതാവിന്റെയും നാമങ്ങൾ ഒരേ സ്വഭാവത്തിൽ സംയുക്തമായതിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുക. രണ്ടുപേരും ഒരേ സ്വഭാവംകൊണ്ട് സംയുക്തരാണെങ്കിൽ അവർ വ്യത്യസ്തരാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയുള്ള കാര്യമാണ്. അതായത് പുത്രൻ സ്വഭാവംകൊണ്ട് പിതാവിനോട് യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രവൃത്തികളുടെ ഏകത മുഖേന പുത്രന്റെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വ്യത്യസ്തനല്ലെന്നു കാണുന്നെങ്കിൽ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് സ്പഷ്ടമെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എങ്കിലും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ ഓരോ ആളിനും പ്രത്യേകതകൾ നാം ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്[22] പിതാവിന്റെ ആളത്വത്തിന്റെ[23] പ്രത്യേകതകൾ[24] പുത്രനോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോ ആരോപിക്കാൻ സാധ്യമല്ല; അതുപോലെ പുത്രന്റേതും മറ്റ് രണ്ടുപേർക്കും സാധ്യമല്ല; പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ പുത്രനും പിതാവിനും ആരോപിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. പകർത്തുവാൻ അസാധ്യമായ പ്രത്യേകതകളുടെ വ്യത്യാസമുണ്ട് ഒരേ പൊതുസ്വഭാവത്തിൽ; കാരണംകൂടാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുക എന്നതാണ് പിതാവിന്റെ പ്രത്യേകത. ഇതു പുത്രനെപ്പററിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പററിയും പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം, 'പുത്രൻ പിതാവിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു' എന്ന് വി. ഗ്രന്ഥം സാക്ഷിക്കുന്നു.[25] പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവത്തിൽനിന്ന് പിതാവിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു.[26] കാരണംകൂടാതെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം' എന്നത് പിതാവിനെപ്പററിയേ പറയാൻ കഴിയൂ. പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും ബാധകമല്ല; പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും പൊതുഘടകമായ 'കാര്യം' (being caused) എന്നത് സ്വഭാവത്താലേ പിതാവിലില്ല. മറിച്ച് ജനിച്ചവനാണ്'' എന്നത് പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും പൊതുവായ സംഗതിയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ

www.malankaralibrary.com

കൂട്ടിക്കുഴക്കൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഗുണങ്ങളിലേ (properties) ഭിന്നവും പ്രത്യേകമായവ നാം തിരഞ്ഞു കണ്ടു പിടിക്കണം. പൊതുവായവ വേർതിരിക്കയും, പ്രത്യേകമായവ കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യണം. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം പുത്രനെ പിതാവിൻെറ ഏകജാതൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു.[27] ഇതാണവിടുത്തെ പ്രത്യേകത. എന്നാൽ പരിശുദ്ധത്മാവു് പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. 'ഒരുവനു് ക്രിസ്തുവിൻെറ ആത്മാവില്ലെങ്കിൽ അവൻ അവൻേറതല്ല'[28] എന്നു് വി. ഗ്രന്ഥം പറയുന്നു. അപ്പോഠം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അരൂപി ക്രിസ്തുവിൻെറ അരൂപിക്കുടെയാണു്. എന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പുത്രൻ അരൂപിയിൽ നിന്നല്ല; അങ്ങനെ പറയപ്പെടുന്നുമില്ല. ഈ ക്രമം സ്ഥിരവും വ്യതിയാനാതീതവുമാണു്. അതുകൊണ്ടു ഈ വാചകമോ അതിൻെറയർത്ഥമോ മാററാനോ മറിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അരൂപി ക്രിസ്തുവിൻേറതാണു് എന്നു പറയുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു അരൂപിയുടേതാണു് എന്നു് മാററി പറയരുതു്. ഈ വ്യക്തിപരമായ പ്രത്യേകത ഒരാളെ മറെറാരാളിൽനിന്നു് കേവലവ്യക്തതയിൽ വേർതിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരുമ അവരുടെ പൊതുവായ സ്വഭാവത്തിനു് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ദൈവത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സത്യപ്രബോധനമാണിതു്; ത്രിത്വത്തിൽ വ്യത്യസ്തരായ ആളുകളുണ്ടു്; എന്നാൽ ഒരേ സ്വഭാവത്തിൻെറ വിവിധ ഭാഗങ്ങളായി അവർ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

നമ്മുടെ കർത്താവു ഒരു ദാസൻ മാത്രമാണെന്നു് അരൂപിക്കെതിരായി യുദ്ധംചെയ്യുന്ന ഇക്കൂട്ടർ പഠിപ്പിക്കുന്നതു് വെറും ഉച്ചക്കിറുക്കല്ലേ? ഇപ്പോഠം 'കർത്താവു് ആത്മാവു തന്നെയാകുന്നു' എന്ന സത്യസാക്ഷിയായി വി. പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതു അവർ പരിഗണിക്കുന്നപോലുമില്ല.[29] 'അവിടുന്നു ആഗതനാകട്ടെ' എന്ന വാക്കുകഠം അവിടത്തെ മഹത്വം എടുത്തുകളയു

www.malankaralibrary.com

ന്നെന്നാണോ അവർ സങ്കല്പിക്കുന്നതു്? ശ്രേഷ്ഠനായ ദാവീദ്, 'ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ വരണമെ' എന്നു പിതാവിനോടു് നിലവിളിച്ചിട്ടുള്ളതു അവർ കേട്ടിട്ടില്ലേ?[30] 'വരുക' എന്നുള്ളതു പിതാവിന്റെ ഒരു രക്ഷാകര പ്രവൃത്തിയാണെങ്കിൽ അതു് ആത്മാവിന്റെ മഹത്വത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതാണോ? പാപത്തിൽനിന്നു വിമോചിക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തി മഹത്വം കുറഞ്ഞ ഒന്നാണെന്നാണോ അവർ കരുതുന്നതു്? അവിശ്വാസികളായിരുന്ന യഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. 'ഈ മനുഷ്യർ എന്തുകൊണ്ടു് ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു? ദൈവത്തിനല്ലാതെ മററാർക്കു പാപങ്ങൾ മോചിക്കാൻ കഴിയും.'?[31] പിതാവിനെക്കുറിച്ചാണു് അവർ ഇതു പറഞ്ഞതു്. അതിനാൽ, പിതാവു് പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പുത്രൻ ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളെ നീക്കിക്കളയുന്നുവെങ്കിൽ, താൻ വസിക്കുന്നവരിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു പാപക്കറ കഴുകിക്കളയുന്നുവെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ ജീവനെതിരായിതന്നെ പടവെട്ടുന്ന ഈ പാഷണ്ഡികൾ എന്തു പറയും? പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെമേൽ ആഗതനാകുകയും നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ദൈവത്തിനു യോഗ്യമായ ചിന്തകൾ സ്വീകരിക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു ഈ ചിന്തകൾ നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു് എന്നുമെന്നേക്കും മഹത്വം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമേൻ.

www.malankaralibrary.com

പ്രഭാഷണം നാല്

"അങ്ങയുടെ തിരുവിഷ്ടം സ്വർഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകണമേ, ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരണമേ."

ഒരു ഭിഷഗ്വരൻ ഒരിക്കൽ ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതു ഞാൻ കേൾക്കുവാനിടയായി. അയാൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ആത്മാവിൻെറ സുസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും നമുക്കു പരിഗണനാർഹമാണെന്നു തോന്നുന്നു. നമ്മിലുള്ള മൂലഘടകങ്ങളിൽ[32] ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൻെറ ശരിയായ അനുപാതമില്ലായ്മയാണു രോഗത്തിൻെറ മുഖ്യകാരണമെന്നു അയാൾ പറയുകയുണ്ടായി. ആ അനുപാതം ശരിയാകുമ്പോൾ രോഗം മാറാനുള്ള കാരണമുണ്ടാകുമെന്നു അയാൾ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനു അയാൾ ഈ ഉപദേശം നൽകുകയുണ്ടായി. ക്രമരാഹിത്യമുളവാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വ്യതിചലിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെ ബലഹീനമാക്കാൻവേണ്ടി മൂലഘടകത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഉദാഹരണമായി ചൂടു കൂടിയാൽ ഉണങ്ങിയതിനെ നനയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം ഇന്ധനത്തിൻെറ കുറവുമൂലം ചൂടു കുറയുകയും പൂർണമായും ഇല്ലാതാകയും ചെയ്തു സ്വയം നശിക്കും. ആ രീതിയിൽത്തന്നെ എതിർ ഘടകങ്ങൾ നമ്മിൽ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ബലഹീനമായ ഘടകത്തിനു കൃത്രിമമായ താങ്ങുകൊടുത്തു നമ്മൾ കർമനിരതരാകണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ശരിയായ അനുപാതക്രമം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മൂലഘടകങ്ങളെ മറെറാന്നും തടയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ശരീരത്തിനു ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടും. കാരണം, സ്വാഭാവികമായ സമതുലിത പാലിക്കപ്പെടുന്നു

നമ്മുടെ ഈ പ്രഭാഷണത്തിൽ ഇത്രയും സുദീർഘമായ ആമുഖത്തിൻെറ ആവശ്യമെന്താണു? ഈ ആമുഖ

www.malankaralibrary.com

ത്തിനു് നമ്മുടെ വിഷയവുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളതു തന്നെ. ഇപ്പോൾ നാം പര്യാലോചിക്കുന്നതു് 'അങ്ങയുടെ തിരുവിഷ്ടം നിറവേറപ്പെടട്ടെ' എന്നതിനെപ്പററിയാകുന്നു. മുൻപു പ്രസ്താവിച്ച വൈദ്യശാസ്ത്രസംബന്ധമായ സിദ്ധാന്തം നാം ഓർക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇനിയും പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യം നമുക്കു വ്യക്തമാകും.

ഒരുകാലത്തു് ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യൻ ആരോഗ്യമുള്ളവനായിരുന്നു. കാരണം, ശരീരത്തിലെ മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾക്കനുരൂപമായി അവന്റെ ആത്മാവിന്റെ ചലനങ്ങളും സത്ഗുണജീവിതക്രമമുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ ദുരാഗ്രഹത്തിനു് മേൽക്കോയ്മ വന്നപ്പോൾ അതിന്റെ എതിർഭാവമെന്നറിയപ്പെടുന്ന മിതത്വം പരാജയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ വിലക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കു നീങ്ങുവാൻ അത്യാഗ്രഹത്തിനു് യാതൊരു പ്രതിബന്ധവുമില്ലാതായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം പാപമെന്ന മാരകരോഗം മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചു. അതിനാൽ ആത്മാവിന്റെ രോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്ന യഥാർത്ഥ ഭിഷഗ്വരൻ[33], രോഗികൾക്കുവേണ്ടി മാനവജീവിതത്തിൽ പങ്കാളിയായ ആ വൈദ്യൻ, ഈ പ്രാർത്ഥനയിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചിന്തകൾ മുഖേന രോഗകാരണത്തെ ക്രമേണ ബലഹീനമാക്കുകയും നമ്മെ ആധ്യാത്മികമായ ആരോഗ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവതിരുമനസ്സിന്റെ നിവ്വഹണമാണു് ആത്മാവിന്റെ ആരോഗ്യം. അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സിൽ നിന്നുള്ള വേർപാടാണു്, മരണത്തിലവസാനിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ രോഗം. പറുദീസയിലെ ഐശ്വര്യമുള്ള ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും അനുസരണരാഹിത്യത്തിന്റെ വിഷം മതിയാവോളം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നാം രോഗികളായി തളർന്നുവീണു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ പ്രകൃതി പാപമാകുന്ന തിന്മയ്ക്കും മാരകരോഗത്തിനും അടിപ്പെട്ടുപോയി. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ഭിഷഗ്വരൻ ആഗതനാകുകയും വൈദ്യശാസ്ത്രനിയമത്തി

www.malankaralibrary.com

ല്ലുള്ളപോലെ തിന്മയെ അതിനെതിരായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യു. ദൈവതിരുമനസ്സിൽ നിന്നു വേർപെട്ടുപോയതിനാൽ രോഗത്തിനധീനരായവരെ ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു് സംയോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് അവിടുന്നു് വീണ്ടും സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആത്മാവിലുള്ള രോഗത്തിനു ശമനമുണ്ടാക്കുന്ന ഔഷധമാണു് പ്രാർത്ഥനയിലെ ഈ വാക്യം. തൻെറ ആത്മാവു് വേദനയുടെ അടിത്തട്ടിൽ വീണുപോയെന്നവണ്ണം അവിടുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: 'അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സു് നിറവേറട്ടെ.' ദൈവതിരുമനസ്സാകട്ടെ മനുഷ്യൻെറ രക്ഷയാണു്. അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സു് എന്നിലും നിറവേറട്ടെയെന്നു നാമും പറയാൻ തയ്യാറാകുന്നെങ്കിൽ ദൈവതിരുമനസ്സിനെതിരായിട്ടുള്ളതു് ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഏറ്റുപറച്ചിലിൽ അതിൻെറ ഒരു പൂർണവിവരണം നൽകുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാണു്.

ഞാനിങ്ങനെയാണു് പറയേണ്ടതു്: എൻെറ പഴയ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ദൈവത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള മനസ്സു് എന്നിൽ തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ ദുഷ്ടനായ സ്വേച്ഛാധിപതിയുടെ അടിമയായിപ്പോയി. ഒരു ആരാച്ചാരെപ്പോലെ എൻെറ വധത്തിനുള്ള വിധി ഞാൻതന്നെ നടത്തുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ എൻെറ കഷ്ടതയിൽ ദയ തോന്നുകയും അങ്ങയുടെ തിരുഹിതം എന്നിൽ നിറവേറാൻ ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യണമെ. പ്രകാശം പ്രസരിക്കുമ്പോൾ മ്ളാനത നിറഞ്ഞ ഗുഹകളിലെ അന്ധകാരം നീങ്ങിപ്പോകുന്നതുപോലെ അങ്ങയുടെ തിരുഹിതം എന്നിൽ നിറവേറുമ്പോൾ സ്വതന്ത്രമായ എൻെറ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ വൃത്തികെട്ടതും ദുഷ്ടവുമായ എല്ലാ ചലനങ്ങളും നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകും. ജഡമോഹങ്ങൾ ഭരിക്കുന്ന മനസ്സിൻെറ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത വികാരങ്ങൾ ശുദ്ധത നിമിത്തം കെട്ടുപോകും. എളിമ കാപട്യത്തെ നശിപ്പിക്കും. അഹങ്കാരമെന്ന രോഗത്തെ എളിമ സുഖപ്പെ

www.malankaralibrary.com

ടുത്തും. ഉപവിയെന്ന ഏററം മനോഹര നന്മ ആത്മാവിൽനിന്ന് തിന്മകളുടെ സമ്പൂർണ്ണ പട്ടികയെത്തന്നെ പുറത്താക്കും. ഈ സദ്ഗുണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു വിദ്വേഷം, അസൂയ, കോപം എന്നിവപോലെ നമ്മുടെ വികാരങ്ങളുടെ എല്ലാ കോപാവേശങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമാകും. ചതി, കപടഭക്തി, ദുരനുഭവങ്ങളുടെ അയവിറക്കൽ, പ്രതികാരബുദ്ധി എന്നിവയെയെല്ലാം ഉപവി ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. സ്ഫോടനാത്മകമായ ഹൃദയസ്പന്ദനങ്ങളെ അതു് ശാന്തമാക്കുന്നു; തിന്മ നിറഞ്ഞ വീക്ഷണത്തെയും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഉപവിയുള്ള മനോഭാവം ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം തിന്മകളെ നിർമാർജനം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ദൈവതിരുമനസ്സു കൊണ്ടു് നാം രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വിഗ്രഹാരാധനയെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തേതു്, വിഗ്രഹാരാധനയാണു്. രണ്ടാമത്തേതാകട്ടെ സ്വർണ്ണത്തിനും വെള്ളിക്കുമുള്ള ദുരാഗ്രഹമാണു്. അവയെ പുറജാതികളുടെ വിഗ്രഹമെന്നാണു് പ്രവചനം വ്യവഹരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.[34] അതിനാൽ പിശാചിന്റെ ഹിതം നശിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായി അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സു് നിറവേറട്ടെ.

എന്നാൽ നന്മയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു് നമ്മിൽ ദൈവത്തിൽനിന്നു വരണമെന്നു് എന്തിനാണു് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്? തിന്മ മുഖേന രോഗബാധിതമായ മനുഷ്യപ്രകൃതി നന്മ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ബലഹീനമായതു തന്നെ കാരണം. മനുഷ്യൻ തിന്മയിലേയ്ക്കു ചായുന്നതുപോലെ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ നന്മയിലേയ്ക്കു പിന്തിരിയില്ല. ഈ തത്വം തന്നെ ശരീരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും കാണാം. ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരം രോഗബാധിതമാകുന്നത്ര രീതിയിലോ അത്ര വേഗത്തിലോ രോഗമുള്ള ശരീരം സുഖം പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ആരോഗ്യമുള്ളവനായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു് വിചാരിക്കുന്ന ഒരാം കേവലം ഒരു മുറിവു മുഖേന മരണാപകടത്തിൽ എത്തുന്നതു നാം കാണുന്നുണ്ടു്. പനിയുടെ ശക്തമായ ഒരാക്രമണം

www.malankaralibrary.com

ശരീരത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയേയും ചോർത്തിക്കളെയും. കേവലം ഒരുതുള്ളി വിഷം മനുഷ്യനെ മരണത്തിന്റെ വക്കിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. പാമ്പിന്റെ കടിയോ ഏതെങ്കിലും വിഷജന്തുവിന്റെ കുത്തോ രോഗത്തിനോ മരണത്തിനോ കാരണമാകുന്നു. ഒരു വീഴ്ച നിമിത്തമോ മർദനം നിമിത്തമോ ഇങ്ങനെതന്നെ സംഭവിക്കാം. മറിച്ച് രോഗവിമോചനമാകട്ടെ, അതു സാധിക്കണമെങ്കിൽത്തന്നെ വളരെ ശ്രമകരമായ വൈദ്യശാസ്ത്ര നിപുണതയും കുറേ ചിന്തയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ തിന്മ പ്രവർത്തിക്കാൻ തോന്നിയാൽ അതിന് ആരുടെയും സഹായമാവശ്യമില്ല. തിന്മ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സ്വയം ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും നന്മയിലേയ്ക്കു നമുക്ക് ചായ്‌വുണ്ടായാൽ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം ഫലവത്താകുന്നതിന് ദൈവത്തെ നമുക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ ഞാൻ പറയുന്നു: അങ്ങയുടെ തിരുഹിതം ഞാൻ ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ളവനായിരിക്കണമെന്നായതിനാലും ഞാൻ ജഡമോഹത്തിന് അധീനനായി പാപത്തിന് അടിമയായതിനാലും അങ്ങയുടെ ശക്തിയാൽ ഈ നല്ല തിരുഹിതം എന്നിൽ നിറവേറട്ടെ. അതുപോലെതന്നെ നീതിയുടെയും ഭക്തിയുടെയും ജഡമോഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ള മുക്തിയുടെയും കാര്യത്തിൽ സംഭവിക്കട്ടെ. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇച്ഛാശക്തി, ഹിതം എന്നീ പദങ്ങൾ സാധാരണമായി എല്ലാ സദ്ഗുണങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. 'നന്മ' എന്ന പദംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന എല്ലാം ദൈവതിരുമനസ്സിനനുസൃതമായിട്ടുള്ളതാണ്.

'സ്വർഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകട്ടെ,' എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? വളരെ ഗഹനമായ തത്ത്വങ്ങൾ ഈ വാക്യത്തിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനത്തിൽക്കൂടി അതു ഗ്രഹിക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രബോധനം ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

 www.malankaralibrary.com

ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് ഇതാണു്: ബുദ്ധിയുള്ള സൃഷ്ടികളെ ശരീരത്തോടുകൂടിയതും ശരീരമില്ലാത്തവയുമെന്നു് വിഭജിക്കാം. മനുഷ്യർ ശരീരമുള്ളവരാണു്; മാലാഖമാർ ശരീരമില്ലാത്തവരും. ശരീരമില്ലാത്ത സൃഷ്ടികളായ മാലാഖമാർ ആത്മീയരാകയാൽ ഉന്നതങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം അവർക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവരുടെ സ്വഭാവം മനുഷ്യരുടേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണു്. അതു പ്രകാശത്തിലും സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞിടത്തും വസിക്കുന്നു; അവർ ഊർജസ്വലരും വേഗത്തിൽ ചലിക്കുന്നവരുമാണു്.[35] എന്നാൽ മനുഷ്യർ ശരീരത്തോടുകൂടിയവരാണു്. ആ ശരീരം കേവലം മണ്ണുമാത്രമാകയാൽ, ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു പക്ഷേ സൃഷ്ടിയെ മുഴുവൻ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുക എന്നതായിരിക്കും. അങ്ങനെ താഴ്ന്ന ഭാഗത്തിനു സ്വർഗീയമായ ഉന്നതങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗമുണ്ടായിരിക്കും; ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ സ്വർഗത്തിനും പങ്കുണ്ടായിരിക്കും.

ഇങ്ങനെ മനുഷ്യസൃഷ്ടിവഴി ഓരോ മൂലഘടകത്തിലും മററുള്ളവയുടെ ഭാഗഭാഗിത്വം ഉണ്ടാകുന്നു. മാലാഖമാരുടെ പ്രകൃതിയോടു സാദൃശ്യമുള്ളതും ആധ്യാത്മികസ്വഭാവമുള്ളതുമായ ആത്മാവു് ഭൗമികശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്നു. എല്ലാററിന്റേയും പുനരുത്ഥാനത്തിൽ[36] ഈ ഭൗമികശരീരം ആത്മാവോടുകൂടെ സ്വർഗീയ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എടുക്കപ്പെടും. ശ്ളീഹാ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'അപ്പോൾ നാം ആകാശത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ എതിരേൽപ്പാനായി അവരോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും. ഇപ്രകാരം നാം എപ്പോഴും നമ്മുടെ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യും.'[37] ജ്ഞാനം ഇതോ മറെറന്തെങ്കിലുമോ ഉദ്ദേശിച്ചാലും ഒരുകാര്യം തീർച്ച: ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള പ്രകൃതി ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവിതത്തിനു

www.malankaralibrary.com

ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരമില്ലാത്തതു് സ്വർഗ്ഗീയ സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നു. മറേറതാകട്ടെ അതും ജഡവുമായുള്ള ബന്ധം നിമിത്തം ഭൂമിയിലേക്കു് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എങ്കിലും നന്മയ്ക്കും സൗന്ദര്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അഭിനിവേശം രണ്ടു പ്രകൃതികളിലും ഒരുപോലെ അന്തർലീനമായിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾക്കും സ്വതന്ത്രമായ ഇച്ഛാശക്തിയും അവിടുന്നു നൽകി. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ഓരോ ജീവിക്കും തന്നെത്തന്നെ ഭരിക്കുന്നതിനു് സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഇച്ഛാശക്തിയുണ്ടു്. സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം തിന്മയിൽനിന്നു് പരിപൂർണ്ണമായി വിമുക്തമാണു്. സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതത്തിനു് എതിരായിട്ടുള്ള യാതൊരു ശക്തിക്കും അതിനോടു ഐക്യമോ സമ്പർക്കമോയില്ല. മറിച്ചു് മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലാണു് വികാരങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചലനങ്ങളുള്ളതു്. പാപത്തിന്റെയും, തിന്മയുടെയും അൽപമായ കറയിൽനിന്നുപോലും വിമുക്തമായ പരിശുദ്ധ ശക്തികളുടെ വാസസ്ഥലമായ സ്വർഗ്ഗീയ നഗരത്തിലേക്കു ദൈവവചനം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിക്കുന്നു. നന്മയിൽനിന്നു വേർപെട്ടു പുറത്തുപോയ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ തിന്മയുടെ കലർപ്പുണ്ടു്. ഒരു പാത്രത്തിലെ ചീത്തയായ പുതിയ വീഞ്ഞും കീടവും ഒന്നിച്ചു കിടക്കുന്നതുപോലെയാണു് തിന്മ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ കയറിപ്പററിയിട്ടുള്ളതു്. മനുഷ്യവർഗ്ഗം മലീമസമായിപ്പോയി. സത്യത്തിന്റെ ദൈവികപ്രകാശം കാണുന്നതിൽനിന്നു തിന്മയുടെ അന്ധകാരം നമ്മെ തടയുന്നു.

ഉന്നതത്തിലെ ജീവിതം വികാരരഹിതവും ശുദ്ധവുമാണു്. അതേസമയം താഴെയുള്ള ഈ നികൃഷ്ട ജീവിതം എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള വികാരങ്ങളിലും ദുരിതങ്ങളിലും മുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണു്. എന്നാൽ, ഉന്നതത്തിലുള്ള നഗരം തിന്മയിൽനിന്നു പരിപൂർണ്ണമായി വിമുക്തമായതിനാൽ അതു ദൈവതിരുമനസ്സിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. തിന്മ

www.malankaralibrary.com

യില്ലാത്തിടത്തു നന്മ കാണും. നല്ലതിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ ജീവിതം അധഃപതിച്ചുപോയതിനാൽ ദൈവതിരുമനസ്സിൽനിന്നു് വ്യതിചലിച്ചുപോയി. സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതത്തിൽ ദൈവതിരുമനസ്സ് നിറവേറുന്നതുപോലെ ദൈവം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിബന്ധമില്ലാതെ ഭരണം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി തിന്മയിൽനിന്നു നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ശുദ്ധമാക്കണമെന്നാണു് ഈ പ്രാർത്ഥന നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. വേറൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 'മാലാഖമാരുടെ ഗണങ്ങളായ പ്രഭുത്വങ്ങളും, അധികാരികളും, ശക്തികളും, കർത്തൃത്വങ്ങളും, മറ്റെല്ലാ സ്വർഗ്ഗീയ സൈനിക ഗണങ്ങളും'[38] അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സു് നിറവേറുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളും അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സു് നിറവേററട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നന്മയുടെ പ്രവൃത്തി തിന്മയാൽ പ്രതിബന്ധപ്പെടാത്തതുപോലെ ഞങ്ങളിലും നന്മ ഉളവാകട്ടെ. ഇങ്ങനെ എല്ലാ തിന്മകളും നീക്കപ്പെടുമ്പോഠം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അങ്ങയുടെ തിരുവിഷ്ടം ഞങ്ങളിൽ നിറവേറും.

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും ഇതിനെതിരെ പറഞ്ഞേക്കാം. ശരീരത്തിൽ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവക്കു എങ്ങനെ അരൂപികളുടെ നിർമ്മലത നേടുവാൻ കഴിയും? ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങഠം ആത്മാവിനെ ഒരായിരം കാര്യങ്ങളിൽ മുക്കികളയുകയില്ലേ? ഈ ചർച്ചയുടെ അടുത്തഭാഗത്തു് പ്രശ്നമായി കാണുന്ന ഈ ചോദ്യത്തിനു് മറുപടി കാണാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണു്.

ഓരോ ദിവസവുമുള്ള ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമ്മോടു കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രത്യേക പ്രബോധനവും നമുക്കു നല്കിയിരിക്കയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ളതും നിസ്സംഗതയോടുകൂടെ അല്പംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതുമായ പ്രകൃതി ഭൗതികമായ ആവശ്യങ്ങഠം ഒന്നും തന്നെയില്ലാത്ത പ്രകൃതിയോടു തുല്യമാകേണ്ടു

www.malankaralibrary.com

താണ്. ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി മാലാഖ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. കാരണം മാലാഖയ്ക്കു് ഇങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യം ഇല്ലാത്തതുതന്നെ. പക്ഷേ, ഭക്ഷണം ആവശ്യപ്പെടുവാൻ മനുഷ്യരോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒഴിവുള്ളതു് നികത്തപ്പെടണം. കടന്നുപോകുന്നതും ചലനാത്മകവുമാണു മനുഷ്യജീവിതം. നഷ്ടപ്പെടുന്നതു് വീണ്ടും ഉണ്ടാക്കുക അതിനാവശ്യമാണ്. തന്റെ പ്രകൃതിക്കാവശ്യമുള്ളതു നൽകുകയും എന്നാൽ തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു അതീതമായവയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ മൂലം വഴിതെറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മാലാഖയുടെ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു് അത്ര താഴെയല്ല. തന്റെ നിലയ്ക്കനുസരണമായി കേവലം അല്പംകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്നവൻ യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്ത മാലാഖമാരെ അനുകരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, നമ്മുടെ ശാരീരിക ജീവസന്ധാരണത്തിനു് ഉതകുന്നതുമാത്രം അന്വേഷിക്കുവാനാണ് വചനം നമ്മോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

നാം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾക്കു അപ്പം നൽകണമേ.' സ്വാദിഷ്ടമായ വിശിഷ്ട ഭോജ്യങ്ങളോ, സമ്പത്തുകളോ, പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളോ, സ്വർണാഭരണങ്ങളോ, രത്നങ്ങളോ, വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളോ അല്ല നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. തോട്ടങ്ങൾക്കും, സൈനികമേധാവിത്വത്തിനും രാഷ്ട്രീയ നായകത്വത്തിനുംവേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. കുതിരകളുടെയും, കന്നുകാലികളുടെയും അടിമകളുടെയും ഗണത്തിനുവേണ്ടി നാം അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. യോഗസ്ഥലത്തു പ്രമുഖസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ ഭക്ഷണസമയത്തു പാടാനുള്ള ഗായകർക്കുവേണ്ടിയോ, ദൈവവിചാരത്തിൽനിന്നു്—ഉന്നതകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു—നമ്മെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്ന മററുള്ളവസ്തുവേണ്ടിയോ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല.

ഈ ദൈവിക പ്രബോധനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും വ്യാപ്തിയും നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? ഈ ചെറിയ വാചകത്തിൽ എത്രയോ വലിയ പ്രബോധനമാണ്

www.malankaralibrary.com

ഉരംകൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു്! ഈ വാക്കുകളിൽ അവിടുന്നു ശ്രോതാക്കളോടു ഏകദേശം ഇപ്രകാരം പറയുന്നില്ലേ? കടന്നുപോകുന്നവ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അവയ്ക്കുവേണ്ടി കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നതു നിർത്തുക. നിങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കേവലം പരിമിതമാണു്. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനു് ഭക്ഷണമാവശ്യമുണ്ടു്. അവശ്യം വേണ്ടവകൊണ്ടു നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുമെങ്കിൽ വേഗം നേടാവുന്ന ഒരു നിസ്സാര കാര്യമാണിതു്. എന്തിനു് ഇങ്ങനെ വയറിനു കപ്പം കൊടുക്കുന്നു? വെള്ളിക്കുവേണ്ടിയും സ്വർണ്ണത്തിനു വേണ്ടിയും നീ പരക്കം പായുന്നു. ഇവമൂലം നിന്റെ വയറാകുന്ന ചുങ്കക്കാരൻ സുഖമായി കഴിയണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമാണു് നിന്നെ ഭരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനു് അപ്പം മാത്രം മതി. അറിയപ്പെടാത്ത സമുദ്രങ്ങൾ താണ്ടി നീ വിദൂര സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നു. നിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനു രുചിയുണ്ടാക്കുന്ന സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ തേടിയാണു നിന്റെ യാത്ര. കാഴ്ചയുടെയോ, മണത്തിന്റെയോ, രുചിയുടെയോ, ആസ്വാദ്യത കേവലം ക്ഷണികമാണു്. എന്തു കഴിച്ചാലും ശരീരത്തിൽ അതു ഒരൊററ പ്രവർത്തനമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. എന്തു കഴിച്ചാലും അവയുടെയെല്ലാം വിസർജ്യത്തിനു് നാററമുണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നാംതരം പാചകത്തിന്റെ ഫലം നീ കാണുന്നോ? സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ ചേർത്തതിന്റെ അവസാനത്തെ ഫലം നീ കാണുന്നോ? അപ്പം നിന്റെ ശരീരത്തിനു ആവശ്യമുണ്ടു്. അതിനുവേണ്ടി മാത്രം അപേക്ഷിക്കുക. ആഡംബരത്തിനും രുചിക്കും വേണ്ടിയല്ലേ മനുഷ്യൻ കണ്ടുപിടിച്ച ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ? എല്ലാംതന്നെ പ്രയോജനരഹിതമായ കളകളാണു്. ഗൃഹാധിപൻ വിതച്ചതു ഗോതമ്പാണു്, അപ്പം അതിൽനിന്നാണുണ്ടാകുന്നതു്. ആഡംബരങ്ങളാകട്ടെ ഗോതമ്പിന്റെകൂടെ ശത്രു വിതച്ച കളകളാണു്. ആവശ്യമുള്ളവകൊണ്ടു മാത്രം തങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയെ തൃപ്തമാക്കാൻ മനുഷ്യർ വിസമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം മായകളുടെ

www.malankaralibrary.com

പിന്നാലെയുള്ള പരക്കംപാച്ചിൽ അവരെ ഞെക്കിക്കൊല്ലും.[39] ആത്മാവു് ഈ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം മുഴുകി കഴിഞ്ഞാൽ അതിൻെറ ശ്വാസഗതി നിന്നുപോകും.

രുചിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഹവ്വായുടെ ഉപദേശകനായി പാമ്പിനെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പ്രതീകങ്ങൾ മുഖേന മോശ ഈ കാര്യം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. പാമ്പു മുഴകൾ നിറഞ്ഞ സ്ഥാനത്തുകൂടി മുന്നോട്ടു വലിഞ്ഞിഴഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അതിനെ പുറകോട്ടു വാലിൽ പിടിച്ചെടുക്കുക പ്രയാസമെന്നാണു് ആളുകൾ പറയുന്നതു്. കാരണം, പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന അതിൻെറ ചെതുമ്പലുകൾ ആ വലിച്ചെടുക്കലിനെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. മുന്നോട്ടാണെങ്കിൽ അതിനു സുഖമായി പോകാം. പുറകോട്ടുവരാൻ സാധിക്കയില്ല. ജഡമോഹം പുറകിൽക്കൂടി ആത്മാവിൽ നുഴഞ്ഞുകയറാതിരിക്കുവാൻ നാം സൂക്ഷിക്കണമെന്നും ശാരീരിക ജീവിതത്തിൽ വന്നുഭവിക്കുന്ന മുഴകളെ നാം നീക്കിക്കളയണമെന്നും വിശുദ്ധ ലിഖിതം പഠിപ്പിക്കുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇങ്ങനെ മാത്രമേ മൃഗങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽനിന്നു് ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തെ ശുദ്ധമായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സമതുലിത ഇല്ലാതാക്കി ജഡമോഹത്തിൻെറ സർപ്പം മുഴകളിൽക്കൂടി കയറിപ്പററിയാൽ അതിൻെറ ചെതുമ്പലുകൾമൂലം മനസ്സിൽനിന്നു് ആ സർപ്പത്തെ വലിച്ചു മാററുക ദുഷ്കരമാണു്.

ചെതുമ്പലുകളെന്ന രൂപകം മുഖേന നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു് ഭോഗലിപ്സയുള്ള വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളാണു്. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ ജഡമോഹം ഒരു ജന്തു മാത്രമാണു്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി മനുഷ്യജീവിതവുമായി കൂടിക്കുഴഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വിവിധ രീതിയിലുള്ള ജഡമോഹങ്ങൾ സർപ്പത്തിൻെറ ചെതുമ്പലുകളാണു്. അതിനാൽ ഈ ജന്തുവിനോടുകൂടെ ജീവിക്കാതിരിക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൻെറ

www.malankaralibrary.com

തലയെ സൂക്ഷിക്കുക; എന്നു പറഞ്ഞാൽ, തിന്മയുടെ ആദ്യത്തെ ആക്രമണത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. 'അവൻ നിൻെറ കുതികാലിനായി പതിയിരിക്കും. നീ അവൻെറ തലയ്ക്കായി പതിയിരിക്കും' എന്ന കർത്താവിൻെറ ആലങ്കാരിക കൽപ്പനയുടെ അർത്ഥമിതാണ്.[40]

ഇഴജന്തു അകത്തുകടക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കുക. തല അകത്തു് ഇട്ടുപോയെങ്കിൽ അതു മുഴുവനായിത്തന്നെ കയറിപ്പററും. അത്യാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ മാത്രം അന്വേഷിക്കുക. എളുപ്പം ലഭിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതു ലഭിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ, നിൻെറ ജീവസന്ധാരണത്തിനു മാത്രം അത്യാവശ്യമായതു കിട്ടിക്കഴിയുമ്പോൾ, അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. കണ്ണിനു ആഹ്ളാദകരവും രുചിക്കു മധുരവുമായവയെക്കുറിച്ചു ഹവ്വായ്ക്കു സർപ്പം നൽകിയ ഉപദേശം അതു നിന്നോടും പറയുന്നെങ്കിൽ നിൻെറ അപ്പത്തിനു മററു പല സവിശേഷതകളും നീ അന്വേഷിക്കും. ആവശ്യമെന്നതിൻെറ പരിധി കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ഈ സംഗതികളിൽക്കൂടിആവശ്യമില്ലാത്ത ആഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നിലുളവാകും. നീയറിയാതെ ഈ ജന്തു അത്യാഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു് ഇഴഞ്ഞുകയറുന്നതു് നീ കാണും. അത്യാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു് വിശിഷ്ടഭോജ്യങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങിയാൽ തിളങ്ങുന്ന പാത്രങ്ങളും ആകർഷണശക്തിയുള്ള ഭൃത്യരും ഒക്കെയായി കണ്ണിനു ആഹ്ളാദം നൽകുന്നവയിലേക്കു അതു പുരോഗമിക്കും. ഇവയിൽനിന്നു വിലപ്പിടിപ്പുള്ള മററനേകം വസ്തുക്കൾ ലഭിക്കാനുള്ള കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നിൽ നാമ്പെടുക്കുകയായി. ഈ ആഡംബരവസ്തുക്കൾ ലഭിക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ ധനം ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടു്. അതുനിമിത്തം ഒരുവൻെറ അയൽക്കാരൻ സങ്കടപ്പെടേണ്ടിവരും, വേറൊരുവൻ കരയേണ്ടിവരും, തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം പോയതിനാൽ അനേകർ കഷ്ടതകളനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എല്ലാം അവൻെറ ആഡംബര ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പരക്കംപാച്ചിൽ നിമിത്തം

www.malankaralibrary.com

ഉളവായവതന്നെ. ഇങ്ങനെ സർപ്പം ഇവയെല്ലാം ചുറ്റിക്കഴിയുമ്പോൾ താഴേക്കു് ഇറങ്ങുകയായി; മനുഷ്യൻ ഏറ്റം താണതലത്തിലേക്കു് അധഃപതിക്കുകയായി.

ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അപ്പംമാത്രം ആവശ്യപ്പെടാൻ നമ്മോടു് അവിടുന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പത്തിനു പ്രകൃതി നൽകുന്ന രുചി മതിയാകും. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി ഒരു നല്ല മനസ്സാക്ഷിയാണു് അപ്പത്തിനു രുചി പകരുന്നതു് ധർമത്തോടെയാണു് ഇതു ഭക്ഷിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ നാക്കിനു രുചി തോന്നണമെന്നു് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ നല്ല വിശപ്പായിരിക്കട്ടെ അതിനു രുചി നൽകുന്നതു്. അമിതമായി ഭക്ഷിക്കരുതു്. നീ രോഗിയാകും. ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ കല്പന നീ ആചരിക്കണം: 'വിയർപ്പിലും അദ്ധ്വാനത്തിലും നീ നിന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കണം.'[41] വേദപുസ്തകം സൂചിപ്പിക്കുന്ന രുചി ഇതാണു്.

ആവശ്യത്തിനു മാത്രമുള്ള അപ്പത്തെക്കുറിച്ചു നീ ചിന്തിച്ചാൽ മതി. അപ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണനയിൽ നിന്റെ ആത്മാവു കുടുങ്ങിപ്പോകരുതു്. ഭൂമിയിൽനിന്നു് അപ്പം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും'[42] ആകാശത്തിലെ പറവകളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും [43] എല്ലാ ജഡത്തിനും ഭക്ഷണം നൽകുകയും.[44], എല്ലാ ജീവികളെയും അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനു കൈകൾ നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന[45] അവിടുത്തോടു് നീ ഇപ്രകാരം പറയുക: എന്റെ ജീവൻ അവിടുത്തെ പക്കൽ നിന്നാണു്. എന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളും അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നായിരിക്കട്ടെ. എനിക്കു് അപ്പം നൽകണമെ. അതായതു് നീതിയുള്ള പ്രയത്നംവഴി എനിക്കു ഭക്ഷണമുണ്ടാകട്ടെ. കാരണം ദൈവം നീതിയാണെങ്കിൽ അത്യാഗ്രഹം മുഖേന ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കുന്നവന്റെ ഭക്ഷണം ദൈവത്തിൽ

www.malankaralibrary.com

നിന്നല്ല. സമൃദ്ധി മറെറാരുവൻെറ സമ്പത്തിൽനിന്നോ അവൻെറ കണ്ണുനീരിൻെറ ഫലമായോ ഉള്ളതല്ലെങ്കിൽ, അവൻ വിശപ്പുസഹിക്കുകയോ, ദുരിതമനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിൻെറ പ്രാർത്ഥന നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ്. കാരണം, നീ സംതൃപ്തനാണ്. ദൈവം നൽകുന്ന ഭക്ഷണം നീതിയുടെ ഫലവും സമാധാനത്തിൻെറ കററയിൽനിന്നുള്ള ധാന്യവും ആണ്. അതു നിർമലമാണ്; കളകളുടെ ഫലം അതിൽ കലർന്നിട്ടുമില്ല. മറിച്ച്, വേറൊരുവൻെറ വസ്തുവാണു നിൻെറ കൃഷിസ്ഥലമെങ്കിൽ, ഒരു രേഖയുടെ പിൻബലത്തിൽ നീതിരാഹിത്യം നീ പരിശീലിക്കുന്നെങ്കിൽ, നീ ദൈവത്തോട്, അപ്പം നൽകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിൻെറ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നതു് ദൈവമായിരിക്കുകയില്ല. മറെറാരുവനായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ അനീതിയുടെ ഫലമാകട്ടെ ദൈവത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള സ്വഭാവത്തിൻെറതാണ്. നീതിയെ പിൻചെല്ലുന്നവൻ തൻെറ ഭക്ഷണം ദൈവത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു. അനീതി കൃഷി ചെയ്യുന്നവനു ഭക്ഷണം നൽകുന്നതു് അനീതിയുടെ പിതാവാണ്.

അതിനാൽ ദൈവത്തോട് അപ്പത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുമുൻപു നിൻെറ മനസ്സാക്ഷിയെ പരിശോധിക്കുക. കാരണം, ക്രിസ്തുവിനു ബെലിയാലുമായി [46] ബന്ധമില്ലെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ. അനീതിയുടെ കാഴ്ചകൾ നീ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കാതിരിക്കുക. അവ ഒരു പട്ടിയുടെയോ വേശ്യയുടെയോ വിലയാണ്. വിലയേറിയ കാഴ്ചകൾകൊണ്ടു നീ പ്രാമുഖ്യം കാണിച്ചാലും പ്രവാചകൻ അവയിൽ വെറുപ്പു കാണിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക: 'നിങ്ങളുടെ ഹനനയാഗങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം എനിക്ക് എന്തിനു എന്നു യാഹ്വേ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. മുട്ടാടുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഹോമയാഗവും തടിച്ച മൃഗങ്ങളുടെ മേദസ്സുംകൊണ്ട് എനിക്കു മടുപ്പുവന്നിരിക്കുന്നു. കാളകളുടെയോ കുഞ്ഞാടുകളുടെയോ

www.malankaralibrary.com

കോലാട്ടുകൊററന്മാരുടെയോ രക്തം എനിക്കിഷ്ടമല്ല....ഇനി നിങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായ കാഴ്ച കൊണ്ടുവരരുത്. ധൂപം എനിക്കു വെറുപ്പാകുന്നു.'[47] വേറൊരു ഭാഗത്ത്[48] ഒരാടിനെ ബലികഴിക്കുന്നവനെ ഒരു പട്ടിയെ കൊല്ലുന്നവനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിന്റെ അപ്പം ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്നാണെങ്കിൽ, അതായത് നീതിയുള്ള പ്രയത്നം വഴിയുള്ളതാണെങ്കിൽ, നീതിയുടെ ഫലങ്ങൾ നിനക്കു ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കാം. ഈ പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള 'ഇന്നേ ദിവസം' എന്ന വാക്കുകൾ വളരെ അർത്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അനുദിന അപ്പം 'ഇന്നു' ഞങ്ങൾക്കു നൽകണമേ എന്നാണല്ലോ അവിടുന്നു പറയുന്നത്. ഈ വാക്കുകൾക്കു മറെറാരർത്ഥം കൂടിയുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതം ഒരു ദിവസത്തെ ജീവിതം മാത്രമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പഠിക്കണം. വർത്തമാനകാലത്തെ മാത്രമേ തന്റേതെന്ന് ഒരുവനു വിളിക്കാനൊക്കൂ. ഭാവി അനിശ്ചിതമാണ്. 'നാളെ എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്നു' നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.[49] എന്തിനു നാളയെക്കുറിച്ചു നാം വിഷമിക്കണം; അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു: 'അതതു ദിവസത്തിന് അതതു ദിവസത്തിന്റെ കഷ്ടത മതി. 'കഷ്ടത' സഹിക്കുക എന്നാണതിന്റെയർത്ഥം. നാളെയെപ്പററി എന്തിനു ദുഃഖിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കല്പന അവിടുന്നു നൽകുന്നതുകൊണ്ടു നാളെത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താൽപര്യം അവിടുന്നു വിലക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദിവസം നൽകുന്നവനായ അവിടുന്ന് ആ ദിവസത്തേക്ക് ആവശ്യമുള്ളതും നൽകും. സൂര്യൻ ഉദിക്കാൻ ആരാണു കാരണം? രാത്രിയുടെ അന്ധകാരം ആരു മാററുന്നു? പ്രകാശരശ്മികൾ ആര് നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കുന്നു? പ്രകാശത്തിന്റെ കാരണം ഭൂമിക്കു മീതെ ആരു വച്ചിരിക്കുന്നു? ഈ വലിയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനാവശ്യമുള്ളവ നൽകുവാൻ നിങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യ

www.malankaralibrary.com

മുണ്ടോ? മൃഗങ്ങൾ അവയുടെ ഉപജീവനമാർഗത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? ആകാശത്തിലെ പറവകൾ വിതയ്ക്കുകയും, കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും ഭരിക്കുന്ന ദൈവഹിതമല്ലേ എല്ലാവർക്കും ഉപജീവനമാർഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്? കാളയോ കഴുതയോ മറ്റേതെങ്കിലും മൃഗമോ അതിൻെറ സഹജപ്രകൃതി എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നു പഠിപ്പിച്ചാലും, അതു വർത്തമാനകാലം ശരിയായി കഴിച്ചാലും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചു അതിനു വിചാരമില്ല. ജഡത്തിലെ ജീവൻ, നശിക്കുന്നതും ക്ഷണഭംഗുരവുമാണെന്നു ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേക ഉപദേശകർ നമുക്കാവശ്യമുണ്ടോ? മററുള്ളവരുടെ ദൗർഭാഗ്യങ്ങളും നമ്മെ ശിക്ഷിക്കുന്ന ദൗർഭാഗ്യങ്ങളും ഇക്കാര്യം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?

ധനികനു് അവൻെറ സമ്പാദ്യംകൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനം? ദീർഘസംവത്സരങ്ങൾ അവൻ വ്യഥായുള്ള പ്രതീക്ഷകളുടെ പിന്നാലെ പായുന്നു; ധനം കുന്നുകൂട്ടുന്നു; കെട്ടിടങ്ങൾ പൊളിച്ചുകളയുകയും പണിയുകയും ചെയ്യുന്നു, അവൻെറ ജീവിതം ഫലമണിയാതെ ഒരു കളപ്പുരയിലെന്നപോലെ അവൻ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വപ്നംപോലെ ഒററ രാത്രികൊണ്ടു് ഇവയെല്ലാം വ്യഥാ ആയിരുന്നെന്നു തെളിയുകയില്ലേ? ശാരീരികജീവിതം വർത്തമാനകാലത്തേക്കുമാത്രം. എന്നാൽ പ്രത്യാശയാൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന വരാനിരിക്കുന്ന ജീവിതം ആത്മാവിനുള്ളതാണു്. ഭോഷരായ മനുഷ്യർക്ക ആത്മാവിൻെറയും ശരീരത്തിൻെറയും ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു തെററുപററുന്നു. ശരീരത്തിൻെറ ജീവിതത്തിൽ അവർ ആശകൾ വച്ചുപുലർത്തുകയും ആത്മാവിൻെറ ജീവിതത്തെ വർത്തമാനകാലം ആസ്വദിക്കാൻ വലിച്ചിഴയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ആത്മാവു കാണപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽമാത്രം മുഴുകിക്കഴിയുകയും അതിൻെറ ജീവിതത്തിനു നിലനില്പു നൽകുന്ന പ്രത്യാശയുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു നിയന്ത്രണമോ

www.malankaralibrary.com

അധികാരമോ ഇല്ലാത്ത അസ്ഥിരവസ്തുക്കളിലാണ് അത് അപ്പോൾ പ്രത്യാശവയ്ക്കുന്നത്.

അതിനാൽ ഇന്നത്തേക്കും ഭാവിയിലേക്കും എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതെന്ന് ഈ ഉദ്ബോധനത്തിൽനിന്നു നമുക്കു പഠിക്കാം. അപ്പം ഇന്നത്തെ ഉപയോഗത്തിനുള്ളതാണ്. രാജ്യം (സ്വർഗം) നാം പ്രത്യാശ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യത്തിനുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാ ശാരീരികാവശ്യങ്ങളുമാണ് അപ്പംകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നാം ഇതാവശ്യപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ക്ഷണഭംഗുരമായ കാര്യങ്ങളിലാണു താൻ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കും.. എന്നാൽ, ആത്മാവിനാവശ്യമുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങൾ നാം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ആ അപേക്ഷ എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആത്മാവിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകണമെന്നാണ് അവിടുന്നു കൽപിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ മഹിമയുള്ളതിന് ആദ്യസ്ഥാനം നൽകണം. 'നിങ്ങൾ ആദ്യമായി ദൈവരാജ്യവും അവിടുത്തെ ധർമവും അന്വേഷിക്കുവിൻ. ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.'[50] ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നും എന്നേക്കുമുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായിൽത്തന്നെ. ആമേൻ.

www.malankaralibrary.com

പ്രഭാഷണം അഞ്ച്

''ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമേ. പരീക്ഷയിലേക്കു ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ. പിന്നെയോ തിന്മയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ.''

നമ്മുടെ അന്വേഷണം പുരോഗമിച്ച് സദ്ഗുണത്തിന്റെ അത്യുച്ചിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഒരുവൻ ദൈവത്തെ സമീപിക്കണമെങ്കിൽ എപ്രകാരമുള്ളവനായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്റെ രൂപരേഖ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ വാക്കുകൾ നൽകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവൻ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ഗതിയിൽ അല്ല കാണപ്പെടുക. സദ്ഗുണങ്ങളാൽ അവൻ ദൈവത്തിനു സദൃശ്യനാകുന്നു. ദൈവത്തിനു മാത്രം ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ മറെറാരു ദൈവമായി കാണപ്പെടുന്നു. കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയെന്നുള്ളത് ദൈവത്തിന് മാത്രമുള്ള വിശേഷണമാണ്.'[51] വി.ലിഖിതം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'യാതൊരു മനുഷ്യനും പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല, ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അതു കഴിയൂ.'[52] അതിനാൽ ദൈവിക സ്വഭാവത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഒരുവൻ സ്വജീവിതത്തിൽ അനുകരിക്കുന്നപക്ഷം ദൃശ്യമായ വിധത്തിൽ അവൻ അനുകരിക്കുന്നത് ഏതാണ്ടൊരു വിധത്തിൽ അവൻ ആയിത്തീരും. അതിനാൽ ഈ പ്രാർത്ഥന എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്? നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മുഖേന ദൈവത്തോടുള്ള സാദൃശ്യത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് അവബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങനെ ദൈവത്തെ പിതാവെന്ന് സംബോധന ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് ധൈര്യം ഉണ്ടാകുകയും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഇനിയും ഓർമിക്കരുതെന്ന് പറയുകയും വേണം. ചോദിക്കുന്നവന്റെ ആഗ്രഹം സാധിതമാകണമെന്നില്ല, എന്നാൽ, അവൻ

www.malankaralibrary.com

ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഇപ്രകാരം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ അവനു ധൈര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ നാം ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഭാഗത്ത് ഇതു വ്യക്തമാണ്. ഉദാരശീലനെ നാം സമീപിക്കുന്നെങ്കിൽ നാമും ഉദാരശീലരായിരിക്കണം, നല്ലവനും നീതിമാനുമായ അവിടുത്തെ പക്കൽ പോകുന്നെങ്കിൽ നാമും അപ്രകാരം ആയിരിക്കണം. അവിടുന്ന് ക്ഷമയുള്ളവനും കാരുണ്യമുള്ളവനുമാകയാൽ നാമും, ക്ഷമയും കരുണയുമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആയിരിക്കണം. അവിടുന്ന് ദയയും ശാന്തതയും ഉള്ളവനാണ്. എല്ലാവർക്കും അവിടുന്ന് നല്ല കാര്യങ്ങൾ നൽകുന്നു. എല്ലാവരോടും കരുണ കാണിക്കുന്നു. ഈ വിശേഷണങ്ങളോടും ദൈവത്തിലുള്ള എല്ലാ സവിശേഷതകളോടും നാം സ്വതന്ത്രമായ ഇച്ഛാശക്തിയോടെ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കണം. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥന മുൻകൂട്ടിക്കാണുന്ന മനോഭാവം നാം നേടണം. ദുഷ്ടനായ ഒരുവനു നല്ലവനായ ഒരുവനോട് ഗാഢമൈത്രി പുലർത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുപോലെ അശുദ്ധചിന്തകളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നവന് പരിപൂർണമായ ശുദ്ധതയുള്ളവനോട് ചങ്ങാത്തവും ഒക്കുകയില്ല. അതുപോലെ കാപട്യം നിറഞ്ഞ ഒരുവൻ ദൈവത്തെ സമീപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്ന് അവൻ അകലെത്തന്നെ നിൽക്കും. തന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിലുള്ള ഒരുവനെ കടങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രൂരമായി തടങ്കലിലാക്കുന്നവൻ അവന്റെ ജീവിതംമുഖേനതന്നെ സ്വയം ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകലുകയാണ്. ദയയ്ക്കു ക്രൂരതയുമായും, സ്നേഹമുള്ള സ്വഭാവത്തിനു ദയാഹീനമായ സ്വഭാവുമായും എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്?

ഇതുപോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കാണേണ്ടതാണ്. തിന്മയ്ക്കു വിരുദ്ധമായ യാതൊന്നിനുംതന്നെ തിന്മയുമായി കൂടിച്ചേരാൻ സാധിക്കയില്ല. അധികാരത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ

www.malankaralibrary.com

കാണണം. മരണമടഞ്ഞവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല. ഒരുവൻ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ മരണത്തിൽനിന്ന് അകന്നവനാണ്. അതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉപവിയെ സമീപിക്കുന്ന ഏവനും എല്ലാ കാപട്യത്തിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കണം എന്നതു അത്യാവശ്യമാണ്. തിന്മയെന്ന ആശയത്തിൻകീഴിൽ വരുന്ന സകലതിൽനിന്നും ഒരുവൻ വിമുക്തനാണെങ്കിൽ അവൻ സ്വജീവിതംവഴി ഒരു ദൈവമായിത്തീരുന്നുവെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. കാരണം, മനുഷ്യബുദ്ധി ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ കാണുന്നവ അവനിൽ ദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ വാക്കുകൾവഴി കർത്താവു ശ്രോതാക്കളെ എന്തു് ഔന്നത്യത്തിലേക്കു ഉയർത്തുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? ഇതു മുഖേന അവിടുന്നു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ ഏതോവിധത്തിൽ ദൈവികമാക്കുന്നു. ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നവർ ഒരുവിധത്തിൽ ദൈവങ്ങളായിത്തന്നെ തീരണമെന്നാണ് അവിടുന്നു കല്പിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷി നിങ്ങളെ കുത്തുന്നതുനിമിത്തം ഭയംകൊണ്ടു ഒരടിമയെപ്പോലെ മുട്ടിന്മേൽ നീന്തി എന്തിന് നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പക്കലേക്കു പോകുന്നു? എന്താണവിടുന്നു ചോദിക്കുന്നതു്. ആരംഭംമുതലേ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു സഹജമായുള്ള പരിശുദ്ധമായ ധൈര്യം നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല? മുഖസ്തുതി ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത നിങ്ങൾ എന്തിന് വാക്കുകൾമുഖേന മുഖസ്തുതി പാടുന്നു? പ്രവൃത്തികൾ മാത്രം പരിഗണിക്കുന്ന ദൈവത്തോടു് എന്തിന് നിങ്ങൾ ഏററം താണ അടിമത്തത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു? എന്നാൽ ദൈവത്തിനു യോഗ്യമായ സകലതും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് സ്വതന്ത്രമാണല്ലോ. നിങ്ങൾതന്നെ നിങ്ങളുടെ വിധികർത്താക്കളായിരിക്കുക. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വെറുതെവിടുന്ന വിധി പ്രസ്താവിച്ചുകൊ

www.malankaralibrary.com

ളളക. ദൈവം നിങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടോ? എങ്കിൽ മററുള്ളവരോട് നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണം, ദൈവം അതു സ്ഥിരീകരിച്ചു കൊള്ളും. അയൽക്കാരനെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ ന്യായവിധി എന്തുമാകട്ടെ, അതുപോലുള്ള ന്യായവിധി നിങ്ങൾക്കും ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ തന്നെ എടുക്കുന്ന തീരുമാനം ദൈവിക ന്യായവിധിയാൽ സ്ഥിരീകൃതമാകും.

നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ വാക്കുകൾ ഒരുവനു് എങ്ങനെ യോഗ്യമായി വിവരിക്കുവാൻ കഴിയും? 'ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു് ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമേ' എന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം വ്യാഖ്യാനത്തിനതീതമാണു്. ഇവയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതും അതിലുപരി വാക്കുകൾ മുഖേന വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ഔദ്ധത്യമാണു്.

എന്താണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്? നന്മ നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ അനുകരിക്കണം. വി. പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഞാൻ തന്നെയും, മിശിഹായ്ക്കു സദൃശ്യനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എനിക്കു സദൃശ്യരാകുവിൻ.'[53] നിങ്ങളുടെ മനോഭാവം ദൈവത്തിനനുരൂപമായിരിക്കണമെന്നാണു് അവിടുന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഈ ആശയങ്ങൾ ഒന്നു തിരിച്ചിട്ടു നോക്കുക. ദൈവിക നന്മയെ നാം അനുകരിക്കുന്നതുമൂലം നമ്മിൽ നന്മയുളവാകുന്നതുപോലെ നാം എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുമ്പോഴും ദൈവം നമ്മെ അനുകരിക്കുമെന്നു് പ്രത്യാശിക്കുവാൻ നാം ധൈര്യപ്പെടുകയാണു്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കും ദൈവത്തോടു് ഇപ്രകാരം പറയാം: ഞാൻ ചെയ്തതുതന്നെ അവിടുന്നും ചെയ്യണമേ. കർത്താവേ, അവിടുത്തെ ഈ ദാസൻ പാവപ്പെട്ട യാചകനും അവിടുന്നു് പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ രാജാവുമാണെങ്കിലും എന്നെ അനുകരിക്കണമേ. ഞാൻ കടങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു അവ തിരികെ ചോദിക്കരുതേ. എന്നോടു്

 www.malankaralibrary.com

ആവലാതി പറഞ്ഞവനോട്ട് എനിക്കു സന്മനസ്സുണ്ടായി എന്റെ കടക്കാരനെ സന്തോഷിക്കുന്നവനായി ഞ പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടുത്തെ ദാസനോടും ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കണമേ. അവിടുത്തോട്ട് കടപ്പെട്ടവനെ സങ്കടപ്പെടുത്തരുതേ. ഞങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരുപോലെ ഉത്തമർണ്ണനു നന്ദി പറയട്ടെ. അവിടുത്തെ ഈ കടക്കാരനോടും എന്റെ കടക്കാരനോടുമുള്ള ക്ഷമ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടട്ടെ. അവൻ എന്റെ കടക്കാരനാണ്, ഞാൻ അവിടുത്തെ കടക്കാരനും. ഞാൻ അവനോടു കാണിച്ച സന്മനോഭാവം അവിടുത്തെയും നിർബന്ധിക്കട്ടെ. ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നും എന്നോടും ക്ഷമിക്കുക. എന്റെ അയൽക്കാരനോടും ഞാൻ കരുണ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓ, കർത്താവേ, അവിടുത്തെ ദാസന്റെ ഉപവിയെ അനുകരിക്കണമേ. എന്റെ പാപങ്ങളാകട്ടെ അവൻ എനിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചതിലും ഗുരുതരങ്ങളാണ്. ഞാൻ അതു സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നന്മയിൽ അവിടുന്നു എല്ലാവരെയും അതിശയിക്കുന്നതു് കണക്കിലെടുക്കണമേ. അവിടുന്ന് നീതിയുള്ളവനാണ്. അതിനാൽ പാപം ചെയ്തവരായ ഞങ്ങളോട്ട് 'അവിടുത്തെ' മഹോന്നതി ശക്തിക്കനുരൂപമായവിധം കരുണ കാണിക്കണമേ. ഞാൻ അൽപ്പം ഉപവി മാത്രം കാണിച്ചു. എന്റെ പ്രകൃതിയിൽ അതിൽ കൂടുതൽ ഉപവിയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം ഉപവി അവിടുത്തേക്കു കാണിക്കുവാൻ കഴിയും. കാരണം, ശക്തിയും, ധാരാളതയും അവിടുത്തേക്കുണ്ട്.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു സവിസ്തരം പരിഗണിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ, സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനവഴി മഹത്തായ ജീവിതത്തിലേക്കു നമുക്കു മാർഗദർശനം ലഭിച്ചേക്കും. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കുള്ള കടങ്ങൾ ഏവയാണ്, ഏതുതരത്തിലുള്ള കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാനാണ് നമുക്കു ശക്തിയുള്ളതു് എന്നീ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള അറി

www.malankaralibrary.com

വിൽനിന്നു് ദൈവീക നന്മയുടെ ഒരു നല്ല കാഴ്ചപ്പാടു ലഭിച്ചേക്കും. മനുഷ്യനു ദൈവത്തോടുള്ള കടങ്ങൾ ആദ്യമായി നാം പരിശോധിക്കുക.

മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിൽനിന്നു സ്വയം മാറി ശത്രുവിന്റെ പക്കലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അങ്ങനെ തന്റെ സ്വാഭാവിക യജമാനനിൽനിന്നു് ഓടിപ്പോയവനും അവിടുത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവനും ആകയാൽ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിനു നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വതന്ത്രമായ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പകരം പാപത്തിന്റെ ദുഷ്ടമായ അടിമത്തം സ്വീകരിച്ചതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ മൈത്രിയേക്കാൾ നാശശക്തിയുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യം അവനു കാര്യമായി. സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ നോക്കാതെ അതിനുപകരം ലജ്ജാകരമായ പാപത്തിലേക്കു നോട്ടമയയ്ക്കുന്നതിൽക്കൂടുതൽ തിന്മയുണ്ടോ? ദൈവനന്മയെ നിന്ദിക്കുകയും ദുഷ്ടന്റെ ഇരയെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനു എന്തു ശിക്ഷയാണു നൽകേണ്ടതു്? എല്ലാ പാപങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്നതിനു് ഏതു പ്രബന്ധത്തിനു് കഴിയും? മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ദൈവികസാദൃശ്യം വികൃതമാക്കിയതും ദൈവികമുദ്ര നശിപ്പിച്ചതും, അവകാശം വിററതും, പിതാവിന്റെ മേശയിൽനിന്നു് യാത്ര പറഞ്ഞതും, ദുർഗന്ധപൂരിതമായ പന്നികളോടുള്ള സഹവാസവും വിവരിക്കാനൊക്കുമോ?[54] വി. ലിഖിതങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഇവയും നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കു കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നവയും ഏതു പ്രബന്ധത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഇവയൊക്കെ നിമിത്തം മനുഷ്യൻ ദൈവശിക്ഷയ്ക്കർഹനാണു്. ഒരുവൻ മാനുഷിക പാപങ്ങളിൽനിന്നു് എത്ര അകന്നിരുന്നാലും തനിക്കൊരു ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെന്ന വിധത്തിൽ വളരെ ധൈര്യപൂർവം ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കരുതെന്നു വചനം ഈ പ്രാർത്ഥന മുഖേന നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, കൽപന

www.malankaralibrary.com

കൾ ജീവിതനിയമമാക്കിയിരുന്ന ആ സമ്പന്ന യുവാവിനെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥനാവസരം വീമ്പിളക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും തുനിഞ്ഞേക്കാം. 'ഇവയെല്ലാം എൻെറ ബാല്യം മുതൽ ഞാൻ ആചരിച്ചിരിക്കുന്നു.'[55] കല്പനകൾ ലംഘിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന, തനിക്കു യോജിച്ചതല്ല, പാപികൾക്കു മാത്രം യോജിച്ചതാണെന്നു അങ്ങനെയുള്ളവൻ കരുതിയേക്കാം. വ്യഭിചാരത്താൽ മലിനനായവനോ അത്യാഗ്രഹത്താൽ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിയവനോ, മാത്രമാണ് ക്ഷമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ഉചിതം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പാപക്കറ മനസ്സാക്ഷിയിൽ പുരണ്ടിട്ടുള്ളവനാണ് കരുണയിൽ അഭയം തേടുക ഉചിതമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞേക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഏലിയാ ദീർഘദർശി, സ്ത്രീകളിൽ ജനിച്ചവരിൽ ഏലിയായുടെ അരൂപിയും ശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്ന സ്നാപക യോഹന്നാൻ,[56] പത്രോസ്, പൗലോസ്, യോഹന്നാൻ, വേദപുസ്തകത്തിൽ അംഗീകാരം നേടിയിട്ടുള്ള മററുള്ളവർ ഇവരൊക്കെ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? പാപത്തിൻെറ കടം അവർക്കില്ലായിരുന്നുവോ?

ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായഗതിയുള്ളവർ, സ്വന്തം പ്രകൃതി എന്താണെന്ന് അറിയാതിരുന്ന ആ പ്രീശനെപ്പോലെ ഔദ്ധത്യപൂർവം സംസാരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. താനൊരു മനുഷ്യനാണെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, തൻെറ പ്രകൃതി പാപക്കറയിൽനിന്ന് വിമുക്തമല്ലെന്നു വി. ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്ന് പഠിച്ചേനെ. ഈ കറ പുരളാതെ ഒററദിവസംപോലും ജീവിക്കുന്ന ആരുമില്ലെന്നാണ് വേദപുസ്തകം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, പ്രാർത്ഥനവഴി ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നവൻെറ മനസ്സിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ചിന്ത കടന്നുകൂടാതിരിക്കട്ടെ. പൂർത്തിയാക്കിയവയെപ്പററി ചിന്തിക്കാതെ, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൻെറ പൊതു അനുഭവ

www.malankaralibrary.com

ത്തിൽ പങ്കുള്ളതിനാൽ താൻ ഉരംപ്പെട്ട മനുഷ്യവർഗം മുഴുവനും ഭാഗഭാഗിത്വമുള്ള കടം അവൻ അനുസ്മരിക്കട്ടെയെന്നുകൂടി ഈ ഭാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ആദാം ഇപ്പോഴും നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നപോലാണിതു്. നമ്മുടെ പ്രകൃതി ഉടുത്തിരിക്കുന്ന തുകൽകൊണ്ടുള്ള ഓരോ വസ്ത്രവും, നമ്മുടെ മററെല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും നാം കാണുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ തിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞെടുത്തപ്പോഠം നാം മോശമായ രീതിയിൽ തുന്നിച്ചേർത്ത ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന അത്തിയിലകളും നാം കാണുന്നു. കഷ്ടതകളുടെ ഈ ലോകത്തിൽ യാത്രചെയ്യുന്നിടത്തോളം ദൈവികമായ വസ്ത്രത്തിനുപകരം ആഡംബരങ്ങളുടെയും കീർത്തിയുടെയും, ക്ഷണഭംഗുരമായ ജഡികസുഖത്തിൻെറയും വസ്ത്രങ്ങളാണു് നാം ധരിക്കുക. ദൈവം എല്ലായിടത്തുമുണ്ടു്; കിഴക്കു മാത്രമല്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആദ്യ വാസഭൂമി കിഴക്കായിരുന്നു.[57]. നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ പറുദീസയാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. 'അനന്തരം യാഹ്വേയായ ദൈവം കിഴക്കു ഏദനിൽ തോട്ടമുണ്ടാക്കി'[58] എന്നു നാം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ നാം കിഴക്കോട്ടു നോക്കുകയും, കിഴക്കുള്ള സൗഭാഗ്യനാട്ടിൽനിന്നു എങ്ങനെയാണു് നാം പുറത്താക്കപ്പെട്ടതെന്നു ഓക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഠം ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുവാൻ ന്യായമുണ്ടു്. കാരണം, ഭൗതികജീവിതത്തിൻെറ ചീത്തയായ അത്തിവൃക്ഷത്തിൻെറ തണലിലാണു് നാം വസിക്കുന്നതു്. ദൈവദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു നാം പുറത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഉരസ്സുകൊണ്ടു ഇഴഞ്ഞുനടക്കുകയും മണ്ണു തിന്നുകയും ചെയ്യുന്ന പാമ്പിൻെറ പക്കലേക്കു നാം ഓടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. നാമും മണ്ണു തിന്നുവാൻ, അതായതു് ലൗകികസന്തോഷങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുവാൻ, മണ്ണിൽ പൊതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചിന്തകളിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ വലിച്ചിഴസ്സുവാൻ. അവൻ പറയുന്നു. നാമും ഇഴയണമെന്നു്. അതായതു്, വ്യർത്ഥസന്തോഷ

 www.malankaralibrary.com

ത്തിൻെറ ജീവിതത്തിൽ മുഴുകണമെന്നു അവൻ പറയുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ വീണുപോയ നാം പന്നികളെ മേയിക്കുക എന്ന ക്ലേശം അനുഭവിച്ച മൂത്ത പുത്രനെ അനുകരിക്കും. അവനേപ്പോലെ നാമും നമ്മിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയും നമ്മുടെ സ്വർഗസ്ഥപിതാവിനെ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഠം, 'ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങഠം ക്ഷമിക്കണമേ,' എന്ന വാക്കുകഠം ശരിയായിത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കാം.

അതിനാൽ, ഒരുവൻ മോശയോ, ശമുവേലോ, സദ്ഗുണസമ്പന്നതയുള്ള മററാരെങ്കിലുമോ, ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അയാഠം മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഈ വാക്കുകഠം തനിക്കു ഉചിതമല്ലെന്നു കരുതുകയില്ല. താൻ ആത്മാവിൻെറ പ്രകൃതിയിലും പ്രവാസജീവിതത്തിലും പങ്കാളിയാണെന്നു അയാഠംക്കറിയാം. 'ആദം മൂലം സകലമനുഷ്യരും മരിക്കുന്നു'വെന്നു വി. പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.[59] അതിനാൽ ആദത്തിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തത്തിനനുചിതമായ പദങ്ങഠം അവനോടുകൂടെ മരിച്ച സകലർക്കും ചേരുന്നവയാണ്. പാപമോചനം ലഭിച്ചശേഷം കൃപയിൽ കർത്താവിനാൽ നാം രക്ഷിക്കപ്പെടട്ടെ.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതു് ഈ പ്രാർത്ഥനാഭാഗത്തിൻെറ പൊതുവേയുള്ള അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചശേഷം കൂടുതൽ അടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ഈ ഭാഗത്തിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ പൊതുസ്വഭാവം പരിഗണിക്കണമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. മറിച്ച്, കരുണ അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ളവനാണെന്നു ഒരുവൻെറ ജീവിതം അവൻെറ മനസ്സാക്ഷിയോടു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകും. നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു അനേകം തലങ്ങളിലായാണ്. ഭാഗികമായി ആത്മാവിൻെറയും ബുദ്ധിയുടെയും മണ്ഡലത്തിലും ഭാഗികമായി ഇന്ദ്രിയത്തിൻെറ മണ്ഡലത്തിലും. ആകയാൽ ഒരു പാപവികാരത്തിലെങ്കിലും വീഴാതെയിരിക്കുക പ്രയാസ

www.malankaralibrary.com

മാണ്. അങ്ങനെ ജീവിക്കുക അസാധ്യമെന്നുതന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയാണു മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെ പ്രചോദനവും സ്വതന്ത്രമായ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ വ്യാപാരവും ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായാണ് കരുതപ്പെടുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇവയിൽ തിന്മയുടെ കറ അൽപ്പംപോലും പുരളാതെ ശ്രേഷ്ഠസ്വഭാവത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവനായി ആരുണ്ടു്? ആരുടെ കണ്ണാണ് പാപമില്ലാതെയുള്ളതു്? ആരുടെ കേൾവിയാണു ശാസന അർഹിക്കാത്തതു്? അമിതഭോജനത്തിന്റെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കാത്തവനും സ്പർശനം മുഖേനയുള്ള പാപത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധനായവനും ആയി ആരുണ്ടു്? വേദപുസ്തകവാചകത്തിന്റെ ഈ പ്രതീകാത്മകമായ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാത്തവനായി ആരുണ്ടു്?' 'മരണം കിളിവാതിലുകളിൽക്കൂടി കയറിയിരിക്കുന്നു.'[60] കിളിവാതിലുകൾ എന്നു വേദപുസ്തകം വിളിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയാണ്. അവ മുഖേന ആത്മാവു് പുറത്തുനിന്നു ഇഷ്ടമുള്ളവ കയ്യടക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഈ കിളിവാതിലുകൾ മരണത്തിന്റെ പ്രവേശനകവാടങ്ങളാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള പല മരണങ്ങൾക്കും കാരണം കണ്ണാണ്. കോപിഷ്ഠനായ ഒരുവനെ അതു കാണുന്നു. ആ വികാരംതന്നെ അതിനും ഉണ്ടാകുന്നു. അർഹിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ സമൃദ്ധി ആസ്വദിക്കുന്നവനെ അതു കാണുന്നു. അസൂയകൊണ്ടു അതു കത്തിജ്വലിക്കും, ഔദ്ധത്യമുള്ളവനെ കാണുമ്പോൾ അതിനു വെറുപ്പുണ്ടാകുന്നു. സുന്ദരനിറമോ രൂപമോ ഉള്ള വസ്തുവിനെ കാണുമ്പോൾ അതു കരസ്ഥമാക്കാൻ കണ്ണു് ആഗ്രഹിക്കയായി. ഇതുപോലെ കാതും മരണത്തിനു കിളിവാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. കേൾവിവഴി അനേകം വികാരങ്ങളെ അതു ആത്മാവിലേക്കു കടത്തിവിടുന്നു; ഭയം, ദുഃഖം, കോപം, സന്തോഷം ആഗ്രഹം മുതലായവ. രുചിയുടെ സന്തോഷം പല തിന്മകളുടെയും മാതാവാണെന്നു പറയാം. ശാരീരിക ജീവിതത്തിലെ പല തിന്മകളുടെയും വേരു രുചിയെ ചുററിപ്പററിയാ

www.malankaralibrary.com

ണെന്ന ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്? സുഖലോലുപതാ, മദ്യപാനം, കൊതി, അമിതഭോജനം, മതിവരുവോളം ഭക്ഷിച്ചു മദിച്ചു സുബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ലജ്ജാകരമായ വികാരങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിൽ വീഴുക, ഇവയെല്ലാം ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്പർശനേന്ദ്രിയം വഴിയും ധാരാളം പാപങ്ങളുണ്ടാകും. സുഖമന്വേഷിക്കുന്നവർ ശരീരത്തിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന വിക്രിയകൾ വിവരിച്ചാൽ നീണ്ടുപോകും. ഗൗരവാവഹമായ നമ്മുടെ ഈ ചർച്ചയിൽ സ്പർശനം വഴിയുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതു ഭംഗിയാണെന്നും തോന്നുന്നില്ല.

ആത്മാവിൻെറ എല്ലാ പാപങ്ങളും എണ്ണിപ്പറയാൻ ആർക്കുകഴിയും? 'ഉള്ളിൽനിന്ന്—മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് —ദുർവിചാരങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നു.'[61] എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നമ്മെ മലിനമാക്കുന്ന വിചാരങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികതന്നെ അവിടുന്നു നൽകുന്നു. അതിനാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയും, ആത്മാവിൻെറ ആന്തരികചലനങ്ങൾ മുഖേനയും പാപത്തിൻെറ വലകൾ നമ്മുടെ ചുററും വീശിയിരിക്കുമ്പോൾ, വിജ്ഞാനം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തൻെറ ഹൃദയം ശുദ്ധമാണെന്നു ആർക്കു വീമ്പിളക്കാം?[62] ഇയോബും ഇതുതന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നു. 'അശുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ ആരുണ്ട്?[63] ആത്മാവിൻെറ നിർമ്മലതയുടെ മേലുള്ള അശുദ്ധി ജഡമോഹമാണ്. ആത്മാവും ശരീരവും മുഖേന, ചിന്തകളും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുംവഴി, മനസ്സിൻെറ പ്രവൃത്തികളും ശാരീരിക പ്രവൃത്തികളും മുഖേന, എന്നിങ്ങനെ അനേകവിധത്തിൽ അതു മനുഷ്യജീവിതവുമായി കലർന്നു കിടക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ആരുടെ ആത്മാവാണ് ഈ കറയേശാതെ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളത്? എങ്ങനെയാണ് ഒരുവൻ പൊങ്ങച്ചം സ്പർശിക്കാതെയും അഹന്തയുടെ ചവിട്ടു വാങ്ങാതെയുമിരുന്നിട്ടുള്ളത്? ആരാണ് പാപകരങ്ങ

www.malankaralibrary.com

ളാൽ ഒരിക്കലും ചലിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു്? ആരുടെ പാദങ്ങളാണു് ഒരിക്കലും തിന്മയിലേക്കോടാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു്? ഓടികറങ്ങുന്ന കണ്ണുകളാൽ മലിനമാക്കപ്പെടാത്തവനും അച്ചടക്കമില്ലാത്ത കാതുകളാൽ അശുദ്ധനാകാത്തവനുമുണ്ടോ? രുചിയാസ്വാദനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലാത്തവനും, വ്യർത്ഥവികാരങ്ങളാൽ ചഞ്ചലിതമാകാത്ത ഹൃദയമുള്ളവനും ആരാണു്?

ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ സംസ്കാരവിഹീനരുടെ ഇടയിൽ ഏറുമെന്നും, സംസ്കാരമുള്ളവരിൽ കുറയുമെന്നും ഉള്ളതു് ശരിയാണു്. എന്നാൽ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ പങ്കാളികളായ നമുക്കെല്ലാം ഈവിധ തിന്മകളിൽ പങ്കുണ്ടു്. അതിനാൽ ദൈവത്തെ നാം സമീപിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമെന്നു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. കരുണ യാചിക്കുക നല്ലതാണെന്നു് നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ വാക്കുകൾ ഫലപ്രദമല്ല. അവ ദൈവം കേൾക്കുകയുമില്ല. മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുക, ദൈവത്തിനു് യോഗ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കണം. അങ്ങനെ വിചാരിക്കാത്തപക്ഷം സമുചിതമല്ലാത്തവയുംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ സമീപിക്കാൻ അവിടുന്നു് ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ തൻെറ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ മുഖേന ആ വിചാരത്തിനു് അവൻ സ്ഥിരീകരണം നൽകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നീതിമാനായ ന്യായാധിപൻെറ പക്കൽനിന്നു് 'വൈദ്യാ', നീ തന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക' എന്ന വാക്കുകൾ അവൻ കേൾക്കാൻ ഇടയാകും.[64] മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കാൻ നീ എന്നോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നീ ആകട്ടെ നിൻെറ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നുമില്ല. നിനക്കെതിരായി ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് മായിച്ചുകളയണമെന്നു നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതേസമയം നിൻെറ കടക്കാർ നൽകിയ രേഖകൾ നീ സൂക്ഷിക്കുന്നു. നിൻെറ കടങ്ങൾ ഞാൻ റദ്ദാക്കണമെന്നു് നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നു, നിനക്കു ലഭിക്കാനുള്ള കടങ്ങളാകട്ടെ പലിശ കൂട്ടി നീ വർദ്ധിപ്പി

www.malankaralibrary.com

കുന്നു. നീ ദേവാലയത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ കടക്കാരൻ കാരാഗൃഹത്തിലാണ്. തന്റെ കടത്തെപ്രതി അവൻ കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നീയാകട്ടെ നിന്റെ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കാൻ വയ്യാ. കാരണം, കഷ്ടപ്പെട്ടു വിലപിക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദം അതിനെ മുക്കിക്കളയുന്നു. ഭൗതികകടം നീ ഇളവുചെയ്താൽ നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ കെട്ടുകൾ അഴിക്കപ്പെടും. നീ ക്ഷമിച്ചാൽ നിനക്കും ക്ഷമ ലഭിക്കും. നീ തന്നെ നിന്റെ ന്യായാധിപൻ, നിയമദാതാവ് ആയിരിക്കണം. നിന്നോടു കടമുള്ളവരോടു നീ കാണിക്കുന്ന മനോഭാവമനുസരിച്ചു സ്വർഗത്തിന്റെ ന്യായവിധി നീ തന്നെ നിന്റെമേൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഈ പ്രബോധനം തന്നെയാണു നമ്മുടെ കർത്താവു ഒരുപമയിൽക്കൂടി നൽകുന്നതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ആ കഥയിൽ ഒരു രാജാവു ഭയങ്കരമായ രീതിയിൽ കണക്കു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു കണക്കു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ അവരെ വിസ്തരിക്കുന്നു. ഒരു കടക്കാരൻ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. കടം വീട്ടുന്നതിനുപകരം അയാൾ താണുവീണു കരുണ യാചിക്കുന്നു. അയാൾക്കു കടം ഇളച്ചുകിട്ടി. ആ കടക്കാരനാകട്ടെ, ഒരു കൂട്ടുഭൃത്യനോടു തനിക്കു ലഭിക്കാനുള്ള ചെറിയൊരു കടം നിമിത്തം ക്രൂരമായി പെരുമാറി. ഇതു രാജാവിനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു. അയാളെ രാജഭവനത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയി കടം മുഴുവനും വീട്ടുന്നതുവരെ ദണ്ഡനം ഏൽപ്പിക്കാൻ രാജാവു കൽപ്പിച്ചു. ഏതാനും നാണയത്തുട്ടുകൾ അനേകായിരം താലന്തുകളോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ നിസ്സാരമാണ്. അതായതു നമുക്കു ലഭിക്കാനുള്ള കടങ്ങൾ ദൈവത്തിനെതിരായി നാം ചെയ്ത പാപങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എത്രയോ തുച്ഛം!

ഒരാളുടെ ഔദ്ധത്യപൂർവമായ പെരുമാററം, ഒരു ഭൃത്യന്റെ ദുഷ്ടത, നിങ്ങളുടെ ജീവനെതിരെയുള്ള

www.malankaralibrary.com

ഗൂഢാലോചന—ഇവയൊക്കെ തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കും. ഹൃദയത്തിൻെറ കോപാവേശത്തിൽ ഇവയ്ക്കു പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചവരെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള എല്ലാ മാർഗങ്ങളും നിങ്ങൾ ആരായുന്നു. ഭൃത്യനോടുള്ള കോപംമൂലം നിങ്ങൾ കത്തിജ്വലിക്കുമ്പോൾ, പ്രകൃതിയല്ല, അധികാരമാണ് മനുഷ്യവർഗത്തെ ഭൃത്യന്മാരും, യജമാനന്മാരും എന്ന നിലയിൽ വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ള തെന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു. സ്വബുദ്ധിയില്ലാത്ത സൃഷ്ടികൾ മാത്രം മനുഷ്യന് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നാണ് പ്രപഞ്ചകർത്താവ് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:[66] 'അങ്ങ് സകലത്തേയും അവൻെറ കാൽക്കീഴിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആടുകളെയും, കാളകളെയും എല്ലാം, കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളെയൊക്കെയും, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെയുംതന്നെ.' അവൻ അവയെ ദാസന്മാർ എന്നു വിളിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻെറ വാക്കുകളിൽ, 'മൃഗങ്ങൾക്ക് അപ്പയുടെ ഭക്ഷണവും മനുഷ്യൻെറയാവശ്യത്തിന് സസ്യങ്ങളും അവിടുന്നു നല്കുന്നു'[67] പക്ഷേ, മനുഷ്യനെ അവിടുന്ന് സ്വതന്ത്രമായ ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പാരമ്പര്യവും നിയമവുംവഴി നിനക്കു വിധേയമായിരിക്കുന്നവൻ പ്രകൃതിയിൽ നിനക്കു തുല്യനാണ്. നീയല്ല അവനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. നീ മുഖാന്തരമല്ല അവൻ ജീവിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിൻെറയും ആത്മാവിൻെറയും സവിശേഷതകൾ നീ മുഖാന്തരമല്ല, അവൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ, അപ്പൻ മടിയനോ നിൻെറ പക്കൽനിന്നു ഒരിക്കൽ ഓടിപ്പോയവനോ, നിൻെറ മുഖത്തുനോക്കി നിന്നെ നിന്ദിച്ചവൻതന്നെയോ ആണെങ്കിലും നീ എന്തിന് അവൻെറനേരേ കോപംകൊണ്ടു കത്തിജ്വലിക്കുന്നു? അതിനുപകരം നീ നിന്നിലേക്കുതന്നെ നോക്കണം. നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും നീ ജനിക്കാൻ കാരണമാക്കുകയും ഈ ലോകത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാക്കുകയും ചെയ്ത

www.malankaralibrary.com

കർത്താവിനോട്ട് നീ എപ്രകാരമാണ് പെരുമാറിയിട്ടുള്ളതെന്നു നോക്കണം.

അവിടുന്നു നിനക്കുവേണ്ടി സൂര്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. മൂലവസ്തുക്കൾവഴി, ഭൂമി, അഗ്നി, വായു, ജലം എന്നിവയാൽ ജീവിതത്തിനു ആവശ്യമുള്ളവ അവിടുന്നു നിനക്കു നല്കി. ചിന്താശക്തിയും കാഴ്ചയും നന്മതിന്മ വേർതിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള അറിവുംകൊണ്ടു അവിടുന്നു നിന്നെ സമ്പന്നനാക്കി. ഇങ്ങനെയുള്ള കർത്താവിൻെറ മുന്നിൽ നീ എത്രമാത്രം അനുസരണമുള്ളവനും, കററമില്ലാത്തവനുമാണ്? അവിടുത്തെ സർവാധികാരത്തെ നീ ധിക്കരിച്ചിട്ടില്ലേ? നീ തിന്മയിലേക്കോടുകയും അതിനുവേണ്ടി അവിടുത്തെ സർവാധികാരത്തെ കൈമാറുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ? ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും നിന്നെ ഏല്പിച്ച കർത്താവിൻെറ ഭവനം വിട്ടു നീ ഓടിപ്പോയിട്ടില്ലേ? സകലതും കാണുകയും, കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സർവവ്യാപിയായ ദൈവത്തിനെതിരായി നിൻെറ മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നീ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലേ? നീ ഇങ്ങനെയുള്ളവനായിരിക്കെ അനേകവിധത്തിൽ തെററുകാരനായിരിക്കെ, നിൻെറ സഹോദരൻ നിനക്കെതിരെ ചെയ്യുന്ന ചില തെററുകൾ അവഗണിക്കുക അവനു് നൽകുന്ന വലിയ ഗുണമായി നീ കരുതുന്നുവോ? അതിനാൽ, കരുണയുടെയും, ക്ഷമയുടെയും അപേക്ഷ ദൈവത്തിനു് സമർപ്പിക്കാൻ നാം തുനിയുമ്പോൾ 'ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു് ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ' എന്ന വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ വിശുദ്ധമായ ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണം.

ഈ വാക്കുകൾ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമെന്തു്? അതു നാം പരിഗണിക്കാതെ വിട്ടുകളയരുതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. എന്തിനാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്നു നാം അറിയണം. അധരങ്ങളിൽ നിന്നല്ല ആത്മാവിൽനിന്നപേക്ഷ പുറപ്പെടണം. 'പരീക്ഷയിലേക്കു ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ, പിന്നയോ തിന്മ

www.malankaralibrary.com

യിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ.' എൻെറ സഹോദരന്മാരേ, ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമെന്തു്? തിന്മ പ്രവൃത്തികളുടെ തരഭേദമനുസരിച്ചു നമ്മുടെ കർത്താവു് ദുഷ്ടനെ പല പേരുകൾ വിളിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു: പിശാചു്, ബേൽസബൂബ്, മാമോൻ, ഈ ലോകത്തിൻെറ പ്രഭു, മനുഷ്യരെ കൊല്ലുന്നവൻ, ദുഷ്ടൻ, നുണകളുടെ പിതാവു് എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം അവനു് അവിടുന്നു പേർ നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പക്ഷേ, ഇവിടെയും 'പരീക്ഷ' എന്ന പദം അവൻെറ പേരായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. 'പരീക്ഷയിലേക്കു ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം തിന്മയിൽനിന്നു നാം രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നു് അവിടുന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. രണ്ടും ഒരുകാര്യം തന്നെ ആണെന്നുള്ള വിധത്തിലുമാണു് അതു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. പരീക്ഷയിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ തിന്മയിൽനിന്നു മാററപ്പെട്ടവനാണു്. പരീക്ഷയിൽ വീണുപോയവനാകട്ടെ, തിന്മയുമായി ചേർന്നിരിക്കുന്നവനുമാണു്. അപ്പോൾ പരീക്ഷയും തിന്മയായവനും ഒന്നുതന്നെയാണു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ പ്രാർത്ഥനയിലെ ഉപദേശം നമ്മെ എന്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു? ഈ ലോകത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകല കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും നാം അകന്നുനിൽക്കണമെന്നു തന്നെ. ഒരിടത്തു് കർത്താവു് ശിഷ്യരോടു് പറയുന്നു: 'ലോകം മുഴുവൻ ദുഷ്ടതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു'[68]. അതിനാൽ ദുഷ്ടതയിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്തന്നെ ലോകത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തണം. ലൗകിക കാര്യങ്ങളിലുള്ള വ്യഗ്രതയാണു് പരീക്ഷയ്ക്കു പ്രധാന കാരണം. തിന്മയുടെ ചൂണ്ടലിൽ ഇരയിട്ടു് അത്യാഗ്രഹികളായ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ ലൗകികകാര്യങ്ങൾ നീട്ടപ്പെടുന്നു. ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽനിന്നകന്നിരുന്നാൽ ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കാനുള്ള അവസരം പരീക്ഷയ്ക്കു ലഭിക്കുകയില്ല.

www.malankaralibrary.com

ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മുഖേന ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കാം. വലിയ തിരമാലകൾ നിമിത്തം സമുദ്രം പലപ്പോഴും അപകടകരമാണ്. പക്ഷേ, സമുദ്രത്തിൽ നിന്നകന്ന ജീവിക്കുന്നവർക്ക് അതു് അപകടകരമല്ല. തീ നാശഹേതുകമാണ്. പക്ഷേ, കത്തിജ്വലിക്കാവുന്ന വസ്തു അടുത്തുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം. യുദ്ധം അപകടങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്, അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർക്ക് മാത്രം. യുദ്ധത്തിന്റെ ഭീകരമായ ദുരിതങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അതിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെയും തീയെ ഭയപ്പെടുന്നവൻ അതിൽ വീണുപോകാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെയും, കടലിനെ ഭയപ്പെടുന്നവൻ കടൽയാത്രയ്ക്കു കടപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെയും ദുഷ്ടന്റെ ആക്രമണത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവൻ അതിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണം. ലോകം ദുഷ്ടതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നെന്ന് വി. വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടു. ലൗകിക കാര്യങ്ങളിലുള്ള വ്യഗ്രതയിൽനിന്നാണ് പരീക്ഷയ്ക്കുകളൊരുക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകുന്നതെന്നു നാം കണ്ടു. അതിനാൽ, തിന്മയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നു ഒരാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പരീക്ഷയിൽനിന്നു വളരെ അകലെ ആയിരിക്കണമെന്നാണ് അയാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്. തന്റെ അത്യാഗ്രഹത്തിൽ ഇരയെ വിഴുങ്ങാതെ യാതൊരുവനും ചൂണ്ടയുടെ കൊളുത്തു വിഴുങ്ങുന്നില്ല. നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം: ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിലേക്ക്, അതായതു്, ലോകത്തിന്റെ തിന്മകളിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ, പിന്നെയോ ഈ ലോകത്തിൽ ആധിപത്യമുള്ള, തിന്മയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ നാം രക്ഷിക്കപ്പെടും. പിതാവിനോടും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുംകൂടെ ശക്തിയും മഹത്ത്വവും എന്നും എന്നേക്കും അവിടുത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു. ആമേൻ.

www.malankaralibrary.com

കുറിപ്പുകൾ

1. എഫേ. 6:18.
2. കൊളോ. 3:5; എഫേ. 5:5.
3. കൊളോ. 3:5
4. ലൂക്കാ. 18:1
5. വധൂവരന്മാർ വിവാഹവേദിയിൽ കിരീടമണിയുന്ന രീതി ആദ്യകാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വീകാര്യമായി കരുതിയില്ല. (തെർത്തുല്യൻ, കിരീടം 13) വി. ഗ്രിഗറിയുടെ കാലത്ത് ഇതു പൊതുവേ സ്വീകാര്യമായി. ദുരാശകളിലുള്ള വിജയത്തെ ഈ കിരീടം സൂചിപ്പിച്ചു (യോഹ. ക്രിസോസ്റ്റം തിമോ. പ്രസംഗം 9:2). മലങ്കര സഭയുടെ വിവാഹക്രമത്തിലെ രണ്ടാം ശുശ്രൂഷ 'കിരീട ധാരണം' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. വധൂവരന്മാരെ കിരീടമണിയിക്കുന്ന ഈ ശുശ്രൂഷ ഇപ്പോൾ പ്രചാരലുപ്തമായി വരുന്നു. ഗ്രീക്കുസഭയിൽ ഇതു സാർവത്രികമാണ്.
6. യോനാ 2; 2രാജാ. 20:2ff; ദാനി. 3:24ff; പുറ. 17:11ff; 2 രാജാ. 14:14–35
7. ശ്ലീഹ. 17:28
8. 'എയ്ക്കോൺ—ഉത്പത്തി 1:26 അനുസരിച്ച് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച 'ദൈവിക ഛായ'യെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യൻ ദൈവിക ഛായയാകുന്നത്? മനുഷ്യന്റെ ബൗദ്ധിക ഭാഗമായ ആത്മാവിലാണത്. (അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ക്ലമന്റ്, Part 10.98.3 ഒറിജൻ, ചേൽസൂസിനെതിരെ 6:63) ഇരനേയൂസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അതു മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമനസ്സിലാണ് (പാഷ 4.4.3). ആവശ്യത്തിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമായിട്ടാണ് ഗ്രിഗറി ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യപദ്ധതിയിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ലൈംഗിക വ്യത്യാസത്തിനു മുമ്പാണ് ഈ ഛായ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. (The hominis opificio 16). ചിലരുടെ ചിന്തയിൽ പാപം മൂലം ഈ ഛായ നഷ്ടമായി (ടാസ്യൻ, or 7.3 ഗ്രിഗറി നീസാ, കന്യാത്വത്തെപ്പറ്റി 12). മറ്റു ചിലരെങ്കിലും ഇതു നഷ്ടമായില്ല എന്നും ചിലർ കരുതി (എപ്പിഫാനിയൂസ്, പഷാ 70. 20); സുകൃതാഭ്യാസം കൊണ്ട് ഇതു വീണ്ടെടുക്കാമെന്ന് ക്ലമെന്റും ഒറിജനും

www.malankaralibrary.com

വിശ്വസിച്ചു. 'ദൈവീക ഛായ'യെയും, ദൈവിക സാദൃശ്യത്തെയും ഇരനേയൂസ് രണ്ടായാണ് കാണുന്നത്. സ്വഭാവത്തിലെ അഭൗമികാത്മാവിനുടമയായ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ഛായയയാണ്. അതിസ്വാഭാവികതലത്തിൽ ദൈവവുമായി സാമ്യം ലഭിച്ച അവൻ അവിടുത്തേയ്ക്ക് സദൃശ്യവുമാണ്.

9. റോമാ. 3:11
10. മത്താ. 6:7
11. നമ്പർ 3 കാണുക
12. സങ്കീ. 92;9;68:2; യെറെമി. 10:25
13. ഹോശം. 9:14
14. സങ്കീ. 104:35
15. ഉത്പ. 1:27
16. എഫേ. 6:12
17. സങ്കീ. 35:4
18. വിജ്ഞാ. 1:13
19. പുറ. 19
20. 'മിസ്റ്റഗോഗിയാ' (Mystagogia) എന്ന പദം പേയ്ഗൻ രീതിയിൽനിന്നെടുത്തതാണ്. ക്രൈസ്തവരുടെ രഹസ്യമായ മാമോദീസായെപ്പററി പറയാൻ ഇതുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (ബേസിൽ, ഗ്രിഗറിനീസ, ക്രിസോസ്റ്ററം). ക്രൈസ്തവ രഹസ്യങ്ങളെപ്പററിയുള്ള പഠനത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനും ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സീനായ്മലയിൽ വച്ചു മോശയ്ക്കു, യാഹ്വേയെ ധ്യാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ മോശയ്ക്കു ഇതുപോലൊരു പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. മോശ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നല്ലോ. യറുശലേമിലെ സിറിൽ 'മിസ്റ്റഗോജിക്കൽ വേദപാഠ' ത്തിൽ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ഉയിർപ്പിനുശേഷമുള്ള എട്ടു ദിവസം തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാമോദീസ, മൂറോൻ അഭിഷേകം, കുർബാന എന്നിവയെപ്പററി പഠിക്കുന്നു. വി. ആംബ്രിസീസിന്റെ De mysteris എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇതുതന്നെ.

21. 'എവുക്കോമായ്', 'എവുക്കേ' എന്നീ പദങ്ങളുടെ മൂലാർത്ഥം പ്രതിജ്ഞ (Vow) എന്നാകുന്നു. 'പ്രൊസെവുക്കമൊയ്', 'പ്രൊസെവുക്കെ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'പ്രാത്ഥിക്കുക', 'പ്രാത്ഥന' എന്നർത്ഥം. പ്രതിജ്ഞയും പ്രാത്ഥനയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പല പിതാക്കന്മാരും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുന്നുണ്ട് (ഒറിജൻ, പ്രാത്ഥനയെപ്പററി)

www.malankaralibrary.com

4:1ff., മാക്സിമൂസ്, Quest.ad. thalass 51 എങ്കിലും യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ ഒരേ വാചകത്തിൽ തന്നെ ഈ പദങ്ങൾ പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

22. 'പാറേസി'യാ എന്ന ഗ്രീക്ക പദം ആത്മധൈര്യം' 'വിശുദ്ധ തൻേറടം' എന്നൊക്കെ പരിഭാഷപ്പെടുത്താം. ക്ലാസിക്കൽ ഗ്രീക്കിൽ ആതൻസുകാർക്കും സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്ന സംസാരസ്വാതന്ത്ര്യവും രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യവും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാർ 'ധൈര്യസമേതം' (ശ്ലീഹ 28;31) സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈശോമിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസം ക്രൈസ്തവർക്ക് 'ആത്മധൈര്യം' നൽകുന്നു (എബ്രാ. 3:6;10:35). കർത്താവിൻെറ ദ്വിതീയാഗമനത്തിലും (2യോഹ 2: 28), പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും ഈ ആത്മധൈര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം (1യോഹ 5:14). പിതാക്കന്മാരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പാപത്തിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും വിശുദ്ധിയും ഇതു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വീഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ആദി മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഇതുണ്ടായിരുന്നു (മെത്തോദിയൂസ്, De ressur 2.25, ഗ്രിഗറി നീസാ, Devirg 12). രക്തസാക്ഷികളുടെ ഒരു പ്രത്യേക ഗുണമായിരുന്നു ഇത്. മലങ്കര പട്ടദാന ശുശ്രൂഷയിൽ പട്ടം കൊടുക്കുന്നയാളും സ്വീകരിക്കുന്നയാളും ആത്മധൈര്യത്തോടെ കർത്താവിൻെറ രണ്ടാമാഗമനത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്.

23. സങ്കീ. 66: 13 തുടർച്ച
24. സങ്കീ. 76:11
25. ലൂക്കാ. 11:2; മത്താ. 6:9
26. സങ്കീ. 55:6
27. 2കോറി. 6:14
28. മത്താ. 7:18
29. സങ്കീ. 4:2
30. യോഹ. 8:44
31. എഫേ. 2:3
32. യോഹ. 17:12
33. യൂദാ 16:12ൽ സൂചിതം
34. 1തെസ്സ. 5:5; എഫേ. 5:8
35. റോമ. 1:4
36. 2കൊറി. 6:14
37. ലൂക്കാ. 15:21

www.malankaralibrary.com

38. 'ദൈവമായ കർത്താവ് ആദാമിനും ഹാവ്വയ്ക്കും തുകൽ വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടാക്കി അവരെ ധരിപ്പിച്ചു' (ഉത്പ 3:21) എന്ന വേദപുസ്തക വാചകം ഇവിടെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള മനുഷ്യശരീരമാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന ഒറിജൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ ശരീരമില്ലാതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന ധ്വനി ഉണ്ടായതുമൂലം പൊതുവേ സ്വീകാര്യമായില്ല. ഇതു് മനുഷ്യന്റെ മർത്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നെന്നു് മെത്തോദിയൂസും നീലൂസും മററും കരുതുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രിഗറിയുടെ നോട്ടത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ അധമപ്രകൃതിയാണു് ഇവിടെ സൂചിതമായിരിക്കുന്നതു്.

39. സഭാ. 5:2
40. സങ്കീ. 73:28
41. മത്താ. 5:48
42. യോഹ. 1:12
43. മത്താ. 6:21
44. റോമ. 2:11

പ്രഭാഷണം 3–5

1. എസ്രാ 10:1
2. പുറ. 28:4,38; ലേവ്യ 8:7–12
3. അഹറോൺ; ദേവാലയത്തിലെ ഈ അതിവിശുദ്ധഭാഗത്തു് പ്രധാന പുരോഹിതനു മാത്രമേ പ്രവേശനമുള്ളു. ഈതിക ജീവൻ പുലരുന്ന ആത്മാവിന്റെ പ്രതീകമണിതു്.
4. ആത്മാവിന്റെ ഏററം ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗത്തെ 'ഹെഗമോണിക്കോസ്' എന്നു സ്റ്റോയിക്ക ചിന്തകർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടുള്ളതുപോലെ പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും ബുദ്ധി അഥവാ മനസ്സിനോടു് ഇതിനെ തുല്യതപ്പെടുത്തുന്നു(തെർത്തുല്യൻ, ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു) 15; ക്ലമൻറ് അല. സ്ത്രോമാത്താ 2.11.51.6., ഒറിജൻ യോഹ. ഭാഷ്യം 18). എയ്ക്കോണുമായുള്ള ഇതിന്റെ ബന്ധം മൂലം ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ ഇതിനു പ്രത്യേകിച്ചൊരു സ്ഥാനമുണ്ടു്. ഒറിജൻ തുടങ്ങി പലരും ആധ്യാത്മിക ജീവന്റെ ആസ്ഥാനമായി ഇതിനെ കാണുന്നു. ഇതിന്മേലാണത്രെ പ്രവാചക ദർശനവും മററും വന്നു പതിക്കുന്നതു്

www.malankaralibrary.com

5. 'മിസ്റ്റിക്കോസ്' എന്ന പദത്തിനു് അനേകം അർത്ഥങ്ങളുണ്ടു്. 'മൂവോ' എന്ന ക്രിയാധാതുവിനു് കണ്ണടയ്ക്കുക എന്നാണർത്ഥം. ഗൂഢവും രഹസ്യവും അതിനാൽ അപ്രാപ്യവുമായതിനെ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധമായതിനെ കുറിക്കാൻ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാം. യഹൂദരുടെ 'യാഹ്‌വേ' എന്ന ദൈവനാമം ഇതുപോലെയാണു്. മഹത്തായ ക്രൈസ്തവ തത്വങ്ങൾ, പരിശുദ്ധത്രിത്വം എല്ലാം രഹസ്യങ്ങളാണു്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രൂപകാർത്ഥ (allegorical) ഭാഷ്യത്തിനും ഇതുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിൽക്കാല പിതാക്കന്മാർ സഭയുടെ കൗദാശിക–ആരാധനാജീവിതത്തെപ്പററി പറയാൻ ഇതുപയോഗിച്ചു.

6. എഫേ. 6:17
7. റോമാ. 12:1
8. നമ്പർ 3 കാണുക
9. സങ്കീ. 69:18; 56:9; 60:12; 197:13.
10. ഏശാ. 40:12
11. റോമാ. 2:24; ഏശാ. 52:5; എസെ. 36:20

12. 'മിസ്റ്റേരിയോൻ'. പെയ്ഗൻ മിസ്റ്ററി മതങ്ങളിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച ഈ പദം ഇവയിലുള്ള അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രൈസ്തവതത്വങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും കുറിക്കാൻ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. 'മിസ്റ്റിക്കോസ്' പോലെതന്നെ ഈ പദവും ക്രൈസ്തവ കൂദാശകളെപ്പററി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു തുല്യമായി ലത്തീനിലെ Sacramentum എന്ന പദം കരുതപ്പെടുന്നു.

13. മത്താ. 5:16
14. സങ്കീ. 68:2

15. 'അപ്പതെയയാ' എന്ന പദത്തിനു് നിസ്സംഗത, വികാരരാഹിത്യം എന്നൊക്കെ അർത്ഥകല്പന ചെയ്യാം. സ്റ്റോയ്ക്ക് ദർശനത്തിൽനിന്നുള്ള ഈ പദം ദൈവത്തിനും വിശുദ്ധർക്കും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഇതു വലിയ പൂർണതയുടെ അടയാളമാകുന്നു. വേദസാക്ഷിയായ ജസ്റ്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മുഖമുദ്രയാണു് (2 അപ്പോളജി 1.2). ഇതു് ധ്യാനജീവിതത്തിനു് അനിവാര്യമാണു്. വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ ക്ലീമക്കൂസിന്റെ 'ഗോവണി'യുടെ ഇരുപത്തിയൊമ്പതാം പടിയാണിതു്.

16. ലൂക്കാ. 11:2 ന്റെ രണ്ടു ഗ്രീക്ക കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ

 www.malankaralibrary.com

ഈ വായന കാണാം. മാർസിയന്റെ പാഠത്തിലും ഇതു പോലാണ്. തെർത്തുല്യൻ, മാർസിയനെതിരെ, 4;26.

17. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിച്ച മാസിദോനിയർക്ക് (Penumatomachi) എതിരായിട്ടാണ് ഈ ഭാഗം.

18. ദൈവത്തിനെതിരായി പൊരുതുന്നവർ, (തെയോമക്കോയ്) ശ്ലീഹ 5:39, മസദോനിയർ തന്നെ.

19. 'ബസിലെയ്യാ': രാജ്യം, രാജത്വം, രാജഭരണം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അധീശത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

20. എബ്രാ 1:3

21. അറിയൂസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും അബദ്ധപഠിപ്പിക്കലിനെതിരായി ദൈവത്തിലെ മൂന്നാളത്വവും ഏകസ്വഭാവവും പിതാക്കന്മാർ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. തെറ്റായ സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായി ഗ്രിഗറി തന്നെ 'എവുണോമിയൂസിനെതിരെ' എന്നൊരു പുസ്തകം രചിച്ചു.

22. ഈ വാചകം മുതൽ ഖണ്ഡികാവസാനം വരെയുള്ള ഭാഗം പല കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിലും കാണുന്നില്ല. ഇതിലെ ശൈലിയും ആശയങ്ങളും ഗ്രിഗറിയുടേതാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതായി പലരും കരുതുന്നു.

23. 'ഹിപ്പോസ്റ്റസിസ്': 'അടിസ്ഥാന ഘടകം' എന്നിതിനർത്ഥം പറയാം. ഈ ദാർശനിക പദത്തെ അറിസ്റ്റോട്ടിൽ തന്നെയും കൃത്യമായി നിർവചിച്ചിട്ടില്ല. ആത്മനിഷ്ഠമായ ഭാവനയിൽ നിന്നുള്ളതിൽ നിന്നു വ്യതിരിക്തമായ വസ്തുനിഷ്ഠമായതു് എന്ന അർത്ഥം ഇതിനദ്ദേഹം കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. നെയോപ്ലറ്റോണിസ്റ്റുകാ, പ്രത്യേകിച്ചു പ്ലോത്തീനൂസ് (205–70) സാംഖികമായി മറ്റുള്ളവയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായവയെ (Individual beings different from each other) കാണിക്കാൻ ഇതുപയോഗിച്ചു (Enneades 5). നാലും അഞ്ചും നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ത്രിത്വ-ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയ സംവാദങ്ങളിൽ ഇതിനു വലിയ പ്രാമുഖ്യമുണ്ടായി. സാംഖികമായിമാത്രം മൂന്നു ഹിപ്പോസ്റ്റസുകാ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ ആരും അപാകത കണ്ടില്ല. (ബേസിൽ, ഗ്രിഗറി നസ്യാൻസൻ, അത്തനാസിയോസ്, ഗ്രിഗറി നീസാ, എപ്പിഫാനിയൂസ്, ക്രിസോസ്റ്റോം, അലക്സാണ്ഡ്രിയായിലെ സിറിൽ).

www.malankaralibrary.com

യേശുമിശിഹായിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ രണ്ടു് യാഥാർത്ഥ്യ. ങ്ങളുണ്ടു് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നെസ്തോറിയസ് ഇതു പ്ര യോഗിച്ചു. കൽക്കദോനിയാ സൂനഹദോസ് ഈശോ യിൽ രണ്ടു് സ്വഭാവങ്ങളും (ഫ്യൂസെയ്സ്) ഒരു വ്യക്തി ത്വവും (ഹിപ്പോസ്റ്റസിസ്) ഉണ്ടെന്നു പഠിപ്പിച്ചു.

24. Properties, peculiarities, particularities
25. യോഹ. 16:28
26. യോഹ. 15:26
27. യോഹ. 1:14, 18; 3:16, 18; എബ്രാ. 11:17, 1യോഹ. 4:9
28. റോമ. 8:9
29. 2കോറി. 3:17
30. സങ്കീ. 80:2
31. മർക്കോ. 2:7
32. നമ്മുടെ ശരീരം അഗ്നി, ജലം, വായു, മണ്ണു് എന്നീ നാലു ഘടകങ്ങൾ 'സ്റ്റൊയ്ഖെയൊ' ചേർന്നതാണെന്നായിരുന്നു പ്രാചീന ഗ്രീക്ക സിദ്ധാന്തം.
33. പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും ക്രിസ്തുവിനെ ഭിഷഗ്വരനായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു് (ഈഗ്നേഷ്യസ്, എഫേ 7:2).
34. സങ്കീ. 115:3–7
35. ഗ്രീക്ക പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും മാലാഖാമാൎക്കു് ഒരർദ്ധ ഭൗതിക സ്വഭാവമുള്ളതായി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അലക്സാ ണ്ഡ്രിയായിലെ ക്ലെമെൻറ്, ഹിപ്പോളിററസ്, മെത്തോ ദിയൂസ്, ബേസിൽ തുടങ്ങിയവർ ഇവരിൽ പദാർത്ഥപ രമായ എന്തോ ഉള്ളതായി കരുതി. മാലാഖാമാർ അശ രീരികളാണെന്നു് തെയോഡൊറെററ് വ്യക്തമായി പഠി പ്പിച്ചു.
36. 'അപ്പോകററാസ്ററസിസ്': സർവ്വതും ക്രിസ്തുവാകുന്ന ശിരസ്സിൻ കീഴിൽ ഒന്നാകും എന്ന ഈ സിദ്ധാന്തം പഠി പ്പിച്ചതു് ഒറിജനാണു് (De Price 2.10.8. 3.6.3; C.Cls. 8.72; Schol in Luc 14.20). 543 ൽ കോൺസ്റ്റാൻറാനോ പ്പിളിൽ കൂടിയ സൂനഹദോസ് ഈ പഠനത്തെ നിരാകരി ച്ചു. ഗ്രിഗറിയും ഈ സിദ്ധാന്തം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതായി കരുതാം (Oratio Catechetica 26, De hom. opif. 17 De an et resurr) കാണുക. എഫേ. 1:10; റോമാ. 8: 14-20 പൊതുവായ ഉത്ഥാനമാണു് ഇവിടെ ഗ്രിഗറിയുടെ പ്രതിപാദനം.

 www.malankaralibrary.com

37. 1തെസ. 4:17
38. കൊളോ. 1:16; എഫേ 1.21; 3:10
39. മത്താ. 13:3; മർക്കോ 4:5 തുടർച്ച; ലൂക്കാ 8:5 തുടർച്ച.
40. ഉത്പ. 3:15
41. ഉത്പ. 3:19
42. സങ്കീ. 104:14
43. സങ്കീ. 147:9
44. സങ്കീ. 136:25
45. സങ്കീ. 145:16
46. 2കോറി. 6:15. 'ബെലിയാൽ' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമല്ല. 'തിന്മ', 'ശൂന്യത' 'കഴമ്പില്ലാത്തതു' എന്നൊക്കെ പരിഭാഷപ്പെടുത്താം. സാത്താനെന്നും ചിലയിടങ്ങളിൽ മനസ്സിലാക്കാം.
47. ഏശാ. 1:11,13
48. ഏശാ. 66:3
49. സുഭാ. 27:1
50. മത്താ. 6:34
51. മത്താ. 5:36
52. ലൂക്കാ. 5:21
53. 1കോറി. 4:16; 11:1
54. ലൂക്കാ. 15:8 തുടർച്ച
55. മത്താ. 19:20
56. ലൂക്കാ. 7:28
57. കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് സഭയുടെ പൗരാണിക പാരമ്പര്യമാണ്. സൂര്യൻ കിഴക്കുദിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവു് കിഴക്കുനിന്നു വരുന്നതായി വി. ഗ്രന്ഥം സങ്കല്പിക്കുന്നു (മത്താ. 24: 27). കർത്താവിന്റെ ദ്വിതീയാഗമനം കാത്തു് എല്ലാവരും കിഴക്കോട്ട് നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു (ബേസിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റി 27:66; യോ ക്രിസോസ്തോം, ദാനി. ഭാഷ്യം 6:10; സെവുദോ അത്തനാസിയോസ്.)
58. ഉല്പ.2:8
59. 1കോറി. 15:22; റോമ 5:12 തുടർച്ച.
60. യെറെ. 9:21

www.malankaralibrary.com

61. മർക്കോ. 7:21; മത്താ 15:19
62. സുഭാ. 20:9 (സപ്തതി)
63. യോബ്. 14:4
64. ലൂക്കാ. 4:23
65. മത്താ. 18:23 തുടർച്ച
66. സങ്കീ. 8:7-8
67. സങ്കീ. 147:9
68. 1യോഹ. 5:14